

SENZAȚIONAL: Acasă la...tov. Iliescu!

PE VREMEA CÂND (CITĂM): „ERA FOARTE BUN LA SUFLET“

• Și tot chiriaș la stat

pag. 16-17

TIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

FLACĂRA

Nr. 1 - 2 • 5 - 18 ianuarie 1994 • 32 pagini - 200 lei - 7,40 DM •

9590

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
**PUBLICATIILE
FLACĂRA**

Director
general
**GEORGE
ARION**

Redactor șef **LIVIU TIMBUS**

Pentru revista FLACĂRA,

„Omul anului 1993“

la nivel planetar este Pierre Bérégovoy

Desigur, se poate admite că alegerea pe care a făcut-o recent Time — considerându-l drept „omul anului 1993“, pe Yasser Arafat, Yitzhak Rabin, Frederik Leclerc și Nelson Mandela să fie perfect justificată, ei încurajând decisiv destinele a milioane de oameni prin hotărârile istorice pe care le-au luat în lunile din urmă. Dar, dacă în alte ocazii, am aprobat fără rezerve opțiunile prestigioasei reviste, de această dată alegerea la care redactorii ei s-au oprit ni se pare dictată mai mult de rațiuni conjuncturale. De aceea, ne-am gândit să propunem, la rândul nostru, un om al anului 1993, urmând ca, de acum înainte, pentru prima oară în istoria presei românești, la sfârșitul a 12 luni din viața planetei, să desemnăm o astfel de personalitate care să fi rămas în conștiința umanității printr-o faptă memorabilă. Din păcate, de această dată, cel pe care Flacăra l-a ales nu mai este printre noi, Pierre Bérégovoy preferând să-și ia singur zilele decât să înfrunte rușinea acuzațiilor de corupție. A avea atâtă putere, cum a avut primul ministru francez și a renunța, nu numai la ea, dar și la viață, nu este la îndemâna unui om de rând. Cazul său a izbucnit și va tulbura în continuare conștiințele, a stârnit și va stârni și în viitor interes; cert e însă că nimeni nu-i va putea pune la îndoială o putere, mai mare decât a deținut-o ca șef al guvernului francez — aceea de a fi capabil să-și termine existența numai pentru ca onoarea să-i rămână nepătată. Înviat — pe drept sau pe nedrept — Bérégovoy s-a salvat printr-un gest superb, care-l aureolează întru totul. În vreme ce alții indivizi, cu siguranță corupți, uni aflați nu chiar foarte departe de noi, dorm un somn dulce, din care nimeni nu-i va trezi.

GEORGE ARION ■

CINCI CRIME CARE

AU ZGUDUIT SĂTMARUL

pag. 6

Știți să iubiți cu adevărat?

• Un interesant test propus de specialiști britanici

pag. 13

Metodă revoluționară în
terapia anticancerigenă

pag. 23

Cu 42 de secole în urmă
o preoteasă sumeriană
il invoca pe Mihai Eminescu

pag. 19

ÎN PAGINILE
REVISTEI:

- Curiozități
- Divertisment
- Sport
- Rebus

**GEPA
Center**

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.59.03; FAX 01-312.75.69

9590

Împreună au făcut Istorie

Regele Mihai și mareșalul Antonescu. Un destin nedrept, absurd, a deformat dureros relația dintre Suveranul României și eroul luptei pentru dezrobirea Basarabiei și reintregirea Patriei. N-au fost parteneri, n-au fost adversari, cu atât mai puțin prieteni sau dușmani. În egală măsură anticomuniști și mari patrioți, au fost actorii sacrificați ai aceleiași tragedii românești, cu autori și regizori diferiți. Mareșalul a fost asasinat la ordinul lui Stalin, cu mâna criminală a slugoilor comuniști de la București. Regele a fost alungat tot de ei, după ani de rezistență zadarnică opusă invadatorilor bolșevici. Cine încearcă să prezinte altfel lucrurile este complice moral la crimele de mai sus. Filmul dezgustător prezentat la TV în 30 decembrie este un exemplu al modului în care naționalism-comunismul insinuează Răul în societatea românească de azi.

Pagină realizată de EUGEN CHIROVICI

FLACĂRA nu-și are studioul său de film, ca și guvernul, dar vă propune secvențele de mai jos.

Sefi de state semnând tratate...

Întâlnirile dintre Ion Iliescu și Mircea Snegur sunt foarte frățești, dar frații noștri de peste Prut, conduși de foști bolșevici cu Snegur în frunte, sunt mânăți înapoi în imperiu (reboșezat CSI). În acest timp, un patriot adevărat, Ilie Ilăscu, este bolșevicit și condamnat la moarte de către barbarii neobolșevici. „Cui îi va veni rândul?” — ca să zicem așa...

Străns uniți în jurul Pa., triei dezmembrate

Execuția mareșalului Antonescu

Guvernul român face filme!

• Dar nu de orice fel, ci grosolane până la abjecție

Mărturisesc că despre activitatea cinematografică a cabinei Văcăroiu n-am știut nimic până pe 30 decembrie 1993, când s-a dat la televizor un documentar la sfârșitul căruia s-a precizat că-i vorba de o producție a studioului de filme al guvernului. Ei, și? Guvernul de ce să nu facă filme? Îi oprește vreo lege? Așa am fi putut să raționăm cu toții, dacă filmul transmis s-ar fi încadrat în limitele rezonabilului și ale onestității. Având însă în vedere că documentarul amintit la un păt de mânia și de indignare pe telespectatori, ca să nu mai vorbim de specialiști, este necesar să determinăm de unde izvorăște nemulțumirea generală.

Ea vine, mai întâi, din diferența dintre ce trebuie să facă guvernul și ce face el în realitate. Iată câteva din chestiuni, le cele mai presante: oprirea declinului economic, demarajul redresării; reducerea șomajului; stoparea inflației; frânarea cursei aberante a prețurilor; începerea cu adevărat a marii privatizări; reînnoirea și cultura la niveluri măcar decente; reducerea criminalității. În loc să facă toate acestea, deci în loc să gospodărească țara, guvernul român face filme. Dar încă lucrurile ar putea fi privite cu înțelegere — face fiecare ce poate. Unii generali câștigă bătălii și schimbă soarta țării lor sau chiar fața întregului pământ, alți generali colecționează etichete de pe cutii de chibrituri.

Vine însă alt motiv de indignare: calitatea sub orice erlichă a documentarului, o penibilă confecție de peliculă, în care sunt lipite, alternativ, fragmente din jurnale de actualități cu Regele Mihai la diferite acțiuni **PROTOCOLARE(!)** și secvențe din filmul execuției mareșalului Antonescu. Selecția imbină, rea fragmentelor și comentariul sunt făcute grosolan, ciobănește, lizând cel mai desăvârșit ridicol și stârnind jena.

Dar mânia cea mai cumplită a românilor se trage din viziunea grotescă pe care studioul de filme al guvernului Văcăroiu vrea să o impună cu privire la ce s-a întâmplat în România după faimosul 23 august 1944: de vină pentru ocuparea țării de către ruși, de bolșevizarea ei și de uciderea mareșalului Ion Antonescu ar fi, chipurile, nimeni altul decât Regele Mihai! Ca și cum comuniștii din România (ce aveau să-l promoveze pe dl. Nicolae Văcăroiu printre nomenclaturisti și să-l mențină acolo mulți ani) s-ar fi opus eroic instalării trupelor rusești în țară, luptând în munți cu arma în mână; ca și cum comuniștii ar fi protestat împotriva condamnării la moarte a mareșalului și ar fi făcut totul — agitație în presă, demersuri la Palat și la Kremlin, organizarea de comendouri și altele — pentru salvarea vieții lui; ca și cum comuniștii români s-ar fi opus jefuirii României de către ruși și sovietizării structurilor ei. În realitate, de vină pentru tragedia României postbelice sunt — dacă lăsam la o parte anumiți factori internaționali — chiar comuniștii!

A artina propria vină asupra altora, după metoda celui care, prins cu mâna în buzunare străine, strigă „Hoții!”, a face din alb negru și din negru alb, a mistifica și denatura, iată marea nerușinare a realizatorilor documentarului guvernamental dat la TVR pe 30 decembrie anul trecut!

ION D. GOIA

Cazaci în Dubăsari (după SPIEGEL)

Imperiul sovietic, aflat în comă, cu Gorbaciov la pupitrul (aflat și el în comă politică) a fost primul stat cu care Ion Iliescu s-a repezit să semneze un tratat. În timp ce pământurile românești cotropite de bolșevici vedeau cu dispoziție că nu pot să revină la patria-mamă...

Fotografii de FLORIN IONIȚA

Patriotul Ilie Ilăscu la cușca barbarilor

PUBLICATIILE
Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:
Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Pășărin, Liana Tatou, Liviu Timbus

Director juridic personal: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate și suplimente speciale:
MIHAI SANDOIU
Director difuzare: MANUELA VASILIU
Sef cabinet: CATALINA ȘTEFĂNESCU
(617.47.52)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Prosei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefon: 617.60.10; 617.60.20, cu intercomunicare de mai jos
Fax: 312.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.466 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.15.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS
Redactor șef adjuncți:
EUGEN CHIROVICI
Secretar general de redacție:
ADRIANA CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) - Marian Ghițeanu
■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia
■ **SOCIAL** (2559) - Dorin Sălăjan, Gheorghe Barbu, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2556) - Liana Tatou, Elena Gracescu
■ **FOTOREPORTERI** (2528) - Elena Ghera, Florin Ionă
■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Cora Ciocanu, Mirela Folea, Crina Gorgoi, Nadia Lisandru, Adrian Petrescu
■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Pompliu Dumitrescu, Valentina Pietruș, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

PROIECT
BIS
Pentru
Basarabia

REBUS REBUSACHE

Director publicitate divertisment:
ALEXANDRU PASARIN
Redactori șefi adjuncți:
MIHAI ZGUBEA ("Rebus")
GRIGORE CONSTANTIN ("Rebusache")
Auriel Ștefan Alexandru, Gheorghe Băzvan, Simona Pășărin, Gheorghe Tola, Simona Simion
Telefon: 2636 (redactor șef), 1457 (redacție).

■ **PERSONAL** (2600) - Adrian Goia
■ **FINANCIAR-CONTABIL** (2143) - Aida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor
■ **ADMINISTRATIV** (2600) - Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Constantin Ciobanu, Liliana Crețu, Jules Moldoveanu, Maria Șerban
■ **PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE** (2634, 2600) - Dan Ciuclicu, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu, Valentin Mirăscu, Cezar Munteanu, Nineta Olteanu, Florin Petric, Felicia Șerban, Cristina Topolaki
■ **DIFUZARE** (617.59.69) - Gabriel Bumb, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerica Leon, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piața Prosei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România
Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor - Imprimeria COREȘ - București

GEORGE ARION
VIATA
SUB
UN PRESEDINTE
DE REGAT

Jupân Everache și calfa sa, robingosul Udilă

Dacă aş fi scris imediat după maratonul ruşinii care a fost noaptea de revelion la televizor, articolul meu ar fi exprimat dezgust, indignare, dispreţ. Dar iată, suntem de câteva zile în 1994, întreaga presă, indiferent de coloratura politică, s-a năpustit asupra lui Paul Everac, autorul celei mai sinistre caecolmale care i s-a tras vrodată, la cumpăna dintre ani, telespectatorului român, şi în loc de silă simt compasiune pentru autorul Cărţii lui Iovita, iar când îi re-

morez faptele nu pot, totuşi, să nu zâmbesc amar. Din moment ce până şi cei mai zeloşi apărători ai săi de până acum — vezi România Mare — s-au apucat să-l înfierze, înseamnă că s-a întâmplat ceva şi Everac se pregăteşte să-şi scrie tableta de adio. E clar. Puterea nu mai are nevoie de el. Misiu lui s-a încheiat. A fost atras într-o capcană pe care, culmea, şi-a pregătit-o singur. Nu l-a dat nimeni afară, s-a dat el singur. Maurul şi-a făcut datoria, maurul poate să iasă.

Mintirea poporului cu televizorul trebuie să capete de acum înaintea forme mai subtile, mai sofisticate. Iar pentru aceasta e nevoie de o altă echipă, în frunte cu altcineva, mai dibaci în mişcături decât actualul director general al Televiziunii române. Aşa cum s-a văzut în noaptea de Revelion, acesta e un rudimentar, s-a comportat în „foncile” din nou ca un „apropitar”, ca un Jupân Everache care confundă averea personală cu bunul public.

Se ştie demult aplecarea domniei sale spre spectacolele în care el este autor, el este regizor, el este interpret şi, totodată, şi spectatorul cel mai încântat de reprezentatie, oşa cum au dovedit-o montările de la moşia sa de la Dragoslavele. De data aceasta, spectacolul Jupânului a fost umărit de o tară întreagă, de parcă ar fi cumbărat institutia pe care o conduce, întreaga ei aparatură şi pe toţi salariaţii. Orice i s-ar întâmpla, însă, el se socoteşte un om fericit: a luat „un ciumbăr de bani” de la invitaţii săi pe care ca şi la Dragoslavele i-a lăsat nemăncaţi şi fără băutură; a fost văzut de lumea întreaga dansând, pupând, citind, mâncând, bănd. A dat cel mai grandios festin televizat pe care l-a oferit cineva în Ţara Românească, la care au participat, vrând-nevrând, chiar şi cei care au simţit nevoia să închidă televizorele, dar au privit fascinaţi cum se dă în stambă, ca un teighelet cu zâmbet viclean şi unsuros, sigur pe căpătuiala sa, înfocat şi îndopat, leşit dintr-o mahala obscură în centru la „luminaţie”, convins că are lumea la picioarele lui. A avut un partener ideal în dl Udilă, robingosul care şi-a văzut visul cu ochii — acela de a fi în atenţia naţiei, jucându-şi, la rândul său, propriul lui spectacol, de cală avăritănd cu bani în stânga şi-n dreapta, permiţându-şi orice, deoarece Jupânul l-a dat liber în ziua aceea şi i-a şi creat ambianţa cea mai adecvată pentru a se exprima, un mediu al sordidului, al trasului de şireturi cu mai marii zilei, al vorbelor deocheate.

Dar nu loviţi în dl Udilă, vina nu-i aparţine, ci e a celui care l-a convocat la sindrofie şi l-a lăsat de capul lui. Nu loviţi nici în Paul Everac, nu este vina lui, ci a celui care a numit un Jupân acolo unde ar fi trebuit să fie un damn.

GEORGE ARION ■
7 ianuarie 1994

A fost confiscată şi sesiunea extraordinară a Parlamentului

Prin tertipuri şi interpretări avocăteşti, dl Adrian Năstase şi al săi au anulat sesiunea extraordinară cerută de opoziţia democratică şi au convocat propria lor sesiune extraordinară, pentru că loca bine la capital electoral, la imagine publică (cred ei!) şi pentru a mai bate pasul pe loc!

Dl Ion Diaconescu —
PNTCD:

„Majorităţii nu i-a convenit că noi am cerut convocarea sesiunii extraordinare şi astfel opinia publică să vadă că noi, opoziţia democratică, dorim avansarea procesului legislativ; şi mai ales nu le convenea că tematica pentru care noi am cerut această sesiune extraordinară anula exact motivaţia pentru care ei ceruseră să se dea ordonanţele! Au umblat cu tot felul de chifliuşuri legislative, cu să-şi motiveze această opoziţie a lor! Lor le este teamă până şi de reacţia aliaţilor lor şi nu le convine să apară în faţa opiniei publice cu niste legi atât de restrictive, de aceea au hotărât să le dea prin niste ordonanţe guvernamentale, pe neabgate de seamă! Noi ne-am opus, pentru că sunt probleme extraordinar de importante! De asemenea, PDSR vrea probabil ca toată această sesiune să se consume cu regulamentul Camerei! Opinia publică trebuie să ştie că cel care în-

greunează procesul legislativ, cel care nu-şi face datoria sună cel din majoritatea parlamentară şi aliaţii lor!”

Dl Doru Viorel Ursu — PD
(PSN)

„Deturnarea sesiunii extraordinare este expresia cea mai clară a crizei puterice prin care trece această triadă — preşedinţie, guvern, majoritate parlamentară — care s-a crezut atotcâştigătoare! Puterea este în derivă, nu-şi poate reconstrui formula de stabilitate şi credibilitate, dar nici nu este capabilă să facă actul de moralitate de a renunţa la putere sau de a rezolva problemele prin mijloace democratice! Ajungem astfel la tot felul de soluţii tot mai periculoase pentru societatea românească!”

Cât priveşte o alianţă a noastră cu partidul dlui Iliescu, este o dezinformare, o insinuare, sau chiar o diversivune! Există destui speculaţi ai diversivunii, care în de structurile puterii!”

MARIAN GHÎTEANU ■

Dl Ion Raţiu ras, tuns şi frezat

Domnule Raţiu, inclinaţi, în declaraţiunile pe care le-aţi dat, către ipoteza că spargerea, furtirea şi incendierea locuinţei dumneavoastră, în perioada în care ati fost plecat în Anglia, ar fi opera uneia din mâinile nevăzute ale Puterii. Aş vrea să vă întreb: concret, prin ce credeţi că aţi deranjat actuala Putere, ce acţiuni ale dvs., concret, au fost considerate incomode de către Putere?

— Eu nu pot să fac o afirmaţie categorică, pentru că sunt jurist! Nu pot să aduc o acuzaţie fără să am o dovadă. Însă după toate lucrurile care s-au întâmplat, am senzaţia că prezenţa mea în ţară irită, nu este dorită! Şi toate acestea pentru faptul că, în mintea poporului, eu reprezint totuşi o alternativă! Eu reprezint Occidentul, democraţia! Peste tot pe unde mă duc în ţară, oamenii mă întâmpină cu multă simpatie! Pentru mine este clar, nu am nici o îndoielă că scopul respectivului atentat nu au fost jaful şi incendierea în sine a fost pentru a mă face să plec din ţară! Dar pot să-i anunţ pe toţi că în mod categoric nu voi pleca, nu sunt timorat! Toată viaţa mi-am dorit să revin în România şi vreau să-mi sfârşesc zilele aici! Nimeni n-o să mă intimidaze şi nimic nu o să mă determine să plec din ţară!

Şi o întrebare pentru El: nu-i aşa că dacă ar fi fost (prin absurd) spartă casa lui Martinian Dan, făptaşii ar fi fost prinşi operativ?

MARIAN GHÎTEANU ■

MICI IMPRESII, VORBE MARI

■ Preşedinţia a făcut cunoscut că preşedintele Iliescu nu-l consideră pe dl Emil Constantinescu, preşedintele Convenţiei Democratice, un partener legitim de dialog. La Cotroceni răsuna retorică întrebarea „Pe cine reprezintă el?” şi se da victorios răspunsul pompos: „Pe nimeni!” „El nu reprezintă nici un partid politic, Convenţia Democrată a fost doar o alianţă electorală în vederea alegerilor din 1992, care astăzi nu mai are obiect şi nu mai înseamnă nimic”. Cică-i simplu, fraţilor! CDR nu mai există, uite-aşa vrea muşchii lui Cotroceni! Ce conţinează milioanele de voturi date Convenţiei Democratice, milioanele de voturi (4,7) date dlui Emil Constantinescu? Recentele tensiuni sociale şi politice din decembrie l-au făcut pe preşedintele Iliescu să lanseze partidelor politice invitaţia pentru un dialog la Cotroceni, iar morişea zvonurilor şi declaraţiilor a lăsat hieţilor oameni iluzia unei posibile concordii naţionale, tradusă într-un guvern de coaliţie cu opoziţia şi fără extremişti. Dar odată reinstaurată „liniştea noastră”, călare pe ea şi pe noi, instituţia prezidenţială dă cu flit, iar Gavra se grăbeşte să anunţe că a smuls de la conu Văcăroiu 5 portofolii pentru PUNR şi poate mai smulge ceva şi pentru conu Surdu, Politichie, soro, politichie mare! Dă-i în brânză p-ăia 47%, ce Convenţie?! Ce să mai zicem? Incepe „bine” 1994!...

■ Nemulţumite de întorsătura pe care au luat-o lucrurile, marile centrale sindicale părăsesc scurta expectativă (preţuită, probabil, de sărbători, dar mai ales de speranţele puse într-un posibil pact politic şi social) şi încep din nou să vorbească pre limba dlui Iliescu — povestea cu „leşitul la bătaie” şi altele. Liderul BNS, dl Bogdan Hossu, anunţă calendarul următoarelor acţiuni sindicale: 28 ianuarie — grevă generală de avertiment, de o oră; 4 februarie — grevă generală de o zi; 16 februarie — grevă generală cu durată nelimitată, până la satisfacerea revendicărilor. Nu e un motiv de bucurie pentru nimeni, ba dimpotrivă, dar — vorba aceea — în tot răul un bine: puterea trebuie să înţeleagă odată şi odată că aşa nu se mai poate (şi nu mai facem, iarăşi, inventarul dezastrelor legate de guvernarea Văcăroiu). Cea mai importantă revendicare sindicală este accelerarea Reformei — neobişnuit din partea sindicatelor (pentru că presupune costuri sociale serioase), dar logic, pentru că stagnarea şi restauraţia nu pot duce decât la prăbuşire social-economică totală şi haos politic, cu urmări care pot fi tragice. Guvernul Văcăroiu, chiar pudrat cu PUNR şi cu cercei PDAR în urechi, este incapabil de înfăptuirea Reformei, pentru că este pătruns până-n măduva oaselor de dogmele etatist-centraliste şi de reflexele ceseviste, zicând ei că fac politică economică „macro”. Asta era, ei „macro” şi noi „micro”, val de capul nostru, vă daţi seama ce-ar ieşi (dac-ar mai ieşi)!

EUGEN CHIROVICI ■

În România de azi

NU TOATĂ LUMEA E SĂRACĂ ȘI TRISTĂ

• Au dovedit-o din nou sărbătorile de iarnă • În ciuda prețurilor spectaculoase, restaurantele și magazinele de lux, ca și agențiile de turism au fost luate cu asalt

CHRISTINE VALMY: produsele cosmetice s-au volatilizat pur și simplu

Mitul și cochetul salon Valmy de lângă Sala Palatului nu ducea lipsa de clienți pe data de 30 decembrie. Întrebând-o pe doamna Catalina Flore, director public-relations, cum se descurcă în perioada sărbătorilor, am aflat că produsele cosmetice n-au apucat să se prăfuiască în rafturi. Ele au dispărut rapid, calitatea și design-ul deosebite făcându-le să fie mai mult decât căutate.

Cât despre cifra de afaceri, aceasta a depășit așteptările, aproape dublându-se.

La magazinul EVA, cererea aproape a depășit oferta

Domnul director general Rudolf Modjesky este un om fericiț. Din cele declarate de domnia sa reiese că depozitele magazinului s-au golit de sărbători. Mărfurile cele mai căutate aparțin categoriei articolelor de lux — rochii de seară, blănuri — care au dispărut pur și simplu din rafturi.

L-am întrebat pe domnul Modjesky dacă ne poate estima cifra vânzărilor din această perioadă. Răspunsul ni se pare edificator: „Am vândut de trei ori mai mult decât ne așteptam. Aproape de un miliard de lei”.

Aceste vânzări au fost influențate în mare măsură

— așa cum ni s-a declarat — și de design-ul deosebit, datorat faptului că cea mai mare parte a celor 850 de furnizori sunt firme particulare care au patroni tineri și, cel mai important, cu idei novatoare în domeniul modei.

SPRING TIME din Piața Victoriei „oferă” baclavale cu 13000 lei/kg. Iar cumpărătorii dau buluc

E mult? E puțin? Răspunsul ni-l oferă unul dintre membrii personalului care spune că de foarte multe ori localul este neîncăpător. Pe lângă baclavale cumpărate cu 13000 lei/kg de aici se pot achiziționa armale (categoria dulciuri) cu 16000 lei/kg, șabie cu 800 lei/200 g, șarmă de pui sau vită (2800 lei/porție de 200 g), sandviciuri de pui sau vită (1500 lei/bucată), hamburger de pui sau vită (1500 lei/bucată), 72 de sortimente de înghețată (1500 lei/250 g) etc.

Cele mai solicitate produse sunt: hamburger, șarmă de pui, armale, baclavale și sandviciuri.

Gelu Voican Voiculescu a cumpărat o haină din blană de vulpe în valoare de 1 300 000 lei

Superba haină de blană a fost cumpărată de d. ambasador Voican de la magazinul „Super 90” situat pe str. Ion Cămpineanu, nr. 31, în vara anului trecut iar persoana care a intrat în posesia ei a fost o dragă reprezentantă a „sexului frumos”. În ajunul sărbătorilor de Crăciun, o astfel de haină s-a vândut (conform spuselor unei reprezentante a renumitului magazin care, dorește să-și păstreze anonimatul) în unele magazine din București cu suma de 6 000 000 lei. Magazinul „Super 90” este specializat în vânzarea produselor de încălzire și blănuri de lux, ale căror prețuri variază între zeci de mii de lei și milioane de lei.

Produsele expuse aici sunt cumpărate de cunoscuți oameni de afaceri români dar și de „oameni de bine” cum ar fi senatori și deputați, bineînțeles, tot români.

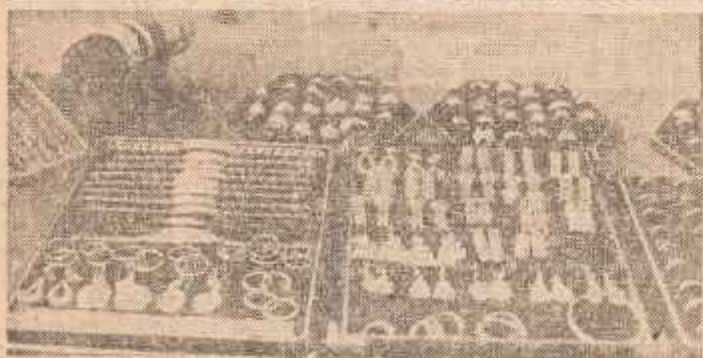
Fotografii de FLORIN IONIȚA

La supermarketul MARRIOT de pe bulevardul Nicolae Titulescu, cumpărătorii achită note de sute de mii de lei

Supermarketul Marriott este unul dintre cele mai bine aprovizionate și cele mai scumpe unități de profil din București și poate chiar din țară. Unul muritor de rând care, nu poate fi decât vizitator, nu-l vine să creadă că, în România, pot fi oameni care au acces, înmagazinabil de ușor, la aceste prețuri. Totuși, aici se achită, zilnic, note de plată de sute de mii de lei. Trecând direct în problemă din acest loc se pot cumpăra, printre altele: rulada de pasăre (14100 lei/kg), pui de baltă (14723 lei/kg), caracatiță (15390 lei/kg), legume albe în aspic (15800 lei/kg), pește celamar (16000 lei/kg), salam Sibiu (18314 lei/kg), salam Nobil (18400 lei/kg),

piept de pui cu murături, în aspic (22800 lei/kg), creveți decorticați (24000 lei/kg), jambon (36019 lei/kg), cârnăsoari curcan (43000 lei/kg), lănguiță (52000 lei/kg) — dispore în câteva ore, chek Sireciatela cu ciocolată albă (5150 lei/400 g), biscuiți cu napolitane și ciocolată (14000 lei/500 g), whisky Johnny Walker (37760 lei/750 ml), coniac Metaxa (43424 lei/750 ml) etc.

Cu certitudine, aceste prețuri vor crește exponențial odată cu liberalizarea continuă a dolarului american și scăderea puterii de cumpărare a leului nostru și așa destul de anemic.

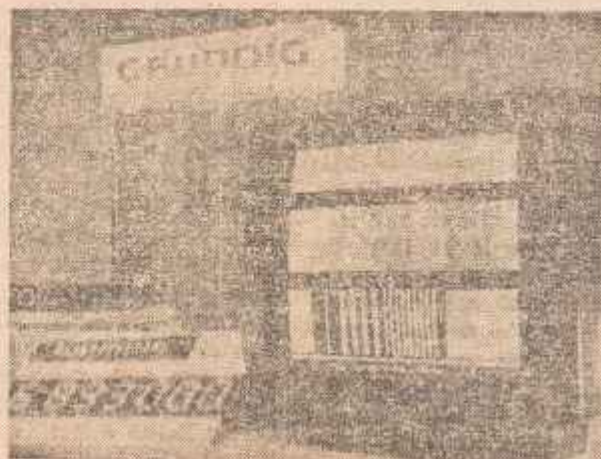
Fotografia de FLORIN IONIȚA

La magazinul GOLDEN STAR bijuteriile din aur n-au avut timp să prindă patină

Magazinul de bijuterii Golden Star a constituit cea mai mare surpriză. Iată ce ne-a declarat doamna Emilia Dragoman, director, și partea română a firmei: „Comparativ cu anul trecut pot spune că oamenii au mult mai mulți bani. Bijuteriile cele mai bine vândute au fost cele din aur. Și nu aur de 14 K ci aur de 18 K, cu toate că este sensibil mai

scump. În această perioadă vânzările s-au triplat. Ele au fost mai mari și față de aceeași perioadă a anului trecut, ținând cont și de rata inflației. Au fost și cumpărători străini, dar cei mai mulți sunt români”. În aceste condiții, se pare că bijuteriile reprezintă un cadou frumos, dar de ce nu, și o investiție sigură.

Dacă n-ați aflat încă, vă informăm noi: S-au pus în vânzare televizoare la prețul de 7 milioane lei bucata!

Vă puteți permite? Căutați-l pe Calea Victoriei!

Un revelion la Predeal... mai scump decât unul pe Nil!

Am demarat raidul nostru la „Paralela 45”, o prestigioasă agenție condusă de mai vechia noastră cunoștință, tânărul și întreprinzătorul Alin Burcea. Aici, surpriza! Toate alizele anunțând minunatele excursii dispăruseră fără urmă. Nedumeririle nu au fost imediat spulberate. Toate biletele fuseseră vândute și, cu toate acestea, solicitările nu conțineau. Ce ne-a oferit „Paralela 45”? Cinci nopți la Predeal în perioada 29 dec.—2 ian., la hotelurile „Cioplea” pentru suma de 330.000 lei de persoană și la „Orizont” pentru 330.000 lei tot pentru o persoană. Serviciile au costat în bonuri valorice pentru masa cea de toate zilele și masa festivă din noaptea de Revelion. Să nu vă sperie preturile. Nu mai erau locuri până pe 9 ianuarie. Măi final... ieftina s-a dovedit a fi Sinaia, unde, pentru exact aceeași gamă de servicii ca

la Predeal, preturile au urcat la: 135.000 lei la hotel Sinaia și 334.000 lei (pentru două persoane) la hotel International. În străinătate, cea mai solicitată excursie a fost cea din Egipt. 40 persoane au plătit câte 310.000 lei și 300 USD pentru 10 nopți, croazieră pe Nil și petrecerea Revelionului pe vasul de categorie „cinci stele”. În Grecia, deplasarea s-a făcut cu autocarul. Pentru zece zile în insula Eladă, 25 persoane au achitat suma de 175.000 lei și 240 USD. Pentru Cipru au fost 30 locuri iar șapte nopți, plus, evident, programul intens de vizitare au costat 77.880 lei și 479 USD. Studiind panorama... preturilor, se remarcă un fapt ciudat dar, adevărat: excursiile în țară sunt mai scumpe decât cele peste hotare. Te mai întrebi de ce nu „atrăgăm” turiști străini? Răspunsul îl știm cu toții.

Cu Omnia în Emiratele Unite

Altă agenție străbătută în... pus a fost „Omnia”. Deși ființență de circa un an, patronii nu reușit să se impună, dar nu singuri ci alături de O.N.T., B.T.T., „Petor Express” și „Magist”. Serviciile oferite au fost numit: transport cu avionul, transport aeroperiole, hotel, microbuz pentru vizitarea obiectivelor turistice, cazare la hotel „trei stele” și masă de dimineață. Și mai există o trăsătură comună: preturile sunt... informative. Deci, am fi putut pleca la, de exemplu, Dubai între 23 dec.—3 ian., pentru 1.050.000 lei, în Egipt, la Cairo și plătind pe Nil, 10 nopți cu 895.000 lei, la Ierusalim, 8 zile, 950.000 lei. Aici se impune o remarcă: destul de extrem de solicitat, Israelul acordă vize... pe „sprâncenă” (în sensul cel mai bun al cuvântului). Să mai călătorim și în Austria, în perioada 29 dec.—4 ian. plătind 655.000 lei și o cauțiune de 125.000 lei (prevăzător, austrieci!) sau, dacă vreți, la Londra, opt zile, cu numai 1.100.000 lei, în Italia cu 850.000 lei, în Portugalia, cu oprită în Bulgaria, zece zile, pentru 75.000 lei și 850 USD. Dacă prefe-

cați Grecia, atunci dați 100.000 lei și 300 USD și veți petrece Crăciunul la Sofia și Revelionul la Atena. Oriunde este prea târziu așa că... nu vă repeziți.

Concediu în Thailanda cu să vizităm fermele de crocodili

La Agenția „INFO-TOURS” ne-a întâmpinat doamna Carmen Pavel, directoare și patroană a firmei. Iată ce ne-a spus: „La întrebarea ce fel de oameni solicită acest tip de excursii, de Crăciun și/sau de Revelion, cu experiența celor trei ani de când ne-am apucat de treabă, răspund: patronii, directori de întreprinderi de stat și din ministere, președinți de camere de comerț, medici, avocați, funcționari de bancă. Trebuie să știți că ambasadele, la baza doarelor cerute, fac o exigență selectivă a posibiloilor turiști: vârstă, ocupație, venituri etc. Noi avem clienții noștri permanenți, dacă ne putem permite să-i numim așa. Pe primul loc în acest top este dl. Cristian Tănăreanu, patronul firmei API

Fotografie de FLORIN IONITA

Zece miniștri din guvernul Văcăroiu au petrecut revelionul pe Nil

La costul O.N.T. Carpați, actualii AETRAS, ne-a întâmpinat o surpriză plăcută. Am aflat cine are bani în țara asta. Nu veți crede niciodată! Zece miniștri din Guvernul Văcăroiu! Cum putem ști? Simplită! Ei au petrecut un neuitat, sperăm, Revelion pe Nil, între 25 dec.—4 ian. plătind 970.000 lei

de persoană. Vă invităm, mai bine mai târziu, la Londra (opt zile — 1.118.000 lei), la Paris (opt zile — 927.000 lei) sau în Siella (Revelion în piața Armerino, opt zile — 770.000 lei), la Salonic, cu autocarul, 680.000 lei — opt zile, la Larnaca, nouă zile — 680.000 lei.

Hotelul în care celebra Agatha Christie și-a scris nu mai puțin celebrul roman Moarte pe Nil

Restaurantul BUCUREȘTI.

Pretul unui tacâm: 110.000 lei

Iată oferta de mâncăruri și băuturi: bere negre, bere de Manciuria, homar imperial, morș, norvegian, medalion de capelă, „Duchesse”, piept de curcan „Rennissance”, ruladă de purcel de lapte, salată verde cu anive, brânzeturi asortate, înghețată „Margot”, tort „Morsal”, bitter „Campari”, whisky „Teacher's”. Lista e cu mult mai lungă.

Domnul Andrei Nicolae, seful restaurantului „București”: „Fără de ani trecuți, la Revelionul de acum oamenii nu s-au mai instalat pe locuri în restaurant. În ce privește mâncarea, ne-a fost adus bonarul, dar n-am avut sculele necesare cu care să-l transăm. Chelnerii au purtat mănusi, dar le-au scos, pentru că nu s-au descurcat cu ele la servit. Marea problemă sunt artiștii — cântăreți și actori, care, în prosima sărbătorilor, pleacă în străinătate

sau refuză să participe la programele artistice ale marilor restaurante”.

LIDO: 80 de locuri, toate ocupate.

Pretul unui tacâm: 95.000 lei

Nelu T. Jocu, seful unității: „Faptul că se execută lucrări de renovare la exterior afectează puțin hotelul și restaurantul „Lido”. La Revelionul din acest an tacâmul a costat 80.000 de lei, la care s-au adăugat 15.000 lei pentru programul artistic. Pe scena noastră au apărut printre alții: Laura Stoica, Mihai Persa, Săndu Lădosi. Toate cele 80 de locuri au fost ocupate, în mare parte de străini. Programul Revelionului, între 22.00—05.00”.

Din oferta de mâncare și băuturi spicim: morș și berberian, ruladă de curcan, ruladă de purcel de lapte, brânzeturi asortate, tort „Diplomat”, vin roșu, vin alb, șampanie.

Cel mai pompos revelion din București

Destul nu a spus... pretul tacâmului, domnul Viorel Păunescu, patronul barului de noapte „Melody”, a descris programul de revelion, ca pe un adevărat carnaval, o categorică rupere de realitatea zămbărită a societății românești: „Meniul a fost scris pe baloane, legat de fiecare scaun, ospătarilor au avut (într-o de cow-boy, clienții, la majoritate români, au avut (într-o de obligat) să fumeze și să bea. Vă dați seama că am avut numai clienți din lumea cea mai bună. Programul a fost între 22.00—07.00, iar spectacolul de cabaret a început la 01.00. Am încheiat Revelionul cu ciorbă de petrușe. Printre artiștii care s-au produs pe scenă remarc: Laura Stoica, Săndu Lădosi, Elena Christea, Doina Scripcaru — de la Opera Română”.

Pagini realizate de
BRINDUSA N'CO'AE ■
CORA CIOCEANU ■
GHEORGHE BARBU ■
DAN GHEORGHE ■

Pentru cei mai mulți dintre români o bucată de pâine reprezintă supremul ideal

CINCI CRIME CARE AU ZGUDUIT SĂTMARUL

După cum limpede se va putea vedea, sărbătorile de iarnă nu au generat doar momente de relaxare și destindere. Într-o singură săptămână au fost comise, în acest oraș din nordul țării, cinci crime. Au căzut victime alcoolului și sadismului, două toți, o concubină și un fost tată soț. Un al cincilea caz de crimă abominabilă, cu care vom începe relatarea noastră, s-a petrecut în urmă cu un an, dar faptele au fost descoperite tot în această săptămână, sfântă, pentru unii, blestemată pentru alții.

Ciohănașul Vasile Rus a făcut-o de oaie!

În săptămâna Crăciunului a fost descoperit autorul uneia dintre cele mai abjecte și ordinar crime din județul Satu Mare. Specialiștii în criminalistică au avut nădăjduie cu acest caz incredibil, dar ad vârat Ciohănașul Vasile Rus, din comuna Băsești, județul Maramureș, a strâmbat-o pe bătrâna ANA FIEBICH (de 76 ani), din comuna Crăciun, județul Satu Mare. Si-a dus la capăt abominabila faptă, cu tot tacâmul, i-a înfiot în gât un cuțit de înjunghiat porcul, cu o lamă în lungime de circa 30 cm.

Bestia cu chip de om, „ciohănașul” Vasile Rus, de nici 25 de ani, a tărat-o pe bătrânică spre pat, unde a înțreținut cu ea relații sexuale, când aceasta se afla în comă. La fața locului, criminaliștii au descoperit urme groaznice, monstruoase, de sânge și fecale. Dar făptașul dispăruse. Sadicul criminal era „de peste deal” și credea că pădurea și dealul despărțitor vor șterge toate urmele! Dar n-a fost să fie așa.

Ionică cel fără de frică și-a măcelărit nevasta!

În comuna Arad, în vecinătatea municipiului Satu Mare, într-un apartament rău famat, Ionică Dzitac și-a măcelărit, pur și simplu, nevasta. După certuri și scandaluri interminabile, numitul Dzitac a trecut la fapta cea mare. Adică, i-a aplicat 12 lovituri de cuțit nevastei. A înecat apoi să se sinucidă, tăindu-și gâtul.

Intervenția vecinilor și a poliției a fost de bînă auz. Ionică nu a apucat să-și taie de tot beregata. A fost transportat de urgență la Spitalul Județean Satu Mare. În chiar zilele prezentei noastre la Sătmăr, Procuratura Județeană a emis mandat de arestare pentru odiosul criminal.

În Ungaria, la Kisvada, Iosif Varga și-a ucis concubina

În timp ce Iosif Varga își executa pedeapsa în penitenciarul din Satu Mare, renumit prin părțile locului, a aflat, din surse „sigure”, că Elisabeta Varga, concubina sa, întreținea raporturi sexuale cu un alt bărbat, ba chiar că i-a fost necesar un chiuretaj pentru a scăpa de o sarcină intempestivă. Aceasta a fost picătura care a umplut ochi paharul suferinței și geloziei sale.

La ieșirea din penitenciar,

a urmărit-o pe Elisabeta Varga până în Ungaria, unde, în cele din urmă, a ucis-o cu mai multe lovituri de cuțit străpungându-i în repetate locuri burtă, cu o furie demență.

Ludovic Apioac și-a zdrobit nevasta în bătaie

Tot alcoolul a generat și această crimă monstruoasă. Și tot în sfârșit de decembrie trecut, Pe fundalul unor neînțelegeri mai vechi, al certurilor din te miri ce, și bătailor ca la ușa cortului, Ludovic Apioac, din comuna Veliș, județul Satu Mare, și-a zdrobit, la propriu, nevasta în bătaie! Monstrul a maltrat-o în așa fel, încât i-a ascultat respirația, până în ultimele răbufniri de viață.

Criminalul L. Apioac nu și-a revenit din bețe nici la procesură.

La Carei, Ioan Hatos și-a ucis fostul soț cu șapte lovituri de cuțit

Bănuind că fostul său soț întreținea raporturi sexuale cu nevasta sa, Ioan Hatos comite o crimă atroce, indescriptibilă. Tot consumul abuziv de alcool este la mijloc. Și tot la sfârșit de an a fost comisă abjecta faptă. Criminalul a pretins apoi că bătrânul Alexandru Naggy a încercat să-l violeze fiindcă de 15 ani.

DORIN SALAJAN ■
DAN MOISA ■

Cerșetoria, un atribut al mizeriei?

Nu, neapărat. Uneori ea poate deveni o sursă însemnată de îmbogățire. Citiți relatarea noastră într-un număr viitor.

Fotografie de FLORENT IONIȚA ■

Afacerea zahărului infestat

Proprietara firmei importatoare este nora ambasadorului nostru în China

Se știe, unii simțind-o chiar pe propria lor sănătate, că zahărul importat din China a fost, într-o „oarecare proporție”, infestat cu „celebrul” leucenostoc. Cine a realizat importul? Firma S.C. HERMES TRADE PROMOTION S.R.L. (Calea Victoriei nr. 135) a adus circa 50 mii tone. Ce nu se știe însă, este că proprietara firmei, dna Ana Budura, are și calitatea de

nora a ambasadorului nostru în China și pe cea de vară a d-zei Adrian Năstase. Dar să lăsăm gradele... de rudenie căci altceva ne doare acum. Unul dintre vapoarele ancorate în portul Constanța, circa 712 tone, a fost vândut cazangilor din Transilvania în scopul elaborării celebrului palinchi. Această informație a fost verificată de Poliția Economică, ce a mai depistat încă 50 mii litri zahăr fermentat (borhot) și a încheiat acțiunea trimițând în judecată escrocii prinși. Trebuie specificat faptul că, în cursul procesului de fabricație al palinchi, leucenostocul nu se distruge, deci băutura este, bine mersi, infestată. Și consumatorii, de asemenea. Dar nu a murit nimeni, nu-i așa? Bun, asta-i rezolvată! Cea nerezolvată este alta. Dna Ana Budura a încheiat, în 29.01.1993, un contract cu firma S.C. CIRIȚA S.R.L. Bixad să-i furnizeze palinchi de cea din zahărul importat, pe speze proprii, din China. Deci, vreo 3-4 sute de tone zahăr de cea mai bună... calitate, parol, cu certificat fito-sanitar. Palinchi s-a... executat și a... sosit la București în bu-

toaie de material plastic, circa 30 mii litri, însoțite de un buletin de analiză eliberat de un medic din Maramureș. Trecând cu vederea că în adresa de solicitare a controlului erau menționați 10 mii litri, cei abilitați au... dedus că „materia” este necorespunzătoare și, după prelevarea, probelor, au sigilat butoaiele întreaga cantitate. Deci, depozitarea a fost în corectă, stirenul, la o „târâie” mai mare de 15 grade se „dizolvă” în produs. Singura soluție era, în aceste condiții, transformarea palinchi în spirt și prezentarea, din nou, la control. În acest punct, și această afacere este înmormântată. De ce? Nu știm și ne este... teamă să ghicim. Cert este că, în loc ca zahărul infestat să la drumul fabricii autohtone, să-l transforme ele în spirt și să-l utilizeze corespunzător, a încăput pe mâna cazangilor care s-au îmbogățit prin neplata impozitelor și, mai mult, au răspândit, pe scară largă, „micuțul” leucenostoc. Dar nimeni nu aude și se face că nu vede!

ARGUS ■

Afacerea spirtului. Statul pierde milioane de lei Cine este vinovată: corupția sau incompetența?

Afirmăm, într-un recent articol, că statul are o atitudine, să o numim eufemistic, dubioasă în ceea ce privește comercializarea alcoolului etilic rafinat de 96 la sută volum alcool ca atare, în sticle de un litru, contrar tuturor normelor C.E.E. și pierzând, prin impozitarea acestuia ca materie primă, deci 30 la sută, și nu ca băutură alcoolică (100 la sută), cam un sfert din bugetul național. Ne întrebăm, fără urmă de malicie, de ce? Nici acum nu cunoaștem răspunsul și constatăm că, dimpotrivă, această practică continuă fără probleme. Ca exemplu con-

cret, prezentăm cazul „întreprinderii” VIN-EXPORT care, prin avizul nr. 2549/29.11.93, solicită Direcției pentru Controlul Calității Vinului și Băuturilor Alcoolice un aviz, o „aprobare” pentru a comercializa circa 5,5 milioane litri alcool de 96 la sută volum alcool, importat în perioada '91-'93 din Austria și Franța. Respectivii sunt bine informați că precedentul s-a comis în urmă cu doi ani. Firma ALLIANCE COOP S.A. (Piața Romană nr. 2, director Dragoș Diaconescu, pe atunci) a fost depistată ca având în stoc cantitatea de 40-50 mii litri spirt depozitat la VIN-ALCOOL Tohani și îmbutelierea se efectua la VIN-ALCOOL Ploiești, rezultând vodcă. Evident, considerând spirtul materie primă, plăteau impozitul corespunzător, Garda Financiară impunându-le atunci o pagubă de circa 400 milioane lei. Treaba s-a mușamalizat prin obținerea aceluși sus-menționat aviz. A intervenit pentru... rezolvare chiar tov. O. Cozmăneș, cu un telefon bine plasat și un adjunct trimis acolo unde trebuie. În prezent, nu există nici o îndoială: aprobarea solicitată de VIN-EXPORT se va obține. Dacă nu, așteptăm să fim contrași.

N. VĂZUTUL ■

In turismul românesc

Locația de gestiune și pensiunile: două afaceri ratate

Cu multe surse și tobo, ne grăbim de Dan Matei, acum circa un an la preluarea mandatului de ministru al turismului, că reforma mult-dorită va afecta, în sens pozitiv, dezvoltarea turismului autohton, degradat cumplit în primul doi ani de la Revoluție prin „grăja” celor ce s-au perindat în scaunul... supt. Să ne ocupăm de privatizare, acest proces dramatic, cum îl numește dl. ministru. Deci, existau, în principiu, două modalități de privatizare: prima, prin vânzarea de active și a doua, prin oferirea spațiilor în locație de gestiune. Ce afirmă dl. Dan Matei făcând bilanțul anului 1993: „un milion nu poate împune cu forța privatizarea. Am întâmpinat mari greutăți în a convinge oamenii de strictă necesitate a acestui proces. Ideea vitală este de a împărți cu cetățenii proprietatea statului dar răspunsul pieței, în condițiile creșterii economice zero și a somajului, la oferta noastră este departe de a fi satisfăcător. Per total, s-au obținut 10,7 miliarde lei din vânzarea celor 394 de active, ceea ce reprezintă un procent de 22 la sută din totalul vânzărilor de active din țară. Anul acesta am vândut: 13 complexe hoteliere, 23 hoteluri, 6 proteluri și 116 vile. Prin metoda MEO s-au privatizat trei societăți comerciale, a patra fiind în curs de finalizare a acestui proces. Există 27 societăți comerciale în cu capital mixt ce au făcut un efort investițional de un sfert de miliard USD. Anul acesta au fost înființate 14 societăți mixte având un capital social de 4,2 miliarde lei, capitalul autohton reprezentând un procent de 53 la sută. Un eșec al politicii noastre de locație de gestiune. De fapt, de două-trei luni am sistat acest procedeu. Un procent de 43 la sută din active erau

date în locație pe perioade scurte, de un an — un an și jumătate. Procedul s-a dovedit absolut ineficient. Din 1200 contracte, am rezultat 270. Nici măcar ordonanța guvernamentală care stabilea alte condiții mai drastice sau, dacă vreți, mai apropiate de adevărata privatizare, nu a avut efectele scontate. Un mare înșucces l-a reprezentat darea în locație de gestiune a celor șapte complexe hoteliere (două mii locuri), cu baze de tratament etc., pentru ridicola sumă de 13-14 milioane lei. Am mai și descoperit că respectivul Consiliu de Administrație ce gestionea situația era, în același timp, și... locatar. Oricum, am eșuat, împotriva așteptărilor, întruoarea organelor de cercetare penală. Un succes al locației de gestiune este hotelul București care a adus un profit de 350 milioane lei în acest an. În sfârșit, suntem conștienți că vom renunța definitiv la locația de gestiune și vom trece la veritabila privatizare, decamdata prin metoda MEO, atragând atât localii cât și personalul de servicii obiectivul respectiv. Păcat că au fost înșirați trei ani pentru a se... compromite o idee moartă din naștere.

Un alt eșec al politicii Ministerului Turismului îl constituie relansarea turismului național prin sistemul de pensiuni. Ideea era excelentă și aplicată cu succes în țări cu mare tradiție turistică: Austria, Elveția, Franța etc. Acest mod de abordare ar fi permis și cetățeanului de rând să aibă accesul de a porni în excursii. Prețurile ar fi fost mult sub cele hoteliere iar cămăruțele ar fi amintit de atmosfera de acasă de care mulți se despart cu greu. Rustic și plăcut, fără pretenții deosebite. Mai mult, zona turistică ar fi înflorit: căsuțe noi, curate și, cine știe, poate și drumuri modernizate. Căci, dacă ar fi să acceptăm sprijin de la stat pentru infrastructura generală (drumuri etc.) este clar că nu va sosi niciunul: nici un leu nu a fost investit. Ce să ne mai mirăm pentru modernizare s-au promis 4 miliarde USD și s-au obținut 2 miliarde USD... prin eforturi proprii cum ar fi vânzarea de active ș.a. Este clar. Nu are fost nici să ne facem planuri că sistemul de pensiuni ar însemna renasterea satului montan românesc, salvarea celor mulți sărăci țărani care nu pot trăi doar din agricultură. De fapt, ideea s-a împotmolit din punct de vedere legislativ. Nu face nimic, totuși s-au botez at 20-35 ani de zile de unități. Cu ce eficiență, încă nu s-a calculat. Oricum, Sibiu și zona Buceget sunt primele regiuni „afectate” de acest proiect. Mai puțin și noi, unde două-trei în șapte de munte dormeau. În rest, tăcere.

Rușinos și inadmisibil

Cazinoul Balnear din Vatra Dornei este o ruină respingătoare

Există, în orașul de munte Vatra Dornei, o construcție emblematică, mândria localnicilor, anume Cazinoul Balnear. Astăzi, el este o ruină respingătoare, tronând în vedere, spre aducere aminte și rușinare a responsabililor cu distrugerea. Cerem lămuriri autorităților și ne răspunde dl. Gheorghe C. Pașă, dublu licențiat în filologie și drept, director al SC „Dorna Turism” SA, consilier din partea Convenției Democratice (PNT CD), la Primăria orașului.

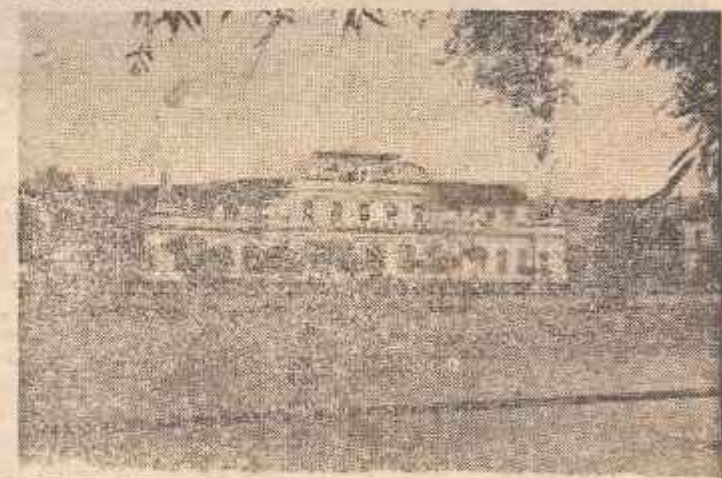
— Să începem cu începutul, adică cu istoria... nașterii Cazinoului.

— Cazinoul a fost construit de către Domeniul Elisabetei și dat în exploatare la anul 1896. Fondurile necesare s-au obținut, la acea vreme, prin vânzarea de păduri. Domeniul Elisabetei a obținut autorizarea de la Domeniul Camoral, austriac.

— Bun. Ce intenționați în viitorul apropiat? P. vîndeți sau îl reparați cu forte proprii?

— Eu văd problema așa. Cazinoul este o ruină în sine, pe care o scutăm în țig-dur, doar s-a înălțat, careva și o etichetă... Că doar nu „fumează” pietre și oare aduce venituri și totuși oricât imposibil. Așa văd eu, pe-am decu să-l vinдем, s-am făcut multă reclama, prin Departamentele Relatii Externe, din

Ministerul Turismului, am organizat două licitații în '92 și în '93, dar nu am reușit nimic. Așa că, nă-am gândit la o altă soluție și am propus primăriei să înființăm o societate comercială comună, să-l reparam împreună, să-l

exploatăm împreună și să profităm amândoi. Decontăm, putem răspunde Consiliului local.

— Și până atunci?

— Până atunci, trebuie să facem ceva pentru a stopa degradarea. Din fondurile obținute prin vânzarea unor active, vom oferi circa 20 milioane lei unei societăți de construcții care s-a angajat să realizeze operațiunea pentru mîntuirea conservării a clădirii.

ATENȚIE, CETĂȚENI! NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE:

Centronele c'etuate de inspectorii O.L.P.C.-urilor județene în perioada 20-24 septembrie au evidențiat următoarele „abateri” de la lege elementarului... bun simț.

■ **S.C. AGROSTAR S.A.** Unitatea nr. 11, Constanța, comercializează: preparate din carne (salam vacă, salam Sibiu, ceață porc), furnizate de depozitul propriu AGROSTAR care prezentau membrana desprinsă de conținut, suprafața umedă și măzguită în proporție de 50%, și carne de porc, cu suprafața oxidată și culoare modificată. Comercializarea acestor produse a fost interzisă.

■ **S.C. CALIPSO S.R.L.** București — filiala Constanța comercializează: tacanuri de pui, ambalate în pungi, care prezentau miros de alterat. Marfa fusese livrată de S.C. AVICOLA Codlea. De asemenea, societatea „oferea” și preparate din carne (salam Cabanos) cu mușcă, suprafață măzguită și miros de alterat. A fost interzisă vânzarea acestor „bucate”.

■ **S.C. SERIM S.R.L.** Constanța — comercializează: preparate din carne: salam Victoria, salam Bacău, slănină cu boia furnizate de: S.C. CARNECO SA Constanța și S.C. ROLAND S.R.L. Constanța, alterate, și telemea în vacă, produsă de S.C. AGRI-COLA CASIMCEA SA Tulcea, care prezentau suprafețe măzguite și semne de alterare. Toată „cașca” de produse a fost interzisă comercializării.

■ **S.C. TOTAL AG S.R.L.** Constanța — comercializează: suc de portocală în sticle de 1,5 litri din import Ungaria, furnizat de S.C. AZUR S.R.L.

Constanța, cu început de fermentație, și căzeaval afumat, furnizat de S.C. MESTECANIȘ S.R.L. Suceava, prezentând peie de mușcă pe su-prafață. Comercializarea acestor produse a fost oprită.

■ **GRUPUL SCOLAR FO-RISTIER** Arad utilizează fulgi de porumb din Germania, primiți sub formă de donație, care prezentau urme de infestare cu acarienți în toate stadiile de dezvoltare, având miros de incins și de mușcă. Polsoarea acestui produs a fost interzisă.

■ **ATELIERUL DE PANIFICATIE NR. 3**, Bistrița, a fost supus unui control și s-a constatat faptul că unitatea era infestată cu „molia făinii” și „Trikolium”. S-au stabilit măsuri de igienizare și dezinsecție a unității.

■ **S.C. COMBIS S.A.** — magazin alimentar nr. 122, Bistrița, comercializează oare foarte vechi, aprovizionate în data de 12.08.93, murdare, cu conținut mobil, ambalate în eozraje murdare, cu resturi de ouă sparte, cu miros respingător. S-a interzis comercializarea.

■ **S.C. AUGUSTA S.R.L.** Fieștii aprovizionate prin S.C. BUCUR S.A. București, comercializează făină ambalată în pungi de 1 kg, care prezenta infestare cu molii în mediul de ambalaj, valoarea la cenză 0,8%, corespunzând făinii „Dâmbovița” 800. Produsul era ambalat în pungi de hârtie nereșistentă, fără elemente de identificare producător, data mîcării etc. S-a oprit comercializarea acestui produs.

■ **S.C. COMALIMENT S.A.** Pitești aprovizionate prin S.C. COMARGEȘ, Pitești, comercializează făină albă tip 630 ambalată în saci de 40 kg și în pungi de polietilenă prezentând infestare masivă cu larve vii și exemplare adulte de molii. S-a interzis vânzarea acestui produs.

■ **S.C. ILDAROM S.R.L.** Pitești, comercializează în Piața Smărdan din același oraș produse cu termenul de garanție expirat: salam Bucu-

rești, cârnați Trandafir, avînd culoare nespetică, membrana neaderentă și miros de alterat. Preparatale respective au fost retrase și distruse.

■ **S.C. AGROMERT S.A.** Magazin nr. 2 Timișoara și S.C. EVIAN S.R.L. Timișoara comercializează produse din carne: salam Gostat, salam Ilașan, cârnați Trandafir și cîolan presat, care prezentau următoarele deficiențe de calitate: suprafață lăcioasă, glomerări de grăsime sub membrana, colonii de mușcă, miros neplăcut de alterare. Marfa provenien de la S.C. RECATIM S.A. Timiș și S.C. TIMCARGRUP S.A. Timiș și a fost retrasă, urgent, de pe piață.

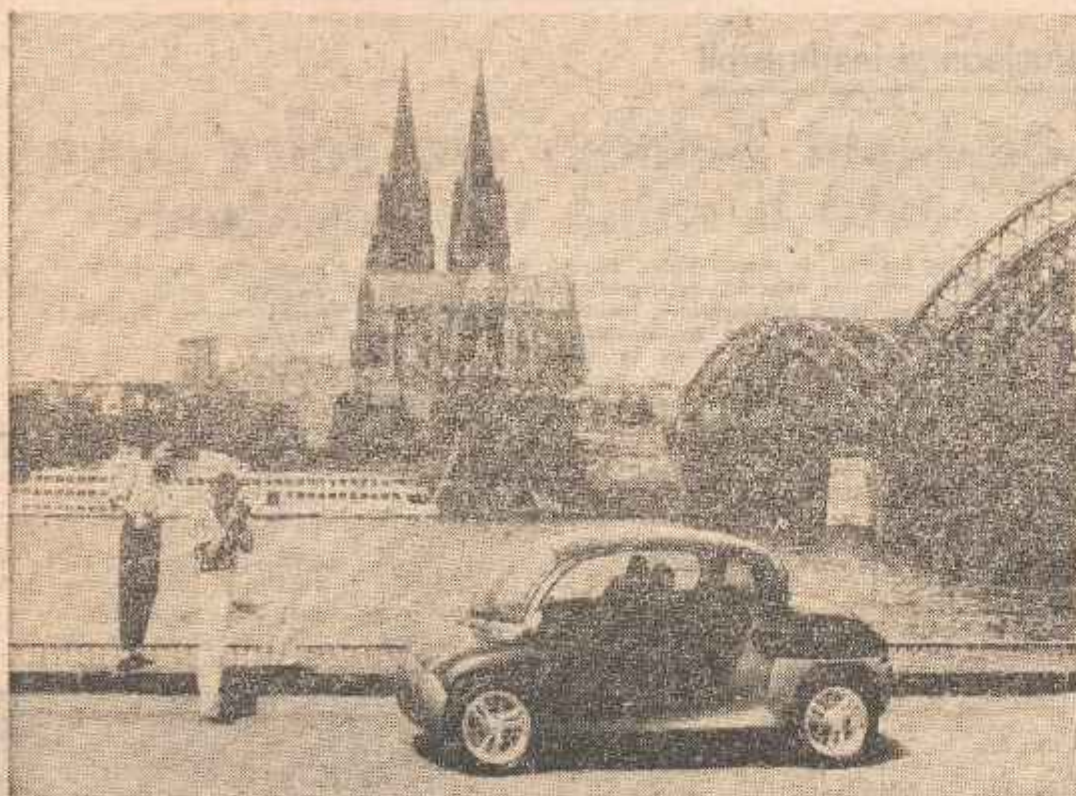
■ **S.C. AGRICOTI S.R.L.** Cluj comercializează produse din carne: crocvași și pastă de miel depozitându-le în condiții de temperatură necorespunzătoare.

■ **S.C. „M. y Comtur” S.R.L.** Cluj comercializează înghețată înută, în congelator, alături de... pește congelat.

■ **S.C. ALIMENTEXP** — unitatea 36 din Botoșani comercializează preparate din carne: parizer de vită, salam Mîtrețu, salam de vacă, guncă presată și crocvași produse de S.C. SUMPROD Leorda și S.C. AVICOLA INTERNAȚIONAL S.A. Bacău ce nu posedau elemente de identificare privind data fabricației, compoziția, condițiile de păstrare și care prezentau abateri de la caracteristicile calitative.

Cu timp amenzile aplicate
sint de-a dreptul „stimulative”
aceste acțiuni de incalzire a
legislației în vigoare se pot
„dezvolta” nestingherit, punînd
în pericol sănătatea consuma-
torilor mai puțin vigilenți.

Pontă realizată de
BRANDUȘA NICOLAE

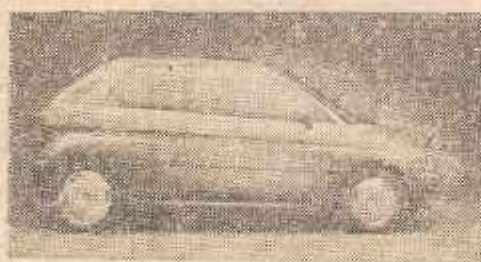
Miniautomobilele

viitorului:

**FORD,
MERCEDES,
BMW**

Oficiile de studii ale uzinelor FORD din Köln prezintă acest prototip (fotografia de sus) al viitorului miniautomobil pe care îl vor lansa în curând pe piață. „Mică mașină compactă”, cum au denumit-o „părinții” ei, speră să bată toate recordurile de economicitate și manevrabilitate.

La Salonul internațional de automobile de la Frankfurt pe Main au fost prezentate și cele două modele „mini” ale renumitelor firme MERCEDES și BMW. În lungime de 3,35 m, micul Mercedes (foto stânga jos) beneficiază de un motor pe benzină sau motorină. Modelul construit de concernul BMW (foto dreapta jos) prezintă noutatea dotării cu un motor hibrid — electric sau cu carburant clasic — trecerea de la o sursă la alta făcându-se automat.

AUTO - FLASH

Corporația NISSAN reduce producția din Europa

Reprezentanții corporației NISSAN au anunțat că vor reduce producția de la uzina din Marea Britanie, privită până acum ca mai eficientă din Europa, datorită reducerii vânzărilor de pe piețele europene, informează Reuters. Astfel, la uzina din Sunderland, din nordul Marii Britanii, vor fi produse anul acesta 246.000 de automobile în loc de 270.000, cât a fost prevăzut inițial, ceea ce reprezintă o reducere de 8,9 la sută. Vânzările din Marea Britanie sunt apreciabile dar totalul vânzărilor din Germania a scăzut cu 21 la sută, cu 24 la sută în Italia și cu 38 la sută în Spania, a declarat purtătorul de cuvânt al corporației John Nelson. Cu toate acestea, nu vor fi operate reduceri de personal, ci va fi desființat schimburi de noaptea în lunile noiembrie și decembrie, a mai adăugat purtătorul de cuvânt.

BMW deschide filiale în China

Grupul german BMW intenționează să fabrice în China automobile, motoarele și motoare de avioane, dar până în prezent nu a fost finalizat încă un acord în acest sens, a declarat unul din directorii grupului Horst Telschick citat de France Presse. Pe lângă automobile de lux care au început să fie importate în China, BMW produce în același timp motoare pentru avioane de uz intern. Grupul german Volkswagen assemblează deja automobile Santana și Audi în China.

Cam multe mașini

Cele două milioane de automobile particulare utilizate zilnic la Bangkok însumează, pase cap la cap, circa 6.000 kilometri. Raportat la cei doar 2900 km. de drumuri din capitala Thailandei, constituie o problemă tot mai insolubilă atât pentru polițiști cât și pentru cei care, la volan fiind vor totuși să se deplaseze cu maximum de viteză. Cu toate acestea, notează France Presse, circa 15 km. de mașini (480 bucăți) noi sunt vândute zilnic la Bangkok. Viteza medie de deplasare în oraș nu depășește 8 km/h și în curând Mexico va trebui să cedeze recordul în materie de ambuteiaje. În așteptarea realizării numeroaselor proiecte de amenajări, cei 8 milioane de locuitori sunt rugați de autorități să invite cât mai puțină lume la petreceri, nunți și înmormântări. Iar școlarii, care sunt mici și nu au un cuvânt de spus, trebuie să se scoale la 4 dimineața, ca să înceapă orele la 7.30, înainte de potopul vehicul.

**Omul și
mașina
lui**

CAMELIA MITOȘERU

Pentru Camelia Mitoșeru, șofatul a devenit un viciu, dacă ar fi să dăm crezare celor spuse de ea și anume că „nu cobor din mașină decât atunci când dorm, când rânânc și când trec pe scenă”.

Aceasta este posesoarea unui Audi fabricat în 1989 botezat „Libelula”. De patru ani de când și-a luat carnetul Camelia Mitoșeru a parcurs peste 80.000 km. Soțul Cameliei, solistul de muzică ușoară Alexandru Luca, nu și-a luat carnet. Toată de aceea Camelia conduce cu cea mai mare atenție. Totuși are avantajul că soțul se pricepe foarte bine la partea mecanică a mașinii.

N-a beneficiat în momentul când și-a luat carnetul de faptul că o cheamă Camelia Mitoșeru, considerând că „acel care la carnetul de conducere cu pile nu ține la pielea lui

și a celorlalți membri din familie sau participanți la traficul rutier”.

E de părere că nu orice pilot bun poate fi și un șofer la fel de bun.

Deși nu a încasat nici o amendă, totuși nu se consideră un șofer model, ci unul normal, „cum ar trebui de altfel să fie și ceilalți participanți la traficul rutier”.

Că șoferită cu patru ani de existență în spate, o supără drumurile și faptul că la noi nu există destule parcuri.

PETRU CRISTINEL POPA ■

Noutăți

• **Celebra campioană mondială LANCIA DELTA INTEGRALE cedează locul noului model LANCIA DELTA 2.0 16V**

În luna august a acestui an, a început comercializarea unui nou model de autoturism din gama Lancia, mai precis Lancia Delta. Noul model de autoturism Lancia Delta, este un urmaș fidel al supercampioanelor Lancia Delta Integrale 16V, Lancia Delta HF Integrale, Lancia Delta Integrale 4WD.

Acest model de ultimă oră, cu o caroserie reproiectată integral, cu totul diferită de cea inițială îi conferă o aerodinamicitate sporită.

Proiectanții și constructorii acestui nou model au avut în vedere sondarea cerințelor pieței actuale a automobilului după care au realizat modelul Lancia Delta 2.0 16V, un model care îndeplinește toate condițiile de piață privind prețul redus și accesibil tuturor pentru o mașină care poate fi considerată născută de lux având în vedere că este dotată cu instalație de aer condiționat, scaune din piele (marca RECARO), geamuri electrice, incuetoare centralizată cu cheie sau telecomandă, airbag, sistem de frânare ABS și un motor destul de puternic care îi poate furniza 139 C.P. la 6000 rot/min.

LANCIA DELTA 20 16V

CARACTERISTICI TEHNICE

Motorul:

Bloc motor realizat din aliaj ușor, patru cilindri în linie, patru supape pe cilindru, aprindere electronică multipunct, catalizator, combustibil utilizat — benzină fără plumb

— capacitate cilindrică — 1995 cmc.

— alezaj x, cursă — 84x90 mm.

— raport de compresie 10,5:1

— cuplu 180 Nm la 4500 rot/min.

— putere 101 kw/139 C.P. la 6000 rot/min.

Suspensia:

Mc. PHERSON, arcuri elico-

idale, bare stabilizatoare, Frâne — discuri ventilate — A.B.S.

Performante:

— accelerare cu plecare de pe loc:

0-100 km/h — 10,9 secunde

0-1000 m — 32,1 secunde

— elasticitate (în treapta a IV-a și a V-a).

60-80 km/h 5,1/7,8 s

60-100 km/h 10,5/15,3 s

60-120 km/h 15,9/21,0 s

Viteză maximă — 205 km/h

Consum — 10,8 litri la 100 km/h.

PREȚ DE CUMPARABE —

35.000 DM.

Un infern din care nu putem evada: birocrăția de tip comunist

Cât timp și bani cheltuiește românul pentru a înscrie o mașină adusă din străinătate

Vă răspundem tot noi: 25 de zile și 65.000 lei. Aceeași operație durează în alte țări 30 de minute!

La
oadă pen-
ru tradu-
erea
ctelor

În Capitală, suplicul începe la Notariatul de Stat din Piața Amzei, singurul autorizat să traducă și să egalizeze actele mașinii. Oamenii se înscriu pe listă de la 4 dimineața. Cine vine mai târziu, vine degeaba. Eliberarea actelor, după 3-4 zile. Taxă 3.000 lei.

2. Programare la Registrul Auto Român
Taxă de înscriere: 5.000 lei. Intrarea la revizia tehnică, după două săptămâni.

**3. La
Politie pentru
numere
provizorii**

Pentru ca mașina să poată totuși circula, proprietarul are nevoie de

numere provizorii. Acestea se eliberează la Direcția Circulație din str. Logofăt Udriște contra sumei de 11.000 lei (10.000 se returnează ulterior).

Aceleași operații în Apusul civilizat

Să luăm pentru exemplificare Austria, țară mai des vizitată de pașaportarii români. Aici toate operațiile sunt preluate de firma comercială pentru vânzarea mașinilor (Autohaus). Aceasta are în atribuțiile sale nu numai întocmirea actului de vânzare-cumpărare, ci este, deopotrivă, mandată să elibereze polița de asigurare, certificatul de înmatriculare (Zulassumschein) și plăcuțele cu numărul de înmatriculare. Totul se petrece într-un birou cu aer condiționat, printre zâmbete și temăneli profesionale, la o ceașcă de cafea. După exact 30 minute, autoturismul verificat tehnic, cu baterie nouă și uleiul de motor schimbat, cu numerele fixate pe suportul autoturismului, te așteaptă la intrare. Funcționarul îți înmânează cheia, dosarul cu documentele vehiculului, te conduce până la poartă și-ți urează "Gute Reise". E prea frumos să fie adevărat și totuși chiar așa este!

7. La ghișeele Logofătului...

Ziua cea mare: înaintarea actelor la Direcția Circulație. Înmânarea certificatului de înmatriculare și a plăcuțelor cu numerele definitive, abia peste câteva zile. Taxă: 8.300 lei (alt drum la CEC) + 8.700 lei (sau 23.000 lei pentru moli-tangii care doresc numere pe alese).

4. Înapoi la Registrul Auto Român

Cu o cheltuielă totală de 38.000 lei și cu puțin noroc, poți scăpa în aceeași zi și din această gheară a birocrăției naționale. Dacă nu, soliciți o nouă programare.

**6. O dimi-
neată la Ad-
ministrația
financiară**

Unde o funcționară nevrozată (dar ușor strunit cu o placă strecurată sub acte) îți aplică o groază de ștampile pe imprimatul Poliției. Se mai scutură omul de ceva parale.

5. Din nou la Udriște

De data aceasta pentru ca dactilografa Poliției să treacă pe cartotecă datele din Cartea tehnică eliberată de R.A.R. Taxă: 1.200 lei.

Totul s-ar putea petrece și în România cu economie de timp și în deplină civilitate

Vă prezentăm un proiect imaginar, dar perfect realizabil. El nu face decât să propună un model apusean, verificat și răspândit în toată lumea civilizată. Este vorba de cooperarea, în cadrul unei singure unități, a unor servicii distincte. Aceeași prestație ar putea oferi și Registrul Auto Român, dacă incinta lui ar adăposti următoarele patru servicii:

După cum se observă din desenul de mai sus, clientul, după o riguroasă planificare (zi, oră), ar face primul popas în biroul notarial și și-ar încheia periplusul la secția delegată a poliției rutiere. Prin li-lia unor servicii mandatate, el ar parcurge într-o

oră toate etapele necesare înscrierii autoturismului adus din străinătate, economisind zeci de kilometri de drum, săptămâni de așteptare, ocolind stressul și bolile de nervi. Dar cine să gândească în România o asemenea unitate prestatoare de ser-

vicii, când nația a fost obișnuită să pătimizească tot-mai pentru a da de lucru celor care ne fac să pier-dem timp, bani și sănătate!

Moartea lui Hendrix

rămîne un mister

Poliția germană a confirmat deschierea a doua anchetă asupra morții celebrului chitarist Jimmy Hendrix, la care cea dintâi persoană necunoscută, Arend 29 de ani, Hendrix murdăria dintr-o supradoză de narcotice, în casa prietenilor săi din Germania, câmpion de pian, Monika Danneman. Acesta a salvat inițiativa poliției, declarând agenției REUTER că ancheta nu poate decât să confirme cercetările lui Arend. Danneman a respins unele speculații ale presei conform cărora ea ar fi lăsat în urmă chemarea unei ambulanțe. „Când m-am trezit în acea dimineață de seară, simțeam că nu era nimic. Un semn că lui Jimmy i s-ar fi întâmplat ceva. El dormea adânc, așa că m-am lăsat în el de jos, am făcut cu mâna și am ieșit să cumpăr niște țigări. Când m-am întors l-am găsit tot de jos, m-am apropiat și abia atunci am constatat că ceva nu e în ordine”. Danneman, pictor de meserie, consideră că în spațiul a-

cestei anchete se află o mare vechie prietenă a lui Hendrix, Kathy Aitchinson. Aceasta a declarat ziarului „Daily Mail”: „Jimmy, din păcate, a trăit într-un loc și un timp nepotrivite, cu persoane nepotrivite”. În replică, Danneman a arătat că nu poate scăpa încă de obsesia lui Hendrix. „Ne-am iubit atât de mult, era o persoană extraordinară, pe care nu o poți uita. Nu înțeleg așa ceva în ficțiune și”.

Albii nu știu să sară

În Statele Unite, filmul Albii nu știu să sară se bucură de o mare audiență din partea publicului iubitor de baschet și comedie.

SEXY KAAS

• După succesul extraordinar pe scena Zenith

Patricia Kaas traversează lumea cu noul ei look

„Nu mai am ideea preconcepția de a nu fi sexy”. De la cei 27 de ani pe care-i are Patricia Kaas dorește să seducă publicul, arătându-se aproape dezbrăcată. La această metamorfoză contribuie și trei renumite case de modă care-i execută adevărate „capodopere” — rochii provocatoare din mătase. Pentru cântecul „Reste sur moi” se îmbracă asemănător cu simbolul Marilyn Monroe. Noua Patricia care te dăce cu gândul la Madonna are o sensibilitate evidentă, așa cum este și numele spectacolului prezentat de curând *Tour de charme*.

Rochia neagră, scurtă, scote în evidență corpul ei de vamp. Voca ei răgușită l-a adus gloria. Patricia Kaas, micuța Piaf a mileniului de hula de pe malurile Lorenei, a devenit Mariëne Dietrich a anilor '90.

Deoarece nu este căsătorită și nu are copii, consideră că și-a ratat viața. Pentru Patricia, dragostea

trece prin prietenie. Nu crede în dragoste la prima vedere, iar „actul sexual” cum îi place să-l numească direct, trebuie să fie precedat de lungi și multe conversații. Să ai o mare încredere în partener. „A mă ține de mână cu cineva este mult mai important decât să petrec o noapte cu el”. Kaas are în față dragostea, dacă este sau nu. Fără a fragilitate bizară, ea și cum, nu face un animal strâmt — ceea ce este în contrast cu senzația de existență din noile sale spectacole. Ea face impresia că poate fi provocatoare în fața a 8.000 de spectatori dar ezită să se răsturnească unul singur. Se simte excelent într-o sală de spectacole unde arată că știe exact ce este dragostea. Viața nu este pentru ea decât o anticameră. Camera ei este aceea: o seară de dragoste.

Traducere și adaptare de MARIA ANTONESCU

Regizorul Ron Shelton l-a distribuit în rolul principal pe Wesley Snipes, actor în mare vogă acum, care interpretează un negru bun de gură, plin de umor, cărui îi place să facă pe clownul și îi trage pe sfârșit pe șamecherii pădurilor. Partenerul său este actorul Woody Harrelson, debutant pe marile ecran, dar binecunoscut star de televiziune. El este albul, excelent jucător de baschet, care se împelce-neste cu Snipes și, împreună, se înțeleg să le ia naivilor banii.

Filmul este o adevărată comedie de răș, baschet și muzică bună.

Dragoste la 15 ani

O fată de 15 ani din Iran a fost condamnată la moarte pentru că a strâmbat-o pe surla de șapte ani rivalul ei în dragoste. Într-o mesajă presă locală Mitra Zohrai a declarat tribunalului din Qazvin cum a plănuț să se răzbune pe-tă că Abbas, prietenul ei, se căsătorește cu o altă fată. A povestit cum a trimis-o pe propria soră să o aducă pe sora rivalului acasă în ca-

Infractorul și câinele polițist se mușcă între ei

Un bărbat a mușcat un câine polițist de partea superioară a urechii fiind în schimb mușcat la rândul său de testicule. Infractorul câinelui Tyke, sergentul Baurle Mc Neal, a declarat agenției REUTER că a trimis câinele în interiorul unei case din localitatea Timaru, Noua Zeelandă, pentru a dezarma un bărbat ce avea o armă asupra sa. Tyke a apucat arma cu dinții iar infractorul a reacționat mușcându-l de ureche. Atunci cel mai bun prieten al omului l-a răspuns cu aceeași monedă, dispușă tranșându-se extrem de rapid în favoarea sa. Surse ale poliției au declarat că Tyke se va re-

unde a gătit-o cu mâinile ei și l-a pus în piept într-un sac, pe acoperișul casei unui vecin. Motivul a fost acela că Abbas nu și-a ținut promisiunea de a se însura cu ea. Ea a fost condamnată la moarte și la 20 de bătăi pentru relația cu Abbas, care dura de 18 luni. Abbas a fost condamnat la 6 luni închisoare și 74 de bătăi pentru o relație ilicită și posesia de casete. Imagini decedente și influențe de practicare a jocurilor de noroc. Conform legii islamice, vârsta legală pentru căsătorie este de nouă ani pentru fete și 15 ani pentru băieți, notează REUTER.

stabil, curând, iar omul a fost arestat de agresiune împotriva animalelor.

Autoritățile engleze pretind chilotei pentru cai!

Autoritățile locale din orașul englez Hastings i-au indicat fermierului Mike McKenzie să-și îmbrace caii în șorturi ca să nu mai murdărească străzile cu bălgă. „Sunt caraghioși, dar e o problemă serioasă. În fond, proprietarii unui câine care murdărește strada e obligat să curețe după el”, a spus Nigel Ray, funcționar însărcinat cu sănătatea și mediul înconjurător. Mike McKenzie organizează cai și la livrarea produselor de la ferma sa. „Nu sunt sigur că o să găsească șorturi așa de mari”, a declarat el ziarului The Times, citat de BBC. „Și orod că o să fie incomod pentru ei”. Ordinul de păstrare a curățeniei a fost emis în urma plângerilor proprietarilor de calană.

Bătrâni uciși de homosexuali

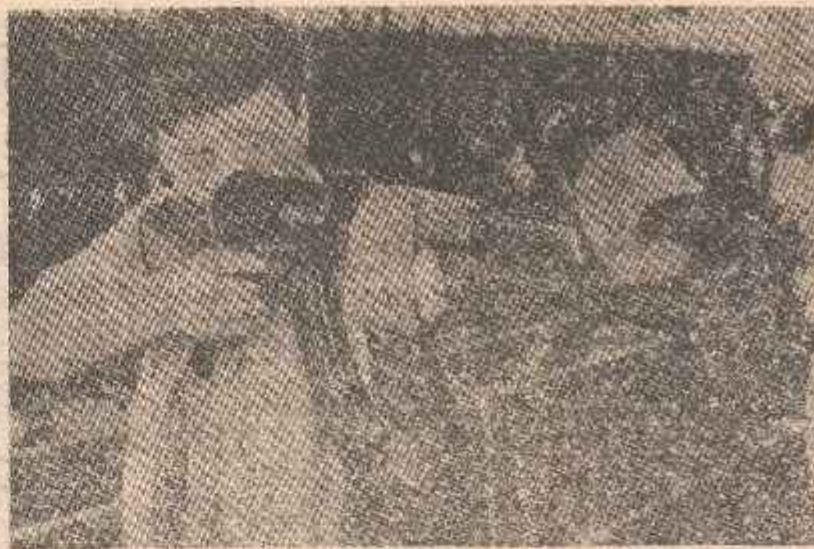
Pensionarul Gian Carlo Carnevali, de 83 ani, a fost găsit decedat și strângut cu cravata în propria casă. Carnevali, de când rămăsese văduv începuse să învecineze relații homosexuale. Primul pe listă suspectilor a fost bineînțeles bătrânul obișnuit al bătrânilor, un frumos june de 25 ani. Dar cercetările ulterioare au permis poliției să pornescă pe o altă pistă și să aducă această crimă la alți șase bărbați necrozolvați. În toate cazurile erau vorba de persoane de sex masculin de vârstă a treia, nu neapărat homosexuali, dar care au fost văzuți deseori în compania unor tineri. Toate victimele au avut raporturi sexuale cu agresorul lor înainte de a fi ucise. Poliția a emis ipoteza că victimele au fost obligate să se prostitueze, iar apoi au fost ucise după ce au fost jefuite.

Cicciolina a hotărât să lupte

Artistul american Jeffrey Koons, fostul soț al starului porno și membru al Parlamentului italian La Cicciolina, a recunoscut că fiul său în vârstă de 13 luni se află la el dar neagă că l-ar fi răpit. Koons este urmărit pentru divorț la actuala sa reședință din New York și încearcă să obțină custodia fiului său, pe care în noaptea de Crăciun l-a luat de la Roma. Soția sa, Iona Staller, cunoscută sub numele de La Cicciolina (micuța care îmbrățișează bine, în italiană) susține că Koons a răpit copilul din casa ei de la Roma. Staller a povestit reporterilor cum acesta, folosindu-se de un permis dat de judecători pentru a-și vizita fiul, l-a luat de acasă fără să se

mai întoarcă. Purtătorul de cuvânt al lui Koons susține că Ludwig Koons, copilul celor doi, este cetățean american cu aote în regulă. Prima înfățișare în procesul de divorț este programată pentru ianuarie la Curtea Supremă din New York. Cicciolina este hotărâtă să meargă la New York măcar pentru a-și vedea copilul. Cei doi s-au căsătorit în 1991, pe când Cicciolina cumula funcția de parlamentar cu meseria de star porno. Koons este el însuși un sculptor mai puțin obișnuit. Multe din lucrările lui pe teme sexuale au fost cumpărate de amatori la prețuri de mii de dolari bucuroși, informează REUTERS.

Revenim la propunerea ca, în România, să se legitimizeze dreptul de port-armă

În Statele Unite, câștigând își pot procura de la magazine arme de foc la fel de simplu cum se cumpără o pereche de pantofi. Fotografia alăturată a fost realizată într-un „gun shop” din Los Angeles. Aceasta ar fi și cauza proliferării bandelor înarmate în S.U.A.

În România, permisul de port-armă este interzis. În cadrul unui interviu, acordat revistei noastre de ministru de Interne, gen. Gh. Danescu, ne-am interesat dacă n-ar fi util ca și în țara noastră, anumite persoane să aibă dreptul legal de a deține arme în scop de apărare. Interlocutorul nostru a găsit propunerea interesantă, promițându-ne că va medita asupra ei și va lua o hotărâre, pe care să ne-o comunice ulterior. Probabil a uitat, sau apreciază că, deocamdată, nu există asemenea „persoane de încredere”. Până una-alta, populația rămâne la discreția răufăcătorilor deoarece poliția este incapabilă de a stăvili crimele și jafurile.

Mama gorilelor

Undeva pe lângă Grădina Zoologică din Bronx, o femeie crește pul de gorilă la ea acasă. Probabil că vecinii nu știu că femeia — a cărei identitate este un secret bine păstrat — îngrijește micul King-Kong de mai bine de 20 de ani. Gardul înalt care-l înconjoară curtea oprește privirile curioase, iar P.T., actualul bebeluș de gorilă aflat în grădă, poate ieși liniștit din casă. „Este extrem de maternă, foarte atentă cu puli noastre de gorilă”, spune Jim Doherty, specialist al Grădinii Zoologice. „Se pricepe de minune să le înțeleagă problemele”. P.T. este foarte atașat de mama lui umană, poartă pampers și se joacă cu jucării de copil, povestește Doherty. El este primul copil al unei legături

care a fost pe primele pagini ale ziarelor în 1991. Părinții biologici ai lui P.T. sunt gorila Pattycake, de 21 de ani, de la Grădina Zoologică din Central Park, New York, și Timmy, un gorila de 194 kg și 34 de ani, împreună dintr-o grădina zoologică din Cleveland. Unirea lor a fost rezultatul unui efort al instituțiilor de a da acestui mascul superb șansa de a-și perpetua existența. Timmy, care trăise mai mult singur la începutul vieții, se atașase foarte mult de o gorilă sterilă pe nume Katie în Cleveland, iar când cei doi au fost despărțiți publicul din lumea întreagă a reacționat cu simpatie. Dar singurătatea lui Timmy nu a mai constituit o problemă când el a fost prezentat în 1991 celor trei parteneri ferile de la Grădina din Bronx. Tunko, de 8 ani, și Julia, de 12, nu sunt încă gravide. „Îl văd pe Timmy în fiecare zi. Pare foarte fericit cu cele trei doamne care-l însoțesc”, spune Doherty, subliniind că gorilele nu sunt monogame. În trei sau patru ani, grădina speră să înlocuiască vechiul casă a gorilelor cu o expoziție a cărei amenajare costă 16 milioane dolari, o replică a junglei congoleze care ar putea constitui o locuință de lux pentru cele două tărme de gorile. Acest nou sediu, care va fi cel mai mare din Statele Unite, va include și o creșă, care probabil o va lipsi pe mama gorilelor de slujba ei actuală. Ea a lucrat cândva la grădina zoologică, devenind apoi unica mamă vitregă de pe statul de plată. (REUTERS).

Va ști omul

să se oprească la timp?

Graficul alăturat, reprodus din „The Zee”, arată că sunt cei mai mari exportatori de lemn tropical din lume. Malaezia deține, de departe, locul întâi, exportând mai mult decât toate celelalte țări la un loc. Deigur, ea în orice sector, în-

teresele economice e pe primul plan. Într-un export de lemn însemnată distrugerea pădurilor tropicale, care sunt, se știe, „plămâni planetari”. De aceea, o zonă despădurită (fotografia a doua) este nu doar dezastruoasă, ci și aducătoare de dezechilibre ecologice. Va ști omul să se oprească la timp?

Un om își pierde brusc memoria.

Și-o recâștigă pas cu pas,

retrăindu-și copilăria, adolescența, tinerețea

Era ora 3 din noapte când sună telefonul. O infirmieră a spitalului din Richmond, Virginia, îl anunță pe Millie și Tom Hewitt: „Fiul dumneavoastră a avut un accident de mașină. Se află la neurochirurgie, într-o stare de comă profundă. Nu credem că-l veți mai prinde în viață.”

Pornind la drum, din Fayetteville, Carolina de Nord, cei doi nu banuiau că vor deveni marionetă unei extraordinare călătorii, în adâncul spiritului uman. Ajunși la spital, descoperiră un trup mare și inert care, însă, respira. „Tim, sunt mama.” Nici o reacție. Scepticismul doctorilor era din ce în ce mai mare, dar Tim continua să trăiască. Părinții nu obosau să-l vorbească, să-l pună discuri cu muzica lui preferată, să-l întrebe fel și fel de lucruri. Primul semn apărut în iulie, la trei luni după accident. Totuși, întreaga parte stângă a corpului îi era paralizată, nu putea vorbi și nici nu putea alege mersul mare lucru. „Nu-și va mai reveni, decretă medicii. Duceți-l la un sanatoriu.” Părinții refuzară. La cererea lor, Tim fu transportat la un centru de recuperare. Postul student strălucit era acum doar un trup în scaunul cu roți. Într-o după-amiază, la cinci luni după accident, mama întrebă: „Pentru a căta oră?” — „Tim, care e numărul nostru de telefon?” Băiatul murmură: „2... 3... 5... 0... 9”. Uimită, Millie îl puse să repete. Era numărul de telefon al casei din Miami, unde locuise pe când Tim avea 6 ani. Câteva zile mai târziu, băiatul întrebă: „Ricky nu vine?” Ricky fusese cel mai bun prieten al lui Tim de la Miami. Când mama întrebă, iarăși, după o vreme, care e numărul de telefon, Tim îi spuse pe cel de la biroul tatălui său, din McLean, Virginia. Pe atunci Tim avea 6 ani. Și din nou întrebă de camera lui din acea perioadă. Întregul său comportament, de altfel, era al unui copil de 6 ani. Tim își revenea, retrăindu-și viața. Parcurse, astfel, timpul petrecut în Laos, reclamându-și jucăriile din acea vreme, apoi o ceru pe

Becky, prietena din Hong Kong unde locuise pe când avea 9 ani și începu să scrie cu literele unui începător. Desenele sale erau, de asemenea, de copil. Dar, cu cât lucra mai mult, cu atât stărea sa se amelioreze. Nu-și amintea, însă, niciodată, ce a mâncat, sau dacă a mâncat. Memoria sa imediată părea pierdută. Încetul cu încetul învăță să se spele pe dinți, să nădărnice și să se îmbrace singur. Apoi, începu să-și retrăiască anii de liceu. Se îndrăgosti din nou de Lynn și redeveni adolescentul care visa, de la prima dragoste, la căsătorie. În cursul altor opt luni își retrăi tot trecutul, a-

cident, Tim reuși să parcurgă un kilometru, ajutându-se de un baston. În ziua aceea, își anunță cu mândrie părinții: „Am terminat cu scaunul pe roți.” Părinții se străduiră, în egală măsură, să-l trezească spiritul. Începu să învețe matematica, încercă să dezlege cuvinte încrucișate, lectura o porni cu cărți școlare elementare. Urmă, după aceea, un curs al unei școli locale, intră la un colegiu metodist și la capătul altor doi ani, reuși să recupereze tot ceea ce-i răpise accidentul. Cu toate că ajunsese la nivelul studiilor de pe vremea studenției, Tim era din ce în ce mai furios, analizându-și continuu propriile li-rite. Medicii considerau că tânărul se afla încă în luptă cu urmările leziunii cerebrale și doar o emoție puternică, probabil, îl putea salva. Către 1990, adică la aproape 10 ani de la accident, Tim părea complet readaptat, deși continua să se ajute la mers de baston. Învățase să-și stăpânească nervii, îi revenise în bună parte umorul de altădată, iar într-o zi îi mărturisii mamei: „Știu că undeva există o femeie pe care s-o iubesc și care să mă iubească. Numai că n-am întâlnit-o, încă.” O întâlni în noaptea Anului Nou 1991, la un prieten. Era Pam Cashbaugh, educatoare la o școală de copii handicapați. Pam avea aceeași vârstă cu el: 31 de ani. Se înțeleaseră din prima clipă. La sfârșitul lunii aprilie, de mână cu Pam, Tim își anunță părinții că vrea să se însore. Părenții și recăpătase încreșterea în sine. Trece câteva examene, pentru a obține un post de funcționar public. După două tentative nereușite, căpătă și slujba dorită. Căsătoria lui Tim cu Pam a avut loc la 4 aprilie 1992. Tim era în smoking, iar Pam purta o rochie lungă, de mireasă. La biserică erau peste 150 de invitați. După ceremonie, Tim lăsa bastonul și se sprijini de brațul proaspetei sale soții. Întreaga asistență îi urmări cu ochii plini de lacrimi,

Traducere și adaptare
LIANA MOLNAR TATOS ■

jungând aproape de vârsta reală. Dar, continua să fie imobilizat în scaunul cu roți, mâna stângă rămânea inertă, iar memoria imediată, inexistentă. La un an după accident, Tim părăsi centrul medical de recuperare. Se înforțau toți trei acasă. Tatăl hotărî să lase mai degrabă la pensie și puseră la punct un program de reeducare, cel mai bun pe care-l găsiseră mințile și sufletele lor de părinți. Îi instală frânghii pe lângă pereți și bare paralele, de care să se ajute în încercarea de a merge. Au fost multe momente de eșec, dar și de adevărat triumf. La trei ani după ac-

Secolul fantomelor

Credeți în spiritism?

În anul 1907, astronomul Camille Flammarion a publicat un volum intitulat *Forțele naturale necunoscute*, în care a descris o parte din experiențele sale efectuate în domeniul spiritismului. Printre altele, el a tras și următoarea concluzie: „se poate admite supraviețuirea sufletului și comunicarea fizică între morți și vii. Toate faptele și observațiile conchid spre aceste concluzii. Spiritele încep altfel ca noi. Ele nu văd, nu aud și nu pipăie”. La rândul său medicul A. Rochas a adunat în cartea sa *Exteriorizarea motricității* o sumă de dări de seamă referitoare la experiențele efectuate cu diferite medii. Printre cei ce credeau în spiritism au fost și alți oameni de vază din domeniul științei și literaturii, ca Russell Wallace, Gladstone, Edison, B.P. Hasdeu.

Eusapia Paladino, un medium faimos din Paris, are unele sedințe de spiritism leșite din comun. În jurul mesei sunt așezate șase persoane. Sedința începe. Masa se ridică încet de pe podea, apoi eade izbindu-se puternic de aceasta. Se ridică din nou, cam la 30 de centimetri deasupra solului. Perdeaua din spatele mediumului se umflă și ajunge până la masă. Se aud lovituri în dușumea, în pereți, în masă. Totul se petrece în plină lumină. Mediumul cere să se facă lumina mai mică. Decalul deasupra capului Eusapiei apare o mână, ca a unei fetițe de 13 ani. Are culoarea gălbuie. Forma nu este nici rigidă, nici fluidă. Unul dintre participanți este tras de păr, apoi o mână puternică îi răstoarnă scaunul. O tamburină, aruncată pe masă și apucată de unul dintre cei prezenți, nu a putut fi smulșă din puternicele mâini imateriale. O sora grea se îndreaptă spre medium. Eusapia suflă cu putere și mobila este împinsă la locul ei. Cineva, dintre cei prezenți la sedință, roagă spiritul nevăzută să toarne dintr-o cană apă într-un pahar. Cana se ridică în aer și paharul este umplut. Toți cei prezenți sunt bulmăciți, tulburați, cu capul zăpăcit în-

tr-o atmosferă ce pare că este încălcată cu electricitate. Eusapia își revine din tranșă după un sfert de oră de la terminarea sedinței de spiritism. Este transfigurată. Ochii îi are încercânați, degetele îi tremură, fața îi este trasă și lipsită de sânge. Nu-și aduce aminte de nimic.

Pe Rue Carpeaux, la numărul 125, din Paris, în apropierea cimitirului Montmartre se afla o clădire unde săptămânal au loc sedințe de spiritism. În această seară de vineri sedința începuse ceva mai târziu decât de obicei. Masa se ridică de la pământ lent. Apoi cuminte se așeză la loc. Pe ea mediumul începu să scrie agitat. O lovitură puternică intrerupse încrederea celor prezenți, după care pe hârtie apărură cuvântul Pierre. Cei din jurul mesei au rămas stupefați, căci nimeni nu-l cunoștea. Pe hârtie apărură din nou „Basile, sunt eu Pierre”. Atunci Basile Vandeleur își aminti de tânărul amic Pierre, care s-a sinucis în ziua nunții. Motivul a rămas un mister.

De ce ai recurs la acest gest, Pierre? fu întrebat spiritul.

Pentru că, apărut răspunsul pe hârtie, am venit pe neașteptate la locuința viitoare soției. Când am deschis ușa, logodnica mea, pe care o iubeam nespus și în care aveam toată încrederea, se afla în pat cu un bărbat. Dar să știți că sufer, sufer cumpănit de sete.

Ce putem face ca să ebili liniștea de care ai nevoie? fu întrebat spiritul de Basile Vandeleur.

Basile, cumpără o batistă, te duce la mormântul meu și o întinzi pe el, nu înainte de a o fi udat bine.

A doua zi Basile a îndeplinit cererea spiritului lui Pierre... Când a întins-o pe mormânt în câteva clipe batistă s-a uscat, ca și cum cineva ar fi pus-o la foc. De cinci ori a repetat operația cu același rezultat. Când i s-a dat foc batistei aceasta a ars fără să lase nici cea mai mică urmă de cenușă.

AUREL DIANU ■

Cea de-a zecea planetă a sistemului nostru solar

În antichitate strămoșii noștri nu cunoșteau decât cinci planete (Mercur, Venus, Marte, Jupiter, Saturn). În 1871 W. Herschel descoperă pe cer un obiect strălucitor, ce nu mai fusese observat până atunci. La început considerată o cometă îndepărtată, aceasta s-a dovedit ulterior a fi cea de-a VII-a planetă a sistemului nostru solar, botezată, conform tradiției, cu un nume mitologic — Uranus.

Cincizeci de ani mai târziu, oamenii de știință au constatat diferențe apreciabile între poziția lui Uranus calculată și poziția sa reală. Savantul T. J. Hussey a fost primul care a sugerat că aceste diferențe se datorează unei a VIII-a planete, ipoteză confirmată de observațiile astronomice efectuate abia în 1846 de Johann Galle. Noua planetă a primit numele zeului mărilor — Neptun. Dar calculele au dat din nou bă-

taie de cap oamenilor de știință. Poziția lui Uranus nu corespundea calculelor matematice, nici după ce a fost luat în considerare noul venit — Neptun. Abia în 1930, Clyde Tombough de la observatorul Lowell din Arizona va descoperi a IX-a planetă a sistemului solar, botezată Pluton.

Dar, surpriză! Pe baza celor mai recente calcule matematice astronomului Myles Standish de la Jet Propulsion Laboratory din California a emis ipoteza existenței celei de-a X-a planete a sistemului solar. Conform ipotezei sale, aceasta s-ar afla în vecinătatea lui Neptun. Oamenii de știință sunt convingși că în jurul anului 2000, sistemul nostru solar va avea 10 membri „cu drepturi depline”.

TANASE ALEXANDRU ■

OZN-uri deasupra Americii de Sud

În ultimii ani a crescut numărul cazurilor de observare a unor obiecte zburătoare neidentificate în America de Sud.

În fotografia alăturată sunt surprinse cele câteva OZN-uri, care au survolat localitatea Valparaiso (Chile) în urmă cu trei ani.

Observații asemănătoare au mai fost făcute și în Peru și Bolivia. Locuitorii acestor zone povestesc că încă de mult timp în zona Anzilor Cordillieri ar exista bazele secrete ale unor OZN-uri. Carabinierii (poliția militară chiliană) afirmă că primesc relații frecvente despre apariția unor OZN-uri, în special în zonele muntoase și în deșertul Atacama.

În opinia lui Jorge Anfruns, specialist sud-american în etnologie (știința care se ocupă cu studiul obiectelor zburătoare neidentificate), Ame-

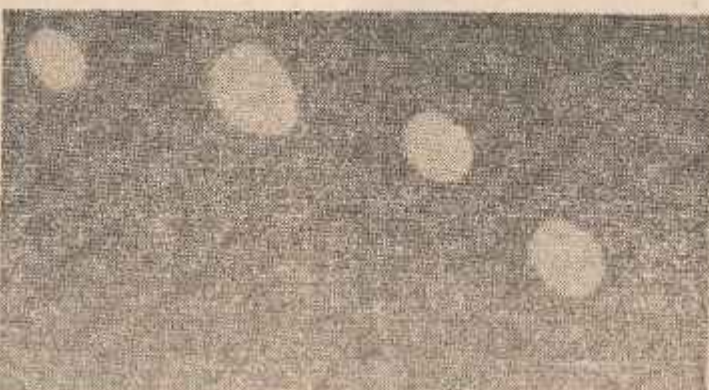
rica de Sud este una din zonele cu cea mai mare frecvență de apariții a OZN-urilor de pe glob.

Cel mai spectaculos caz rămâne cel petrecut la 25 aprilie 1977 când unul din polițiștii localității Putre a fost

sechestrat timp de 5 zile la bordul unui astfel de OZN.

Pe glob, se apreciază că în ultimii 30 de ani au fost strânse cam 100.000 de cazuri ale observării unor OZN-uri.

TANASE ALEXANDRU ■

„Dar cu dragostea cum stai? Sincer!”

Știți să iubiți cu adevărat?

Incercați varianta de răspuns aleasă (la întrebarea nr. 11 răspunsul îl formulați dv.). Cheia testului, în numărul următor. Vă dorim succes!

1. O persoană ar trebui să fie mai politicoasă cu cel pe care-l iubește decât cu străinii?

DA...NU...

2. În general, conform tradiției, între iubiți ar trebui să se mențină rolul dominator al bărbatului și cel de supusă al femeii?

DA...NU...

3. Sunteți cu persoana iubită și vedeți un minunat reprezentant al sexului opus. Credeți că ar trebui să vă abțineți de a exprima admirația pentru atractiva persoană pe care ați văzut-o?

DA...NU...

4. Felul în care iubiți ar merita mai multă atenție, în cât să nu pară că faceți un pas greșit, că sunteți stângaci sau prostuț(ă)?

DA...NU...

5. Într-adevăr, în dragoste, o persoană ar trebui (alegeți una din afirmații):

a) Să memoreze pasaje de dragoste din literatură, pentru a le repeta persoanei iubite.

b) Să aleagă pasaje din povestirile unei reviste, pentru că acestea sunt mai moderne și nu sunt banale.

c) Să încerce să găsească fraze romantice în scrisorile de dragoste ale oamenilor faimoși, căutând în biografii, biblioteci etc.

d) Să nu-și facă probleme căutând fraze de dragoste frumoase, care să o ajute.

6. Ar trebui să vă bucurați de considerație numai de la persoana iubită (nu și de la persoane străine)?

DA...NU...

7. Un iubit ar trebui — așa cum recomandă reclamele — să acorde o atenție deosebită curățeniei personale, respirației și felului cum arată înainte de a merge la o întâlnire?

DA...NU...

8. Modul de a face dragoste ar trebui spus deschis dinainte, pentru a nu speria iubitul (iubita)?

DA...NU...

9. Un cuplu de îndrăgostiți ar trebui să simtă că nimic nu este mai important decât dragostea dintre ei, limitându-se doar la conversația lor amoroasă și problemele lor personale?

DA...NU...

10. Este perfect moral ca o fată să facă avansuri unui bărbat care o atrage sau pe care ea crede că îl iubește?

DA...NU...

11. În nu mai mult de 25 de cuvinte, scrieți cum i-ați cere cuiva pe care îl iubiți să vă sarute.

12. Dacă o persoană poate să-și păstreze autocontrolul și stăpânirea de sine în prezența sexului opus, are un avantaj în cazul când trebuie să facă dragoste?

DA...NU...

13. La o petrecere, o fată

întâlnește un bărbat care o atrage puternic. O săptămână mai târziu, ea îi telefonază și îi cere o întâlnire, or îi sugerează foarte tare ca el să-i scrie aceste n-acest caz:

a) El ar trebui să considere acțiunea ei indecentă.

DA...NU...

b) Tu consideri că acțiunea ei este indecentă?

DA...NU...

c) Ea n-a adoptat o tactică bună, ea ar fi trebuit să-și dea seama că a fost cam indecentă. Era mai bine dacă n-ar fi riscat să strice buna impresie făcută la început?

DA...NU...

14. Unor persoane le place să fie sărutate pe lobul urechii, altele preferă să fie ținute de mână etc. Ar trebui să sugerați persoanei iubite ce gesturi preferați?

DA...NU...

15. Tehnica unei persoane de a face dragoste ar trebui să fie imprevedibilă, chiar dacă ar surprinde câteodată persoana iubită?

DA...NU...

16. Cineva care iubește ar trebui să-și facă dragostea cunoscută prin aluzii, oftături, priviri, cadouri etc?

DA...NU...

17. Când dragostea adevărată este împărtășită, cuplul va dura, neavând nevoie de stimulare sau grijă pentru păstrarea ei?

DA...NU...

18. Pentru a inspira o dragoste adevărată, este mai bine

pentru o persoană să fie lipsită de experiență și chiar inocentă? Dar pentru a susține o astfel de dragoste în timp, ar trebui ca această persoană să-și cultive măiestria (viclenia) în arta dragostei, renunțând la inocență?

DA...NU...

19. Să presupunem că o persoană nu are bani suficienți pentru a cheltui pe cadouri pentru persoana iubită. În acest caz, ar trebui:

a) Să nu cumpere cadouri deloc.

b) Să cumpere numai cadouri practice, așa cum ar fi pantofi sau îmbrăcăminte etc.

c) Să cumpere flori sau jucării, măcar o dată.

20. „Dragostea romantică”, atât de cântată de poeți, este potrivită numai pentru visători și este nepotrivită pentru oameni obișnuiți, bărbați și femei care muncesc din greu?

DA...NU...

Traducere și prelucrare
ECATERINA MAZILU

Dialog cu morții

Din lumea de dincolo, ne transmit mesaje, mari personalități ale istoriei naționale și universale (3)

Scrisoare din neant, dictată de Elie Astralianul 1932

Știința secretă, misterul inițiatilor, este păstrat de către fericirii invizibili, căci muritorii materialisti nu o știu utiliza. Cuvintele noastre sunt interesante pentru voi toți. Voi uitați, însă, că nu vi se dau pentru scopuri interesante. Ca să vi se încredințeze un secret, trebuie să învățați, mai întâi, cum se păstrează un secret. Indiscerția și curiozitatea sunt dușmanii oamenilor. Păstrarea misterelor este necesară, căci vouă nu v-ar folosi la nimic încredințarea lor. Dacă unei ființe căreia îi lipsește simțul misterului i s-ar oferi un trandafir mirositor, vă închipuiți mirarea ei când i s-ar cere să spună ce simte. Ce folosește unui surd o melodie dulcioră? Ce folosește unui orb o rază de lumină? Când ochii sufletului vi se vor deschide, când urechile sufletului vor fi atente la glasul Necunoscutului, atunci sufletul vostru va zări raza sufletului, va auzi melodia sfântă, și parfumul misterelor îl va îmbalsama cu mirosul adevărului. Glasul divin vorbește în voi — as-

cultați-l! Parfumul subtil al divinității este ascuns în sufletul vostru. Fiecare aveți în voi aceste daruri de la Tatăl Creator, sădite în voi de El din El însuși. Trebuie să știți a le căuta. Retrageți-vă în voi înșivă și ascultați, veți auzi vocea Tăcerii, care vorbește sufletului. Sufletul vostru știe mult. Când doriți ceva, întrebați-l pe el, adică pe voi înșivă. Faceți întotdeauna ce vă îndeamnă el și nu ce pretinde corpul vostru! Sluga să asculte de stăpân, nu stăpânul de slugă!

Despre viitorul României, dictat de regele Ferdinand la 14 ianuarie 1932

Eu nu vreau să vorbesc despre Dumnezeu sau despre lucruri care, pentru voi, nu ar fi așa de interesante. Doresc ca peșea să domnească peste lume dar asta e imposibil. Adine solia războiului, căci lată că, în curând, el va fi. Timpul când va fi nu-mi e permis să-l dezvălu. Nu mă opreste nimeni. Mă simt eu singur oprit.

EMILIAN MIREA

Horoscopul defectelor

Dacă în viața anterioară ați fost copac, puteți afla ce fel de om sunteți (2)

BRADUL (2—11 ianuarie; 5—14 iulie):

Frumos, sever și rece. Îi plac bijuteriile (mă gândesc la bradul de Crăciun sau poate că sunteți folosit ca ornament), lumina, parfumurile, locuințele vechi, marmura, călătoriile în străinătate (ați avut vreodată probleme cu Securitatea?). În general are o viață lungă. Este dificil de trăit cu el, fiind capricios și având o natură singuratică. Din această cauză este foarte puțin influentabil, în general tăcut și nu prea vesel. În dragoste nu e niciodată multumit. Întotdeauna vrea să primească mai mult decât dă. Mai și reușește câteodată! Când se îndrăgostește o face cu pasiune și devine excesiv (poate că se spală prea mult pe dinți cu „Norvea ultra-alb”). Este excepțional de inteligent, un spirit de analiză cu gust pentru studii. Se poate conta pe el. Păstrează credința puținilor lui prieteni, dar este un om scrupulos.

UIMUL (12—24 ianuarie; 15—25 iulie):

Mare frate frumos, bine făcut. Este genul după care te întorci privirea pe stradă. Deși frumos și arătos, nu cântă să-și pună în valoare fizicul (se poate, mai fraților, așa ceva?). De obicei se îmbracă cu dezinvoltură. Cu vârsta are tendința de îngrăsare. Se multumeste cu puțin și nu complică viața. Este o fire calmă și pacifistă, dar spiritul său moralist îl face adeseori insuportabil.

Este de o sinceritate dezarmantă, pentru că are o mare încredere în bunătatea oamenilor (vezi să nu te la lumea de fraier, că s-ar putea să te înșori/măriti repede). Știe să-și folosească influența, iar cu cei apropiați este adesea tiranic. Este o fire generoasă și are mult umor.

CHIPAROSUL (25 ianuarie — 3 februarie; 26 iulie — 4 august):

Mare și simplu (în loc de pur și simplu). Are alură, dar este rustic. Se multumeste cu puțin. Se adaptează perfect împrejurărilor. Nu dorește neapărat să reușească în viață ori să fie celebru. Îi interesează numai bunăstarea. Detestă singurătatea, deci e înconjurat de o familie numeroasă. Se lasă ușor condus în viață. Este fidel în iubire, până la moarte (condiția e să nu moară repede). Este meditativ. Viața lui e calmă și potolită. Uneori sunt cam plictisitori.

PLOPUL (4—8 februarie; 1—14 mai; 5—13 august):

Decorativ, lung și frumos. Pesimist, în general îmbătrânește urât, se prăbușește, se lasă descurajat. Trebuie să-și aleagă foarte bine locul în care să trăiască. În aparență este un semn puternic, dar în realitate suferă pentru cele mai mici lucruri și este în permanență măcinat de dureri ascunse. Puțin materialist, adesea boem, a în același timp diabolice de priceput în a câștiga bani, chiar apăsător. Fire bine organizată, se gâ-

dește la viitor, dar nefericit în căsnicie. Sensibil și prea independent, își ascunde problemele în spatele unei indiferențe surzătoare. Își tratează partenerul cu dispreț. Disprețuiesc munca manuală.

SIMBORINA (9—13 februarie; 14—23 august):

E solid și muscular. Se adaptează oricăror circumstanțe, visează deseori luxul și confortul. Are mania grandorii (a trecut totuși moda caselor de republică, fii atenți!). Poate la fel de bine să doarmă și sub cerul liber. Nu cunoaște cuvântul timiditate. E deschizător de drumuri, se impune. Nu înțelege glumele care se fac pe seama lui. Are darul de a se pune în cele mai rele situații, pentru că este absolut lipsit de prevedere. Este excesiv în toate privințele. Lipsit de luciditate, consideră că are întotdeauna dreptate și se încăpățânează să facă ce crede el că e bine.

FINUL (19—23 februarie; 24 august — 3 septembrie):

Frumos, decorativ, rafinat. Știe să se pună în valoare. Foarte dotat în decorațiuni. Trăiește într-un cadru agreabil, fără de care nu ar putea să înflorească. Nu are în el nimic pasiv. Nu-i este frică de nimic. E rapid și eficient. Prietenos, dar egoist, pentru că-și iubește prea mult propriul confort. Pune multă pasiune în ceea ce face. Se aruncă în acțiuni fără să se gândească și se trezește prea târziu la realitate. Este deosebit de folositor femeilor.

Cine trage în umbrela N.A.T.O.?

Și săptămâna trecută, și săptămâna asta au fost dominate de problematica N.A.T.O. Când aceste rânduri vor ajunge la cititor, întâlnirea la vârf N.A.T.O. de la Bruxelles se va fi încheiat, dar turneul prezidențial Bill Clinton, logat în principal de securitatea în Europa și deci de N.A.T.O., va fi încă în plină desfășurare. Deci, președintele american se va duce la Praga (12 ianuarie), unde se va întâlni cu liderii „grupului de la Vîșegrad” — Cehia, Polonia, Ungaria, Slovacia; la Moscova (12—15 ianuarie) și va conferi acolo cu Boris Elțîn; la Minsk (16 ianuarie).

Se știe că după dispariția Tratatului de la Varșovia, țările care-l compuneau (mai puțin U.R.S.S., firește) s-au văzut singure în fața mastodontului de la răsărit și foarte repede s-a născut ideea că unicul mod de a se apăra de viforita rusească este plasarea lor urgentă sub umbrela N.A.T.O. Toate statele amintite au făcut talonări, declarații și demersuri în acest sens și se părea că evoluția chestiunii este benignă. Cu prilejul unei vizite făcute în august 1993 în Cehia și Polonia, Boris Elțîn declarase că nu are nici o obiecție față de aderarea la N.A.T.O. a unor foști membri ai Tratatului de la Varșovia. Așa stând lucrurile, aproape se dădea ca sigur faptul că reuniunea N.A.T.O. de la 10—11 ianuarie 1994 va hotărî primirea de noi membri în Organizația Tratatului Atlanticului de Nord, dacă nu pe toți cei șase amintiți, măcar pe cei din „grupul de la Vîșegrad”. Dar acum, se știe, la reuniune nici vorbă n-a putut fi de așa ceva. De ce? Fiindcă, între timp, Moscova a făcut, referitor la primirea de noi membri în N.A.T.O., poate și sub prețuirea psihologică a puciului parlamentar și a ascensiunii lui Jirinovski, un viraj de 180 de grade, iar Occidentul a început să nu mai fie sigur pe sine și să caute formule care să-l mulțumească pe ursul kremenist, dând totodată impresia că N.A.T.O. n-a închis ușa în nas țării lor est-europene.

Schimbarea de atitudine a Moscovei, în speță a lui Elțîn, s-a produs mai de mult, dar cel mai recent document în care ea e cuprinsă îl constituie declarația din 5 ianuarie a.e. a purtătorului de cuvânt al președintelui rus, în care se spune, printre altele: „Președintele este îngrijorat de faptul că lărgirea N.A.T.O. prin aderarea de noi membri din țările aflate în imediata apropiere a granițelor Rusiei, va provoca o reacție negativă în rândul opiniei publice din Rusia, va contribui la amplificarea unor stări de spirit nedorite în cercurile civile și militare și, în ultimă instanță, poate duce la destabilizarea politico-militară într-o regiune-cheie pentru soarta păcii”. Occidentul, în frunte cu Statele Unite, s-a conforma. Și așa a apărut găselița „parteneriatului pentru pace”. Aceasta înseamnă aplicarea articolului 4 al Cartei N.A.T.O., în baza căreia est-europenii, în cazul în care securitatea lor ar fi în pericol, vor putea „cere consultări” membrilor N.A.T.O. Dar țările foste socialiste ar prefera să poată recurge la articolul 5: orice atac împotriva lor să fie considerat ca un atac împotriva Alianței. Iată, Bill Clinton a zis despre țările est-europene: „Nu le închidem ușa și ceea ce încercăm să facem este să o deschidem spre o relație treptată și într-un mod care să nu divizeze Europa”.

Întă acum și diagnosticul pus de agenția Reuter: „După ce Boris Elțîn a spus că Moscova consideră extinderea N.A.T.O. drept inacceptabilă, membrii-cheie ai N.A.T.O. au început, cu promptitudine, să întocmească planuri menite a-i liniști pe est-europeni fără a ofensa Rusia. De atunci a apărut o îngrijorare crescândă că noile democrații din Europa de est s-ar putea, în cele din urmă, trezi din nou într-o Europă proiectată pentru a corespunde în primul rând necesităților Washingtonului și Moscovei. În pofida asigurărilor N.A.T.O. că așa ceva nu se va întâmpla, numeroși est-europeni susțin că, prin reprojectarea planurilor sale după spectaculoasa schimbare de poziție a rușilor, Occidentul i-a dat Moscovei puterea de veto față de politicile ce îi afectează pe foștii sateliți sovietici”.

Cu alte cuvinte, când e vorba de umbrela N.A.T.O. să acopere și să protejeze și fostele țări socialiste europene, rușii amenință că vor pune katushei pe ea și o vor face fericească, o vor transforma în strecurătoare. De frică, occidentali par a avea tendința să țină umbrela N.A.T.O. doar pentru ei, lăsându-i pe ceilalți în ploaie, dar dându-le, spre consolare, posibilitatea de a cere de la ei rețete pentru leacuri în contra pneumoniei.

ION D. GOIA ■

UN AN ALBASTRU PE PLANETA ALBASTRĂ?

Bar a făcut omenirea. În timp de pace, o trece mai lipsită de bucurii și mai chinată a cumpenei dintre doi ani. Foarte mulți dintre locuitorii planetei albastre, chiar dacă au ciocnit un pahar de vin sau de șampanie, nu prea l-au simțit gustul, apăsați și stresați de lipsuri, de nevoi, de griji și nesiguranță. Dar toate acestea n-au împiedicat schimbarea de stăte. Vorba lui Mao: „Și ce dacă sunt greutăți? Cu sau fără ele, Pământul tot se va roti, copiii se vor naște și oamenii vor muri”. S-au așteptat, evident, în ceea ce privește viața internațională, bilanțuri ale lui 1993 și prognoze pentru 1994. Ideea generală ar fi că dacă anul ce-a trecut a fost cenușiu, dominat de dificultăți, de pericole și incertitudini, anul pe care l-am început va fi de-a dreptul albastru, întrucât, deocamdată, nu se zărește acel izvor de energie benefică în stare să ne lumineze, să ne încălzească, să ne scoată din nevoi și să ne împacă, cu cei din jur și cu noi înșine. În ceea ce mă privește, am să mă oprim doar la câteva probleme, pe care 1993 le-a lăsat moștenire anului ce l-a succedat.

Pace și război

Anul trecut a curs sânger în mai multe locuri de pe glob însă, fără îndoială, cele mai fierbinți puncte au fost Bosnia și Orientul Mijlociu. Am văzut, cu toții la televizor, aproape seară de seară, cum decurge ostilitățile la Sarajevo și în alte zone bosniace, morți și răniți, incendii, convoaie ale O.N.U., în mers ori blocate etc. Am luat cu noiștință, de asemenea, de mai multe planuri de rezolvare a problemei bosniace — emisori, întâlniri, conferințe, străngeri de mână, zămbete și, finalmente, nimic. Această desfășurare a făcut să se nască întrebarea: nu cumva cei ce se bat acolo (nu populația civilă, firește) nu vor să se ajungă la pace? Nu cumva li aranjează mai bine să tot fie scandal și să tot curgă ajutoarele O.N.U.? În „Soldatul Svek” al lui Hasek găsim povestea unui student în medicină care făcea tot posibilul ca să nu-și treacă examenele, întrucât alocația ce-i fusese lăsată prin testament pentru studii era mai mare decât leafa de doctor. Să ne mai amintim și de gherilele cubaneze, vietnameze, laotiene, cambodgiene, de ruși din țările fostului lagăr, din „republici” și din Afganistan, care o duceau mult mai bine cu pușca în mână decât trăgând la saibă în civile. Nu vreau să bagatelizez ori să iau în bătaie de joc suferințele populației din Bosnia, dar prea se lungeste acolo coarta și bulibăseala ca la ușa cortului, pe spezele comunității internaționale. Dacă ar exista la cele trei părți ce se înfruntă (sârbi, croați și „musulmani”) cu adevărat voința de pace, și nu doar o mimare a ei, pacea s-ar face repede. Poate leacul ar fi retragerea forțelor umanitare ale O.N.U.

În ceea ce privește Orientul Mijlociu, e de presupus că israelienii și palestinienii nu sunt interesați ca de acordul încheiat la Washington să se aleagă praful, din care cauză vor trebui să găsească într-un timp scurt, cele mai bune căi de punere în practică a celor convenite. Ur-

mătoarele convorbiri bilaterale pe această temă s-ar putea să fie productive. Pentru că numai astfel, pe Rabin și pe Arafat li poate pândi, la sfârșitul lui 1994, un premiu Nobel pentru pace.

Sindromul Jirinovski

Dacă ar fi vorba doar de năzuința instinctivă a rușilor de-a avea un tăcut, succesul lui Jirinovski, un bufon nu prea în ordine cu psihicul, în alegerile din decembrie trecut nu s-ar putea explica, întrucât Elțîn însuși are cea mai solidă structură și statură de dictator. Au acționat, evident, și alți factori. În primul rând nemulțumirea rușilor pentru scăderea catastrofală a nivelului lor de trai. În rândurile de față am, în vedere atitudinea față de sindromul Jirinovski a străinătății, a Occidentului mai ales. Nu începe îndoială că jirinovskismul și jirinovsklădele sunt neubite de Apus, care s-a angajat în sprijinirea reformismului elțînist. Dar noi știm ce știm. Au venit la putere Stalin, Hitler, Ceaușescu, Mao — și democrațiile i-au acceptat și au colaborat cu ei (pe Nicolae al nostru l-au umplut de decorații și l-au plimbat și cu trăsura reginei Angliei). Nu-și vor tăia punțile nici către o conviețuire cu Jirinovski. Dar se vor osteni, firește, să nu ajungă acolo. De împrejurări ar putea să profite Elțîn, care, dacă găsește un modus vivendi cu noul parlament, a cărei primă sesiune se inaugurează chiar săptămâna asta, ar putea solicita și obține sprijin masiv, întâi de toate economic, din partea Occidentului. Iar în prețu bilutului, adică printre stipulațiile tranzacției, ar putea intra și lăsarea în sfera de influență a Moscovei cel puțin a unora dintre fostele țări socialiste europene.

Ar fi încă multe chestiuni de abordat: dacă mapamondul va ieși sau nu cu adevărat din criza economică; dacă agitarea chestiunii minorităților va duce sau nu la apariția de noi focare de încordare în lume; dacă va putea fi ținută în frâu creșterea populației pe glob; dacă va putea fi stopat procesul de autodistrugere a planetei prin exploatarea abuzivă a resurselor și prin poluare etc. În funcție de soluțiile ce se vor găsi la problemele evocate, 1994 va fi sau nu va fi un an albastru.

ION D. GOIA ■

TURNUL BABEL

„Zidul” fără rulmenți...

■ Puse la frigider, negocierile ISRAELIANO-PALESTINIENE riscă să dea în clo-cotul final situația de pe teren. Cu cât se îndepărtează speranțele de aplicare a acordului, semnat anul trecut la Washington, cu atât radicalii din ambele tabere găsesc noi resurse de a transforma confruntarea în starea firească a „teritoriilor”. Până una-alta, negocierile israelieni și palestinienii au fost decorați, premii, medaliați furcios.

■ Wall Street Journal pune punctul pe 1 în legătură cu sindromul JIRINOVSKI, care a aruncat în plină panică Estul și Vestul Europei: „Dacă economiștii ruși și occidentali și-ar mai fi bătut capul gândindu-se nu numai la reformă, ci și la consecințele ei sociale, atunci Vladimir Jirinovski nu ar fi estăzi în parlamentul rus, ci la vreo bodegă pricâjită, bând vodcă cu câțiva sameni fanatici ca

și el”. Nu a fost să fie așa: vodca se poate bea și la Krem-lin...

■ Barenota de 500 de miliarde de dinari, abia ieșită din tescurile monetare, nu mai este reprezentativă. Cu o inflație de peste 30 la sută pe zi, IUGOSLAVIA pare să se îndrepte direct în infern. Premierul Radoie Kontić a anunțat că până la mijlocul a. cestei luni va finaliza un plan de „reconstrucție monetară”, menit să pună punct marasmului. Pentru aceasta, a invitat la Belgrad o echipă a FMI, care să-și dea verdictul asupra realismului proiectului său. Iugoslavi, cer, desigur, ridicarea embargoului, care a strivit pur și simplu economia națională. Pentru a înțelege mai bine, salariul obișnuit nu sare peste 20 de mîrci, ceea ce la noi ar fi grav, în fața ei, avînd în vedere tradiția ni-volului de trai în perioada pestelică, e și mai grav.

■ Boom-ul economic al R.P. CHINEZE, reflectat în creșterea incredibilă a procesului intern brut a pus pe gânduri economiștii occidentali. Parcă pentru a turna apă în vin, premierul Li Peng a făcut recent o declarație care indică prudența asiatică în abordarea acestui succes și trecerea la o reformă în pași mărunți: „Trecerea prea rapidă de la o etapă la alta în reforma prețurilor provoacă instabilitate, iar panica recentă din unele zone, soldată cu cumpărări masive de cereale, este o lecție pentru noi toți. Cu cât situația noastră este mai bună, cu atât mai prudenți trebuie să fim în promovarea reformei. O atmosferă relaxată este necesară. Vom altera în principiu reformelor treptate...”

■ Iată un catastrofal bilanț „la zi”: în urma războiului

lui din BOSNIA—HERTIGO-VINA s-au înregistrat (până acum) 41.605 morți și 160.000 răniți de partea bosniacilor, în majoritate musulmani. Sarajevo are azi 380.000 de locuitori, față de 500.000 înainte de declanșarea ostilităților...

■ Odată cu începerea anului, a devenit operațional SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN, format din cele 12 state membre ale Uniunii Europene și 5 din cele 7 state membre ale AELS (Austria, Finlanda, Norvegia, Suedia și Islanda). Spațiul nou creat reprezintă cea mai mare zonă a comerțului liber din lume, cuprinzând 372 de milioane de europeni. Mai mare și mai productiv decât NAFTA, mecanismul european are însă perspective limitate în raport cu omologul său de peste Atlantic. Lucrurile rămân, adică, exact ca de obicei...

RADU BUDEANU ■

În 1998 sau 2000, Berlinul va redeveni capitala Germaniei

• Dar până atunci, marele oraș va căpăta o nouă față

În noiembrie 1989 a căzut Zidul Berlinului, în octombrie 1990 a fost pecetluită unificarea celor două Germanii, iar în iulie 1991 Bundestagul a votat mutarea sediului guvernului de la Bonn la Berlin, adică revenirea marii metropole la rangul de capitală a întregii Germanii. La început, s-a crezut că operațiunea se poate termina până în 1995. Acum, se vorbește de anul 1998 sau chiar de anul 2000. Redăm în cele ce urmează un fragment dintr-un material apărut în revista germană „Prisma”, care se referă la câteva din planurile de reconstrucție a Berlinului.

Potsdamer Platz. Cândva, aceste 5-7 hectare părăgelnite, situate în inima orașului, erau străbătute de Zid. Terenul viran urmează să fie transformat până în 1998 într-o culme a urbanisticii. Concursul pentru acest proiect a fost câștigat de o celebritate în materie, arhitectul italian Renzo Piano, autor al Centrului Cultural Pompidou din Paris.

Nu departe de Potsdamer Platz se află așa-numita curbă a râului Spree. Pe acest teren, situat într-o meandru a râului și având ca limită clădirea Reichstagului, este prevăzut să la naștere cartierul guvernamental. Ca în cazul tuturor proiectelor de anvergură, și aici a fost lansat un concurs. Câștigător este arhitectul berlinez Axel Schultes, care a construit recent noul Muzeu de Artă din Bonn. Arhitectul din întreaga lume au prezentat peste 800 de proiecte. Cel propus de Axel Schultes a primit acordul unanim al juriului. S-a vorbit chiar despre o creație genială. Și totuși, tocmai a-

cost proiect, prin care o suprafață de 62 de hectare este transformată într-un cartier guvernamental, cu clădiri, străzi și piețe dispuse armonios, nu a stârnit entuziasmul guvernului de la Bonn. Au fost necesare unele modificări și o nouă convocare a juriului pentru ca, în sfârșit, conceptul să-i fie pe plac.

Enumerarea planurilor pentru noi construcții sau reamenajarea unor clădiri existente ar putea continua pe un mare spațiu. Aceste planuri vizează deopotrivă legendarul scuar Alexander Platz sau clădirea Reichstagului. Deosebit de aprinsă este discuția cu privire la reamenajarea insulei din râul Spree. Concursul de ar-

hitectură organizat în acest scop este încă deschis, iar cifra solicitanților marchează deja un record: 1.600 de proiecte depuse (față de „numai” 800 de înscrieri la cartierul guvernamental). Disputate sunt aici Palatul Republicii, moștenirea încărcată cu azbest a arhitecturii socialiste, precum și disparatul „Stadisches”.

Așadar, în Berlin se desfășoară, în domeniul urbanisticii și al construcțiilor, o activitate intensă. În unele chestiuni au fost luate deja decizii, altele sunt încă deschise. Pământul este săpat și acorionit. În multe colțuri ale orașului, berlinezii bârăie și critică, se tem că orașul va suferi o transformare care să-l facă de nerecunoscut. Aceste considerații ignoră însăși istoria Berlinului, a cărei principală caracteristică a fost schimbarea. Ceea ce l-a și întărit acum este deci însuși modul lui de existență.

ION D. GOIA ■

Păpuși, scenarii, geopolitică...

LUMEA FĂRĂ GORBACIOV, LUMEA CU JIRINOVSKI

Ping-pongul cu pisica moartă se poartă în ferestrele palatului de la Moscova. Prinși cu ocazia mică, hoții înfrunți sau complotiști proeminenți dau vina unii pe alții și se învinovătează reciproc, în speranța că o vinovăție colectivă nu se compară cu una individuală.

Puciștii de la Moscova, din august 1991, au găsit în această tehnică veche un refugiu de bază. Conform declarațiilor lor, Mihail Gorbaciov ar fi fost unul dintre puciștii (și chiar dacă nu unul activ, măcar unul pasiv). Așadar, Gorbaciov ar fi fost complicat în propriile sale debacuri. Desigur, faptul rămâne puțin probabil. Oricum, între președintele de atunci al URSS și KGB este exclus să nu fi existat canale active și este exclus ca d-ambale părți să nu se fi menținut așa în mână, spații de șantaj sau pârghii de teroare reciprocă. Din acest punct de vedere, pare credibil că atunci a fost vorba de o lăbură de stat inițiată de dogmatici împotriva reformatorilor și nu a lui Gorbaciov ca persoană și, pe drum, președintele a pierdut hamurile întregii țărișenii. Nu este deloc întâmplător că tocmai Elțin a jucat atunci cartea cea mare. Faptul că Occidentul a părut surprins de spectacolul este o simplă petardă fumigă, menită să pună cancelariile vestice la adăpost de tăcări gratuite. De fapt, serviciile secrete americane stiau tot ce suflă sub jarba parcurilor prezidențiale și printre mobilă nr. 1 sovietic. S-a considerat însă că împingerea lui Gorbaciov la margine nu e mortală, așa cum ridicarea lui Elțin din margine nu e strict inoportună.

Azi, dacă am privi cu ochii Casei Albe situația din fosta URSS, este greu de spus dacă prudenta tăcitate din august '91 a fost rentabilă sau nu. Ce s-ar fi întâmplat cu lumea dacă Gorbaciov gătuia vehement puciul? Cum ar fi înaintat tranziția în Est și cum s-ar fi descompus URSS? S-ar fi aflat, azi, NATO într-o poziție mai bună? Iugoslavia ar fi devenit poligonul de avertisment de acum? Într-o bună măsură, faptul nu mai contează... Oricum, Gorbaciov, atât de marginalizat în el acasă, e răsfățat oriunde în altă parte. E invitat să țină conferințe retribuite remarcabile, i se dau interviuri, este onorat, premiat, titularizat ca personaj-cheie al tuturor deschiderilor post-sovietice. De pe această poziție, de edificator de istorie decise să supraviețuiască spectaculoaselor sale realizări, Gorbaciov lansează ideea că Vladimir Jirinovski nu face parte din faună spontană a carnavalului politic post-sovietic, ci din culisele laboratoarelor KGB.

Interesant! Și nu numai atât: plauzibil. Dacă recunoaștem că țările est-europene au fost bolșevizate după un scenariu unic care a cuprins programe de năruire a elitelor, dezvoltarea de intrigi politice, compunerea de formațiuni politice fantomă, articularea de lozinci, crearea de diversuni sociale, religioase, economice etc., atunci trebuie să remarcăm evidentă că tranziția răsăriteană pare lovită de aceeași baghetă, de la Vladivostok la București. În această cabală geopolitică impusă la Malta, dar preconizată la Moscova, moartea unui Jirinovski și a altora ca el intră în plan. E vorba de un plan (până acum... cincinal!) menit să răstoarne o revoluție europeană cu picioarele în sus. Planul s-a pus în aplicare, a avut enorme succese, dar s-a încurcat pe drum. Povestea răsturnării lui Gorbaciov se repetă în plan global. E adevărat că o păpușă teleghidată, cum e Jirinovski, își poate trăda stăpânii, riscând să-l transforme pe ei în teleghidată. Dacă și această alternativă ar fi studiată — ceea ce e puțin probabil — atunci ultima speranță a Europei ar fi Gorbaciov însuși. Ceea ce nu e cazul, spre fericirea noastră, a tuturor.

RADU BUDEANU ■

Bill Clinton și visurile americancelor

• El apare ca dentist, prinț oriental,
sau... extraterestru

El apare ca dentist, prinț oriental, sau... extraterestru! Un recent studiu întreprins de psihologul american G. Rubinstein asupra unui grup de persoane de sex feminin între 18 și 30 de ani, arată că una din patru femei americane au visuri al căror erou este Bill Clinton. Se apreciază că nici un președinte american de la J.F. Kennedy încace nu a reușit să încălzească inimile americancelor ca actualul președinte.

„L-am visat pe Bill în pantaloni scurți”, „Bill m-a făcut să mă simt grozav”, „Mama mea a fost stupefiată când l-am zis că Bill Clinton m-a cerut de soție”, sunt numai câteva din secretele din vise povestite de persoanele chestionate. După un asemenea vis, Julia Anderson Miller, directoare la Art Chicago, a început să colecționeze povestirile unor asfizi de vise, sperând că în viitor să publice și o carte pe această temă. Bill Clinton este visat în biagi

vechi și cu sapca de joggins. În postura de dentist, sau chiar de... prinț oriental! Dar Bill Clinton apare și în cosmaruri, cel mai frecvent fiind acela în care președintele american este atacat de un extraterestru.

ALEXANDRU TANASE ■

Gamsahurdia:

„la nicevo ni baiusi...”

Mă aflu la Moscova când, într-o seară a lui 1978, Televiziunea centrală a difuzat, după programul de actualități, fără ca telespectatorii să fi fost în vreun fel preveniți (exact ca la TVR pe 30 decembrie 1993, cu „documentarul” despre execuția Marelui Antonescu, asemănare de situații ce naște imediat întrebarea: de unde or fi în vârstă ai noștri metoda?), autocritica unui delinct politic.

A zis crainica: „Transmitem în continuare declarația lui Zviad Gamsahurdia, fiul scriitorului gruzin Konstantin Gamsahurdia”. Pe ecran a apărut un tineret brunet care a recitat, într-o rusească marcată de un puternic accent caucazian, un text învârtit de dinafară, în bună tradiție Văginski — Istoda — Beria. Totuși, la sfârșit a lăbuit să strecoare ceva și de la el (citatul este reconstituit din memorie, pentru că în presa moscovită de a doua zi n-a apărut, evident, nimic): „Dacă

imi pare rău (raskaivalusi) de cele ce-am făcut, este nu pentru că mi-ar fi teamă. Eu nu mă tem de nimic („la nicevo ni baiusi”). Părerea mea de rău vine de acolo că, poate, prin acțiunile mele, am adus prejudicii țării și poporului meu”.

Acum, s-a anunțat că Zviad Gamsahurdia nu mai este. Când scriu aceste rânduri, împrejurările presupusei lui morți nu sunt prea clare. Dacă zvonul se confirmă, Gamsahurdia va intra, fără îndoială, în Panteonul georgian. Pentru că el a fost purtătorul de steag, energic, activ, talentat și sincer al luptei anticomuniste și antirusiste a georgienilor vreme de peste trei decenii. Judecat pentru „agitatie și propagandă anti-sovietică” în 1957, 1969 și 1978, Gamsahurdia și-a petrecut ani mulți de pușcărie la Tbilisi, Moscova și Prikaspiia. După prăbușirea în 1989 a regimurilor comuniste, a venit puternic în prim-planul vieții politice, fiind ales

președinte al Sovietului Suprem de la Tbilisi, apoi președinte al republicii. Restul se cunoaște, fiind de dată mai recentă: înlăturat de la putere de un puci, va trăi în exil, încercând zadarnic să-și reia funcția.

Indiferent de ce se va dovedi până la urmă cu privire la presupusul deces al lui Gamsahurdia, el rămâne o victimă în primul rând a imperialismului kremeninist: trupele rusești sunt acelea care l-au reinstalat pe bolșevicul Șevardnadze la putere în Georgia și care au tras în soldații lui Gamsahurdia. În al doilea rând fostul lider georgian este o victimă a oportunistismului maselor largi populare, dispuse să-l prefere pe cel care le dă castronul de elorbi. Și, în sfârșit, este o victimă a lui însuși, deoarece a crezut că trișul său talent revoluționar echivalează și cu astuta de a păstori și gospodări o țară. Și nu-i deloc așa.

ION D. GOIA ■

Dr. Iliescu și soția de viață

Gusturi și gusturi

„Pe alcea Trandafirilor aveau numai trei camere mari, cu un hol mare, bucătărie și baie. Pe urmă am stat pe Aviatorilor, nr. 102. Acolo erau mai multe camere. Când am fost în București, am văzut că este totuși închis acolo nu mă nimeni, pe Aviatorilor. Acolo erau patru camere foarte mari, bucătărie mare, cu mai multe băi!”

„De băut, nu prea beau, eu toate că aveau acolo întotdeauna multe băuturi! Cafea beau amândoi, dar nu foarte multă!”

„Doamnei Iliescu îi plăceau mult pistolele și chiar le ținea în casă! Lui nu-i plăceau deloc și uneori mai erau discuții pe tema asta!”

Acasă la... tov. Iliescu!!

PE VREMEA C „ERA FOARTE B

• Și tot chi

Doamna Bara Maria, o bătrânică de 71 de ani, care locuiește „în secuime”, în comuna Căminul Nou, din județul Harghita, a lucrat timp de 11 ani ca „personal casnic” în fostul activist din aparatul central al PCR, Ion Iliescu. Din 31-05-1985 până în 30-04-1972 în București, iar din 1-06-1975 până la pensionare (3.12.1979) în Iași, unde soțul ei Ion Iliescu era prim secretar. Maria-neni (tata Maria) a lucrat la familia Ion și Elena Iliescu și pe vremea când tov. Iliescu era mare mahar la Timișoara. Iată și un amănunt cu un oarecare haz: uitându-ne în cartea de muncă a doamnei Bara, am observat că Ion Iliescu a fost însoțit de simbolul trandafirilor încă de pe atunci: în București a lucrat o perioadă pe alcea Trandafirilor, iar în Timișoara pe strada Trandafirilor.

— Cum ai ajuns să aveți serviciul acesta, Maria-neni?

— Am avut o cunoștință de aici de la noi, tot unguroaică, care lucra pe acolo, pe la Arcul de Triumf și mi-a spus „Aici, că acolo au nevoie de o femeie în casă”. Acolo erau două persoane — el și ea dânsa. M-am angajat și m-am dus acolo cu toată familia. Întâi a venit soțul meu, care era dalgheer, apoi, și băiatul cel mare. Pe băiatul cel mic la început l-am lăsat acasă, plăteam la cineva să-l țină. Și zice odată Iliescu: „Da’ nu vi-e dor de copilul ăla?” Zic eu: „Da, mi-e dor, da’ ce să fac?” Și atunci el zice: „Aduceți-l aici, că se poate, și-aici e școală maghiară”. Și l-am adus!

— Pe soții Iliescu nu-i deranja faptul că sunteți unguroaică?

— Nu, nu-i deranja, le-a plăcut cum am făcut mâncare și, v-am spus, ne-a lăsat să-l aducem și pe băiatul cel mic, că să nu mai cheptăm.

— Cu alte cuvinte, au fost foarte mulțumiri!

— Au fost, oamenii cumpărați au fost!

— Dar și dvs. ați muncit bine!

— Am muncit destul, c-am fost singură! Mai venea de la sector cineva și mă mai ajuta când aveam prea multă treabă, dar rar!

Supă, găini...

— Ce-i plăcea să mănânce?

— Făceam mâncare cum facem la noi aici, la unguri! Supă de tăitei și tot lucruri de-astea! Îi plăceau și clorbele!

— Dar ce-i plăcea mai mult?

— Supă, găini. Carne de porc nu mânca, fiindcă ținea regim, mânca doar o dată, de două ori pe an: mâncă și sarmale, dar nu prea mult. Chiflele sau plăcintă, tocătură, nu mânca! Supă de găină și din carnea aia făceam ciulama și lucruri de-astea! Trebuia să mă gândesc ce să mai fac! Nu era pretențios!

— Mama lui venea?

— Da, venea! Era mamă adoptivă, vitvegă. Mama bună îi lăsa pe copii când tatăl lor a fost închis și ea a lăsat și copii și tot și a plecat!

— De ce n-au avut copii soții Iliescu?

— Dacă băieții noștri au stat cu noi, lumea credea la un moment dat că sunt ai lor! Am întrebat-o pe dânsa de ce n-au. Mi-a povestit că atunci când erau la școală la cehi, la Praga, a rămas gravidă, dar atunci n-aveau nevoie de copii în brațe, că nu mai puteau să învețe și i-a avortat! După aia n-a mai rămas gravidă!

— De ce n-au înfiat un copil?

— Erau destul la casa de copii, nu știu de ce n-au înfiat! Dar erau oameni buni! Ei pareau era chiar mai bun decât dânsa! Era foarte bună la suflet! Nici n-au fost contra noastră, a ungurilor! Niciodată! Iasă sunt mulți acolo care sunt contra! Și nu strică ei, că nu-i ei singurii care decide!

— Dar cine cred-ți că mai decide?

— Dracu’ ăste! Că sunt atâția! Toți comuniștii s-au dus la locurile lor înapoi, nu?

— Și ei?

— Și cu ei în frunte! Ei e în frunte! Toți comuniștii sunt acolo! Toți prietenii!

CARNET DE MUNCA

Numele: B.H.R.#
 Prezenta: A.H.R.#
 Locul de muncă: Direcția de Cercetare a
 Cercetare în fizică Teoretică și
 Teoria Fizică - Fizica Nucleară
 Locul de muncă: Direcția de Cercetare
 din 1966 la Iași, din 1972 la
 București
 Semnatura: [Signature]
 Data: [Date]
 Seria O. g. N. 230291

Dna Bara Maria pe vremea când lucra la tov. Iliescu și date privitoare la activitatea de muncă.

CAP. II. DATE PRIVITOARE LA				ACTIVITATEA ÎN MUNCĂ		
Nr. înregistrare	Numele persoanei	Data	Locul de muncă	Munca	Timp	Observații
1	Iliescu, Ion	1966	București	Activitate de cercetare	1000	
2	Iliescu, Elena	1966	București	Activitate de cercetare	1000	
3	Iliescu, Ion	1972	Iași	Activitate de cercetare	1000	
4	Iliescu, Elena	1972	Iași	Activitate de cercetare	1000	
5	Iliescu, Ion	1978	București	Activitate de cercetare	1000	
6	Iliescu, Elena	1978	București	Activitate de cercetare	1000	
7	Iliescu, Ion	1984	București	Activitate de cercetare	1000	
8	Iliescu, Elena	1984	București	Activitate de cercetare	1000	
9	Iliescu, Ion	1988	București	Activitate de cercetare	1000	
10	Iliescu, Elena	1988	București	Activitate de cercetare	1000	

ÂND (CITĂM): UN LA SUFLET

riaș la stat

Era contra mereu și d-ai il muta de colo-colo

— Lui Iliescu îi era frică de Ceaușescu?
— Nu știu dacă îi era frică, dar era contra mereu cu Ceaușescu. S-a contrazis totdeauna și d-ai îl muta de colo-colo!
— Fața de dvs. îl vorbea de rău pe Ceaușescu?

— Nu vorbea, nu, vai de mine! Niciodată nu vorbea de rău, dar știu că se contrazicea!

— De unde știți dvs. că se contrazicea, dacă nu vorbea?

— Mai spune și dânsa și vedeam că îi mura mereu! Ceaușescu avea frică de el, probabil pentru că avea școala mai bună! În rest, nu știu, nu era prea vorbăreț! El zâmbea, dar nu vorbea! Și apoi eu aveam destulă treabă!

— Rușele le spălați?

— Da, dar aveam mașină d'ala automată și nu prea muncisem mult cu spălătorul, dar aveam mult de călcat: vara câte două cămăși pe zi, pantaloni, chi-țoși, țamene! Dânsa, nu spăla, eu spălam totul!

— Doamna Iliescu lucra undeva?

— Era ingineră chimistă și lucra! Și la Timișoara cât a fost, făcea naveta, venea luni în București și mai pleca la Timișoara sâmbătă! Când am fost la Iași și-a mai lucrat! Când am venit iar în București, iar a început să lucreze!

Îl iubea că era frumos, mai frumos ca ea!

— Își iubea cum îl iubea soțul?
— Îl iubea, că era frumos, era mai frumos cu ea! Ea se voșea blondă.
— Dar lui Iliescu îi mai fugeau ochii după femei?
— Nu știu, nu era omul ăla! Nici el, nici lui! Erau oameni așezați, la locul lor, își vedeau de treabă, nu umblau prea mult!

Doa Bara Maria în prima tinerețe și acum.

„Mi-a adus băiatul un ziar în care scria că ar fi țigancă dânsa. Am stat acolo atâția ani dar n-am observat că ar fi țigani sau că ar avea rude țigani. Venea mama ei, venea soră-sa. Soră-sa era măritată cu un turec, dar pe urmă l-a lăsat! Și soră-sa era cunsecade, bine îmbrăcată, nu seamăna a țigancă! Și apoi, dacă ar fi fost țigani, ar mai fi fost ei dați la învățătură?!”

„Iliescu știe mai multe limbi! Știe franceză, știe rusă! Rușele știe mai bine, a fost acolo, a lăsat școala cu Gorbaciov împreună! Și la schi, la Praga, a fost la învățătură!”

— Ce vedeau de treabă, nu umblau prea mult!

— Nu le veneau prieteni în casă?

— Nu prea! Nu le plăcea să facă mișerie în casă, să întoarcă casa pe dos! De Revelion întotdeauna plecau de acasă! Se trantay frumos și plecau.

— Pantofii ăia îi lustruia?

— Îi mai făceam și eu d'f și ei! El își coase și mizeriile de la mizeriile d'că era nevoie! Era tare priceată!

Se ducea mai des la Verdeț, erau prieteni buni!

— Ce prieteni mai aveau și ei?
— Cel mai bun prieten era! Ilie Verdeț și Ianoș Fazekas. Se duceau mai des la Verdeț, că ăsta avea „mușchi” corpului — și ai lui și din cei înfași.

— Concediile pe unde și le petreceau?

— Pe la mare, la vilele lor, ale miniștrilor, prin străzătate, câteodată cu Ceaușescu.

— Le dăcați mie! Dejun la pat?

— Nu, le puneam pe masă, mâncam în bucătărie. Ea nu mănca dimineața, doar o cafea, că și nu se îngrașe! El mănca bine, era mai plinut, era tare frumos, avea par frumos, acum vad că a chioit!

— Îi plăcea meciurile de fotbal?

— Și lui și dânsa! Amândoi se uitau la televizor la fotbal! Dânsa era mai agitată, îi meciuri, striga, e nu! Dânsa ținea „u Rădu”!

Treaba lui personală!

— Se zvonește că la Timișoara ar fi avut o amantă!

— Asta s-ar putea, că dânsa venea la București în serviciu și țipicea totă săptămâna! El rămânea singur și odată și făcea de corp, dar asta nu se poate spune! Treaba lui personală! Așa ceva se poate întâmpla! Nu se poate reproșa la nimeni! Dacă a fost singur!

— Se certau?

— Nu, nu i-am auzit, eu toate că el e destul de iute! Nu și reproșu nui altui ceva! Era liniște, foarte mure liniște!

— Sărbătorile religioase le țineau?

— Nu, nu țineau la sfînt! Zicea: Nu ținem noi sfînt! Dar de mîncat, mîncam totul pe care-l țineam de Sălon!

— Dar de ce nu țineau ei sărbătorile?

— Păi, dacă erau comuniști, de ce să țină sfîntii??

— De Paști le făceați ouă roșii?

— Nu! Nici pom de Crăciun nu făceam! Eu făceam pentru noi, dar ei nu țineau sărbătorile, nici Paștele nici Crăciunul! Acuma, poate le ține. Eu nu mai știu.

- Când ați fost ultima oară în București?

- În 1991, am fost la Cotroceni, că veniseră niște țigani aici să-și facă o casă lângă mine. M-am dus, dar nu l-am găsit pe el, dar am lăsat scris; și cum au văzut numele meu, au trimis de la Miercurea Ciuc să vină să ne rezolve problema!

CAP. IX DATE PRIVATOARE LA					
Nr. înregistrării	Numele persoanei care a lucrat sau în care lucra	Munca interzisă	Data		
			Anul	Luna	Ziua
1	Iliescu, Elena Lucr. în atelier	scrierea scrierea scrierea	1977	12	11
2	Iliescu, Elena Lucr. în atelier	scrierea scrierea scrierea	1977	12	11
3	Iliescu, Elena Lucr. în atelier	scrierea scrierea scrierea	1977	12	11
4	Iliescu, Elena Lucr. în atelier	scrierea scrierea scrierea	1977	12	11
5	Iliescu, Elena Lucr. în atelier	scrierea scrierea scrierea	1977	12	11
6	Iliescu, Elena Lucr. în atelier	scrierea scrierea scrierea	1977	12	11
7	Iliescu, Elena Lucr. în atelier	scrierea scrierea scrierea	1977	12	11
8	Iliescu, Elena Lucr. în atelier	scrierea scrierea scrierea	1977	12	11
9	Iliescu, Elena Lucr. în atelier	scrierea scrierea scrierea	1977	12	11
10	Iliescu, Elena Lucr. în atelier	scrierea scrierea scrierea	1977	12	11

ACTIVITATEA ÎN SURSA			
Măsurile de siguranță	Soluțiile	Demersurile adoptate, în vederea asigurării pe termen lung a securității	Demersurile adoptate, în vederea asigurării pe termen lung a securității
1	11/1	11/1	11/1
2	11/1	11/1	11/1
3	11/1	11/1	11/1
4	11/1	11/1	11/1
5	11/1	11/1	11/1
6	11/1	11/1	11/1
7	11/1	11/1	11/1
8	11/1	11/1	11/1
9	11/1	11/1	11/1
10	11/1	11/1	11/1

Candidatii la Premiile FLACĂRA

Juriul care decernează Premiile FLACĂRA își continuă activitatea. Această rubrică este menită să-l ușureze misiunea, cu propuneri de laureati care în iunie 1994 s-ar putea chiar să și fie în-cununati cu cele mai prestigioase și mai râvnite premii din presa românească - Premiile FLACĂRA.

„Nimic nu dăinuie, mereu alte dureri”

Citesc cu mare plăcere edi-torialele semnate de fostul meu coleg de la FLACĂRA, Nicolae Cristache, actualmente director la ziarul ORA. Desigur, am mare prețuire pentru Ion Cristolu, răsfățatul pu-blicisticii românești de azi, — dovadă chiar premiul pe care l-am acordat — un comentator pe care îl urmăresc cu sufletul la gură, chiar dacă uneori îți oferă doar un sce-nariu, mai palpitant, ce-l drept, decât realitatea: regret uneori că Zg-Zagol e doar săptămânal, astfel încât nu te poți întâlni mai des cu scrisul lui Alex Ștefănescu; pedante-ria de ceasornicar a lui Ilie Șerbănescu, directorul Tinere-tulii liber, ascunde o capaci-tate rară de dezvoltare a me-canismelor ascunse ale eveni-mentelor; a fost și rămâne delectabilă pentru mine lec-tura „scrisorilor” unui alt fost coleg de redacție, Cornel Niș-torescu, directorul Expresului; după cum, în Tinerăma, exac-titatea opiniilor lui Bogdan Teodorescu nu poate stârni decât admirație; mi se par cuceritoare demonstrațiile lui Radu Budeanu, iar Aurel Per-va propune, cu discreție, o ar-gumentare care, din această

pricină, crezi că-ți aparține; iar lista celor care, fără a fi nămiți de cineva, se încumetă cu zi de zi, sau săptămână de săptămână, să discearnă în noianul de fapte petrecute în țară sau pe planetă înțelesuri ce scapă la o privire superfi-cială, dorind cu adevărat insta-urarea la noi a democrației și creșterea unui climat propice progresului, n-ar mai cuprin-de decât puține nume.

Dar dintre toți — cu excep-ția, poate, a lui Octavian Pa-ler — cel care reușește nu nu, mai să ofere analize lucide,

pertinente, ci să scrie în a-celși timp și natura umană, imi pare a fi Nicolae C ris-tache. El își pornește, de fie-care dată, comentariul de la fapte cunoscute îndeobște de toți, dar în loc să se rezume să le prezinte și să le caute sensurile, încearcă să desco-peră ce l-a determinat pe oa-meni să le comită. Autorul u-nei rubrici de mare succes din revista noastră, Interogare de conștiință, este un moralist dornic să priceapă în special de ce există rău pe lume, ob-jectiv, și cum pot fi ele în-lă-turate. Dintr-un comentariu politic avizat, articolul său se transformă adeseori într-un e-seu cu o viziune amără asu-pra condiției umane, din cele mai vechi timpuri și până a-zi, demonstrațiile sale pre-cise, riguroase, rămânând fi-xate în memorie. Parcurgeră-lor nu oferă soluții, certitu-dini, ci pune întrebări, neliniș-te, arată zădărnicia multora dintre acțiunile noastre. Spu-sa unui scriitor german — „Nimic nu dăinuie, mereu al-te dureri” — poate servi drept motto pentru scriul său.

GEORGE ARION ■

Pe scena Naționalului se va monta MEIN DAMF, de Fănuș Neagu?

Desen de MIHAI ZGUBEA ■

Fănuș Neagu, proaspătul investit în funcția de director al Teatrului Național din București, a știut să comunice năilor săi subalterni: „Nu este neapărată nevoie să ne iu-bim, dar este neapărată nevoie să ne respectăm”. Vezi Doamnă, asta e che-s-tia: în șant, da' domni! Da' domni, nu glumă! Cât despre iubire, vorba oia (vorba clară și adâncă, de academician): Pen' ce?!

Colocvii în diaspora

Scritorea LICA MELNIC, președinta Societății de cultură „Da-cia” din Lituania, afirmă:

„COPIII ROMÂNILOR DIN LITUANIA ÎNVAȚĂ ÎN LIMBA ROMÂNĂ DOAR ÎN ZILELE DE DUMINICĂ

— Cum simțiți depărtarea dintre Lituania și România?

— Foarte greu și mai ales suntem frustrați de informații despre țara mamă. Ziarele și revistele ajung rar de tot la noi. Chiar revista „Flacăra” o putem citi doar când ne vi-zitează frații noștri basara-beni și ne aduc ziare, reviste și cărți din România. Vestile curente din actualitatea româ-nească le putem afla doar de la televiziunea rusă ori polo-neză. Dar și astăzi sunt răstâl-măciile de multe ori.

— Doamnă Lica Melnic, ce înseamnă să fii român în Li-tuania?

— Noi suntem porecliți în această țară baltică „emigran-ți dragoste”. Căci așa ne-a botezat doamna Halina Ko-bethaina, directoare a minori-tăților naționale din guvernul Lituaniei. Iar Societății de cultură românească „DACIA” din Lituania i se spune cu mândrie că este o „societate exotica”, întrucât noi suntem latini. Și această poartă și pen-tru faptul că românii au fost deportați în țările baltice în anul 1940.

— Câți români trăiesc în prezent în Lituania?

— Peste două mii! Și vă mai pot spune că în cele trei țări baltice, adică Lituania, Letonia și Estonia, își duc „amarul și trairul” încă vreo cinci mii de români. Suntem în total în aceste trei țări baltice peste șapte mii de români.

— În ce măsură au fost ro-mânii asimilați de autohtoni?

— Pată de alte țări, unde trăiesc români, țările baltice, chiar dacă au o climă mai rece, au fost ospitaliere. Dar nu vreau să se înțeleagă, de aici, că ne-ar fi primit cu pâine și sare. De fapt, nici nu se putea. Cred mai degrabă că pe noi ne-a unit suferința provocată de monstruosul Pact de agresiune, parafat de Stalin și Hitler... Între români și locuitorii țărilor baltice s-au legat căsătorii. În toate aceste familii se vorbește și românește, se cântă hore și doine românești.

— Cum învață copiii dum-neavoastră românește?

— Trebuie să vă precizez: fiind emigranți, noi avem sta-tut de minoritate națională în Lituania. Avem sediul socie-tății noastre românești în Vil-nius aflat sub protecția gu-vernului lituanian. De fapt, statul în care trăim și trudim s-a angajat să ne plătească toate cheltuielile pe care le avem cu desfășurarea pro-cesului de învățământ în limba română. Inșă, spre re-gretul nostru, copiii români-lor din Lituania învață în limba română doar în zilele de duminică.

— Care este programul șco-lar?

— Eu sunt profesoară și vă pot răspunde în detaliu. Esen-țial este că pruncii noștri știu limba română din familie. Dar învățământul obligatoriu este în limba lituaniană. Și este foarte bine că elevii mei știu limba lituaniană; în fapt dacă părești ca emigrant într-o țară, oricare ar fi ea de pe Planetă, trebuie să cu-noști limba oficială. Dar tin să remarc că toți copiii români-lor din Lituania știu foarte bine limba maternă. Iar pro-fesorii de la școala duminică-lă au ca scop primar: ordo-

narea cunoștințelor de limbă română. Deci, după învățarea temeinică a gramaticii, punem mare accent pe discipline ca: istoria, geografia, etnografia, folclorul, filozofia și literatura română.

— Si reușiți să predați atâtea discipline școlare, cu ade-vărat foarte importante, doar în câteva ore de curs dumi-nical?

— Firește că nu! Și tocmai aceasta este preocuparea noastră în momentul de față. Astfel, deja am inițiat un program și plan de acțiune pe lângă parlamentul și guvernul lituanian: în vederea extinde-rii orolr destinate școlii românești din țările baltice. Noi suntem la începutul luptei pentru drepturile etniei româ-nești în această parte de nord a Europei. Și ne-am propus ca toți românii din Lituania, Estonia și Letonia să activăm împreună, întrucât numai ast-fel ne vom putea apăra drept-urile împreună, deci vom putea fi cu mult mai organi-zați și mai puternici. Iar când fiecare este așezat cu adevărat pe picioarele sale, adică este recunoscut și ac-cuțat în țara în care trăiește, ne vom diversifica metodele de acțiune. Dar nu împotriva sta-tului în care conviețuim, ci pentru dreptul nostru elemen-tar de a ne crește și educa, și noi copiii, în limba română și sub oerățirea tradițiilor culturale strămoșești, zestre foarte scumpă nouă, lăsată de străbunii noștri.

— În ce mod perpetuați în Lituania asemenea tradiții?

— Majoritatea românilor din Lituania locuiesc în a-părtaamentele din orașe. Sa-tele în care locuiesc românii sunt foarte rare și la mare depărtare unul față de celălalt. Deci abia când mergem în Basarabia suntem cu ade-vărat la vatra străbunilor. Aici ne sunt neamurile și frații.

— Care este viitorul româ-nilor din țările baltice?

— Ar trebui să fie unul natural. Căci țara noastră este România dintre Prut și Nistru, adică Basarabia. Câte-va familii s-au repatriat în Republica Moldova. Aproape cu toții dorim acest lucru, dar nu se poate întâmpla peste noapte. Este nevoie de înțelegere și luptă, pentru că drepturile noastre în Lituania trebuie să fie firești și pentru românii din unele familii mixte, care din motive intime vor rămâne în Lituania.

— Am cunoscut români care s-au repatriat în Moldo-va, venind tocmai din Siberia.

— Da, așa este, primii s-au reîntors în Basarabia cei care aveau familii. Dar asta nu în-seamnă că trebuie să plecăm din Transnistria sau Cer-năuți rușii, ucrainenii ori cazacii; ei trebuie să învețe să respecte limba română. Mai nou, rușii ne întrebă când ne unim cu România, dar asta nu pentru că ar iubi așa de mult limba română, ci pentru că le place trairul ușor, chiar blănița. Unii dintre ro-mânii din Basarabia sunt ne-dumeriți, când aud de unirea tuturor românilor, deoarece a lucrat foarte bine propaganda kaghebitilor sovietici. Inșă eu cred că va învinge limba română!

PETRE NOVAC DOIMANGA ■

CU 42 DE SECOLE ÎN URMĂ O PREOTEASĂ SUMERIANĂ ÎL INVOCA PE MIHAI EMINESCU

Care este originea numelui său?

Numerosi scriitori și biografi, de la Negruzzi la I. Roșu, s-au confruntat cu dificultatea descifrării numelui său de familie, mai ales că, în recent trecuta perioadă ultra-naționalistă — se primise ordin — ca străbunii săi, indiferent cât de multe generații anterioare, să fi fost români curiați.

Biograful I. Roșu ajunge, urmând linia paternă, în anul 1675, unde descoperă în documentele timpului, unde prin Banat, un anume Imin(u) care, va avea în jurul anilor 1700 un fiu, Iminovici, preot sârbizat de autorități cu terminația „ovici”, care însemnă „fiul lui”.

Cu toate că patronimele Imin sau Emin n-au legătură (etimologic vorbind) cu limba română, biograful trage concluzia că originea numelui său nu trebuie căutată în afara granițelor (?) noastre istorice. Se mai insistă asupra diverselor afirmații făcute în 1880 de Eminescu, cărora nu li se acordă credit. Întrucât, zice I. Roșu, poetul era complet irresponsabil. Spre norocul nostru, o astfel de afirmație (care va constitui una din analizele materialului de față) a fost consemnată de I. P. Florantin și publicată în 1911. Deci, au căzut de acord biograful asupra semnificației reale a numelui său? Au ei date concrete? Credem că până, acum ni s-au oferit simple speculații.

Înainte de a descifra semnificația numelui, să prezentăm foarte pe scurt câteva noțiuni despre limba sumeriană, necesară criticării lingvistice a căutărilor de etimologii străvechi.

Sumeriana: cea mai mare descoperire culturală a secolului XIX

Este o limbă unică, moartă, dispărută în sec. XVIII î. de H. rămasă ca limbă de cult și literară, dar există un vast material, circa un milion de tablete acoperite cu scrieri cuneiformă, în mare parte descifrate. Încercările de a se stabili înrudiri cu limbile moderne: maghiară, finlandeză, turcă, incercări făcute chiar de M. Eliade, au eșuat. Aceasta nu înseamnă că nu au supraieuit o serie întreagă de cuvinte sumeriene, sau chiar proto-sumeriene cum ar fi cuvântul „pahar” (sic!) însemnând „glor”. La ora actuală sumeriana e cunoscută multor specialiști, se țin congrese, s-au tradus și se analizează poeme scrijelite cu un stiluș și jumătate înainte de Homer

și cu jumătate de mileniu înainte de „Epoeei lui Gilgamesh”, aceasta din urmă fiind o imitație asiro-babiloniană târzie după străvechul idiom. Una din capodoperele acestei antichități foarte îndepărtate este și „Înălțarea zeiței Inanna” prințesa, hierodula (slujitoarea în templu) Enheduanna fiica regelui Sargon cel Mare, prima poetă a lumii. Acest minunat poem de 153 de versete copiat cu raze X de pe nouă plăcuțe și având transliterarea (pronunția în litere latine) a fost publicat în 1968 de către doi importanți sumerologi Hallo și van Dijk cu care autorul articolului de față este în corespondență.

Dar să revenim la poetul nostru național.

Imin sau Emin?

La sugestia lui Negruzzi, poetul își adaptează numele de familie, care, altfel ar fi avut rezonanțe orientalo-sârbești. Numai că documentele și hrisoavele din trecut nu pot suferi această schimbare. Iar patronimul este gâslit invariabil Iminovici și nu Eminovici; ajungem astfel la radicalul „imin” și nu „emin”, acesta din urmă fiind foarte simplu și la îndemână de tradus de către oricine: Emin — „supraviețuitor”, „intendent”; cel mai vechi document de care se dispune datează din 1628. Există tot felul de „Emin-1”: Emin-pașa, Emin-efendi etc. Pentru a fiși din înconjurarea creată (pronunția „imin-emin” nu rezistă la varianta „imin-1” — papucul turcesc este fragilă) biografuli conchid că „imin” este

o pronunție populară a lui „emin”.

Taina își ridică vălul

Începând lectura poemului cu transliterarea, firește, oferită de specialiști, observăm chiar la început, în versul cinci, vocea „IMIN”.

Ce înseamnă IMIN în sumeriană?

Se folosea pentru invocarea zeităților care aveau TOATE CELE ȘAPTE (traducerea o punem la dispoziția oricui la editura „Olimp”) atribute, calități fundamentale pe care oamenii nu le puteau avea, în original ME, o dată coincidentă tulburătoare, acest cuvânt important pentru invocarea constituie chiar inițialele poetului. În poem vom întâlni foarte des cuvintele ME — IMIN, care, practic, constituie inițialele prenumelui și patronimul străvechi ME — IMIN! invocă cunoșcerea de orice sumerolog, care înseamnă că zeitatea deține toate cele șapte atribute divine!

Cine este „utungi”?

Știm că Eminescu a pronunțat cuvintele „mă trag din UTUNGI EMIN AGA”. Chiar dacă ele par românești, de fapt sunt românești dar sunt și sumeriene. Aceste cuvinte aproape fără noimă (Biograful I. Roșu îl lua în reflexe) ar fi putut fi auzite de un sumerian cam așa:

U—TUM—GI
ME—IMIN
A—AGA

Întreabă-mă

să te-ntreb!

Profesori de dragoste

— Mai există o poezie tânără?

— Domnul Nicolae Fulga, dregător cultural la Slatina, mi-a dăruit o frumoasă carte de poezie, tipărită prin osărdia Domniei Sale (și nu doar de sponsori și-au unit paratele spre a scoate de sub teasc un volum de 156 de pagini!), procurându-mi nu doar plăcerea de a mă întâlni cu câțiva dintre necunoscuții momentului literar actual, ci și posibilitatea de a mă rosti asupra poeziei „tinere”.

Poezia tânără? O enormitate. Un moft. Muzica tânără? La fel. Mai corect s-ar putea vorbi despre muzica (poezia) tinerilor. Poezia, când e, când își merita numele, nu poate fi decât tânără în așezata ei „bătrânețe”.

Antologia slătineană („Verticala curgere spre soare”) e, în toate, o revelație. Ea s-a zidit cu creațiile unor autori de care nimeni n-are știre. Dacă nu e totdeauna o carte de poezie, o sigur una scrisă nu atât de poezi cât (e mai adevărat) cu poezii.

Veletari? De ce nu? Numai că aproape toți ocupanții antologiei nu par marcați de poezia poezită de a fi poezii profesioniști („activiști ai suferinței” zicea ploieșteanul Stănescu), ei poezii pur și simplu. Cu, îndeobște, profesii neapropiate de lumca scrisului. Nu voi cita nici măcar un singur vers din prea multele pe care și eu le-aș iscăli, ci voi decupa din neștiut câteva nume de care e sigur că se va vorbi cândva și câteva versuri mărturisitoare.

Aflu despre Viorică Mihail Anghel că e jurnalist, că scrie și teatru și că iubește aventura: în 1982 a vrut să fugă din țară, a fost prins, arestat și ajutat să se învețe minte. „Nu garantăm că s-a învățat”, glosează superb-mălițos Nicolae Fulga.

Sorin Ardeleanu ar fi profesor de... dragoste (citește: de limba și literatura română).

Marian Barăscu, geolog, întemeiază reviste metodice explote din lipsă de parale.

Ioșep Tibor Berky „scrie versuri și proză, joacă teatru, construiește instrumente muzicale, pictează și făcând minuni artizanale”.

Nicolas Stel Borzescu este economist, dar nu ține să uzeze de diploma universitară, îndeplinind paguboase munci de instructor cultural. „Cred că viața trebuie mușcată de câte ori ai prilejul, chiar dacă uneori ți se strepezesc dinții”, sună creda lui său.

Vasile Florea Bursan, după ce a „picat” la câteva examene la Institutul de Teatru, e, deocamdată, lăcătuș mecanic.

Doina Drăguț vine în (spre poezie) cu sonore studii tehnice: Facultatea de matematică, inginer de sistem, specialitatea software.

Gabriela Fișoiu nu crede că și-a „ales bine momentul facerii” (!) și vorbește patetic despre debut: „Prima dată am lovit cuvintele într-o sedință de consiliu și ele au gemut. Eu le-am auzit și le-am iubit. De atunci, în existența mea s-a instalat un exil zilnic, în care intru să mă regăsesc”.

Marcel Lucaci: „Astăzi, când arta cuvântului a devenit o biată Cenășă, cred cu toată convingerea că PUTEM TRAI FĂRĂ CUVINTE, dar n-ar trebui să trăim fără poezie”.

Văli Orban este electro-mecanic, auto, actorul Marian Ogescu e doar referent la o Casă de Cultură, iar despre inginerul (automatizări și calculatoare) Nicolae Zărnescu președintele unui juriu de concurs, pe numele lui D.R. Popescu, a spus: „Asta, cine o fi, e suspect de bun”.

Aceste rânduri vor să exprime gândul că departe de a se simți marginalizați de o lume în care poezii nu sunt... V.I.P., ci doar, când sunt, căpetenii de partide, junii poezii există și... scriu.

Cum să renunți la poezie în favoarea politicii?

Altruismul e mai de înțeles.

Și uite că din provizoriul lor anonim, o mână de visători își asumă cu siguranță și calm o beneficiu politică a... poeziei, fără de care viața ar fi de neconceput.

GHEORGHE TOMOZEI ■

AGA—ZI
A—KA

Interpretare: U = zi, lumina zilei (are foarte multe sensuri).

TUM = potrivit, demn de adevărat.

GI = (re)întoarcere

ME—IMIN = toate cele șapte atribute divine

După spectaculosul IMIN vine tulburătorul AGA care se pretinde la foarte multe sensuri: dăm câteva:

A—AGA = învățătură, instrucțiune, decret, a instrui, a învăța

AGA—ZI = adevărata coroană, lăura pe care o observăm în materialul iconografic.

A—KA = a face, a înfăptui.

Din numeroasele traduceri

oferite de această limbă impresionantă și masivă cu un zigurat, incomparabil, ne-amersat de frumoasă redăm următoarele cuvinte ornațoare traduse de noi în sumeriană, apoi din nou în română:

MA VOI ÎNTOARCE ÎN ZIUA POTRIVITĂ CU TOATE CELE ȘAPTE ATRIBUTE DIVINE PRIN ÎNVĂȚĂTURA MEA

AM FĂCUT SĂ IASĂ LA LUMINĂ TOATE CELE ȘAPTE ATRIBUTE ALE ADEVĂRATEI COROANE

A fost Eminescu un Hrist al neamului nostru?

AURELIAN LAZU ■

Spectatori, LA ȚIGĂNCI vi se pregătește ceva!

• Voi sunteți „personajul colectiv”

Adriana Trandafir

La jumătatea lui iunie, pe când repetițiile cu *La Țigănci* erau în toi, l-am solicitat pe regizorul Alexander Hausvater un interviu. Pendularea real-ireală mi s-a părut o încercare temerară pentru teatru. Irealul e partea cea mai adevărată din om. Piesa e o producție complet originală, în care se merge la o schematică anti-teatru. Cine vrea să descopere literatura lui Eliade, nu trebuie să vină la teatru, pentru că aici noi facem altceva.

Cam tot în aceeași perioadă, când regizorul se afla în România, mărturisca Mironei Runcan în publicația *Canava Odeon*: „... foarte mulți dintre noi ne mulțumim să ne trăim viața ca spectatori; și foarte puțini se scoală din rândul 10 locuri 25, se ridică și ies pe culoar sau se treacă pe scenă acceptând să devină personaje ale propriei vieți.”

Așadar, dacă vreți să vedeți Țigăncile lui Eliade din carte pe scenă și vreți să aveți locul dumneavoastră sigur — fie el 10 sau 25 — nu vă duceți la Odeon. Dacă nu vă tin puterile să stați în picioare vreme de jumătate

de ceas și să vă sucii gâtul de colo-colo, când mai apare un actor unde nici cu gândul nu gândeați, dacă vă e frică de foc aprins în tot locul, dacă nu vreți să fiți mănânați din spate — fără șansă de împotrivire — ca să vă treziți pe niște bănci al naibii de tari și înghesuite, începi de faimă din părul unor zurbagii care sunt, toți, Gavrilăscu și ag-teaptă toți, tramvaiul 44, nu vă duceți la Odeon. Dacă nu vreți să vă treziți, deodată, voi, spectatori, pe scenă — fără să pricepeți cum — în timp ce ei, actorii, stau comod pe scaunele voastre din sală și vă pun la gîmbus-lucuri, nu vă duceți la Odeon. Dacă, atunci când vă așezați, sau mai bine zis sunteți așezați, unde se nimereste, la locurile ce de drept vi se cuvin, credeți că ați devenit în sfârșit, spectatori, nu vă duceți la Odeon. Dacă nu sunteți pregătiți ca, iarăși, să vă ridicați, să dansați, să vă jucați cu baloane, să aruncați bumeranguri, să fiți acoperiți de ploaie de petale, nu vă duceți la Odeon. Pentru că, acolo, nu sunteți spectatori. Acolo, sunteți personajul colectiv.

Ne place, nu ne place, experiența trebuie încercată

Experiența e năucitoare. Pentru unii, nu chiar atât de rea. Vedeți ce zic cei ce s-au încumetat s-o facă.

„Sunt încântat! Încântat mai ales de interpretarea Adrianei Trandafir și a lui Florin Zamfirescu. Spectacolul e impresionant. (prof. univ. Ion Cojar, Academia de Teatru și Film)”

„Dacă n-ar fi fost garaj, dacă interpretarea ar fi fost mai fină, mi-ar fi plăcut. (criticul Alex. Ștefănescu)”

„Spectacolul e nemăsurabil! Când m-au pus să spun o poezie, emoția a fost așa de mare, că n-am putut. Eu venisem ca spectator, nu m-am gândit să fiu artistă” (Ana Nchița — ingineră, Iași)

„Nu e pe gushul meu din nici un punct de vedere. Nici ca subiect, nici ca punere în scenă, nici ca mod de a juca al actorilor. Eu sunt înclinată spre partea reală.” (Daniela, studentă la Politehnică)

„Extraordinar e că am participat și noi, că am fost un timp pe scenă!” (Dragos, elev)

„Nu mi-a plăcut. Nu e genul meu.” (M. Nanciu, studentă)

„Este o experiență teatrală interesantă. Chiar dacă nu place sau nu ne place, trebuie văzută.” (Andrei, student)

„Îmi pare rău că n-am avut timp să-i aplaudăm pe actori. Ne-au scos din sală așa de repede!” (Alexandra, elevă)

Unii simt

o lovitură în plex

Și dacă tot am fost „personajul colectiv”, mi s-a părut normal să-i întreb pe „colegii” în ale spectacolului *La Țigănci* ce zic de „prestația” noastră.

Florin Zamfirescu: „În seara asta a fost ideal! Uneori, conform tradiției, la sfârșit se aplaudă. Astăzi n-au aplaudat. Nu trebuie să aplaudăm, pentru că ei fac parte din spectacol, chiar dacă o fac cu utiială. Nu știu dacă place sau nu. Dealtfel, *La Țigănci* nu e spectacolul la care omul vine să vadă, ci vine să aibă o întâmplare. Aici nu poți să spui «Am fost *La Țigănci*», ci «Mi s-a întâmplat ceva *La Țigănci*».

Camelia Maxim: „Suntem

Florin Zamfirescu

atât de aproape, încât simțim cu o secundă înainte dacă intră în joc. Cred că la fel ne simt și ei pe noi. În fiecare seară e altfel și asta e extraordinar.”

Serban Ionescu: „Publicul reacționează conform scenariului, dar știu, e ca la actori: unii sunt intuitivi, alții sunt elaborativi. Sunt și mulți care, parcă simt o lovitură «în plex» surprinzătoare, dar cred eu, nu chiar așa de neplăcută.”

Adriana Trandafir: „Câteodată, publicul e talentat, câteodată nu. Câteodată e derutat, câteodată foarte atent, câteodată disperat. Dar se vede că nu e un public de oameni liberi. Oamenii liberi reacționează altfel. Cineva mi-a spus că abia după ce a văzut a doua oară spectacolul știe ce trebuie să facă, cum să se poarte. E un câștig, l-am răspuns.”

Când l-am întâlnit pe Hausvater, nu știam cum se poate alege — nu în film, ci în teatru — pendularea real-ireală. Acum, cred că știu. Sau, poate trebuie văzut, neapărat, de două ori? Dacă vreți să aflați, mergeți la ODEON!

LIANA MOLNAR TATOS ■

DILEMA — un an de la apariție

Vineri, 7 Ianuarie 1984, Fundația Culturală Română a organizat, în onoarea domnului Andrei Pleșu — laureat al Premiului Internațional Nouă Europă — și, cu ocazia împlinirii unui an de la apariția revistei *Dilema*, o întâlnire cu ziaristi și personalități din viața culturală și politică.

Premiul amintit, instituit de șase universități de prestigiu — trei europene și trei nord-americane — este o recompensă acordată unei personalități culturale de excepție, în vederea dezvoltării și promovării cercetării științifice în țările din Est. Bani ce însoțesc această distincție urmează să fie donați unui institut de cercetare. Timp de 50 de ani, acesta oferă o bursă de un an unuia din cercetătorii săi care, beneficiind de o lună de documentare în străinătate și de condiții de studiu și de laborator similare

celor din Occident, are la rândul său obligația să își desfășoare activitatea pentru care s-a pregătit în țara sa.

Încântat de afirmația domnului Radu Cosău că „o gazetă se face dansând” și adunând în jurul său un „colectiv ce „întruchipează fiecare o formă sau altă de dans”, Andrei Pleșu a început, editând revista *Dilema*, să practice „o severă, nobilă încercare de coregrafie”. Astfel, a reușit să introducă în presa românească tonul unei „condiții umane asumate și în ceea ce are ea civilizat, nu numai în ceea ce are mai patetic”. Concepută „în ritmuri combinate”, *Dilema* a reușit, de asemenea, să ne deschidă gustul pentru o „anumită noblete a mișcării”.

La mulți ani!

ADRIANA CHIROVICI ■

Vlad Fugaru

„Sunt un copil minune, pentru că sunt foarte frumos!”

Cu mai mulți ani în urmă, i-am solicitat un interviu pentru Televiziune interpretei Mirela Voiculescu, astăzi Fugaru. Cu ei mai mulți ani în urmă, i-am solicitat un interviu pentru Radio compozitorului Cornel Fugaru. Nici unul n-a fost ca acela „oferit” pentru revista FLACARA de Vlad Fugaru.

— Știu ce o să mă întrebi!

— Serios?

— Da. Au fost chiar multe. O să mă întrebi câți ani am și o să-ți răspund că am șase ani și jumătate. Pe urmă o să mă întrebi dacă-ți iubesc pe mama și pe tata și eu o să-ți spun că da. Și pe urmă, o să vrei să ști pe cine iubesc dintre prietenii mei și o să-ți zic pe Mihailă.

— Bravo!

Vlad cu tată (Cornel Fugaru)

— Am vorbit și la Radio! Acolo am spus că am cântat de când m-am născut și am mai spus că am vrut să-ți invit la lansarea discului pe Boris Elgin și pe ambasadorul japonez și chinez și englez și american și... suedez. Așa mi-a trecut mie prin cap! N-am avut telefoanele lor. Da' când o să am firmă — Vlad — Firma Fugaru, cu

case și discuri — o să-ți invit.

— Nu mai spune!

— Da! Vreau să ajung milionar. Am deja ceva bani în puseculi. De la Sala Palatului. Am cântat și am câștigat mulți bani. Vreau 25...

— De lei?

— De mii!

— Grozav!

— Da' nu mă întrebi dacă îți place cum a ieșit discul meu?

— Ba te întreab.

— A ieșit foarte bine. Am lucrat cu mama și cu tata. Mama făcea textul și eu îl învățam. După ce terminam bine de învățat, mă duceam la tată și îl cântam. Pe urmă am mers la Electrecord, la Paul Enigărescu atunci când era acolo, că pe urmă s-a mutat. Acuma o să merg și la

Televiziune. Vrei să-ți spun ce cântec am pe disc?

— Vreau!

— Sunt doar un copil. Numele în Zoo. Hău! de la Gorj. Papa bun. Tată le-a compus! El are un pian automat. Vreau să am și eu un pian automat și un calculator cu becuri. Da' ai uitat să mă întrebi ceva.

— Ce-am uitat?

— Ca am să mai lansez o casetă în afară de disc. Și e foarte frumoasă! Are alte cântece. O să scrii?

— Promit!

— Da' o să scrii și că sunt un copil minune?

— De ce să scrii că ești un copil minune?

— Păi așa scriu ziarele!

— Și tu crezi asta?

Vlad cu mamă (Mirela Voiculescu Fugaru)

— Da. Sunt un copil minune, pentru că sunt foarte frumos!

— Ce vorbești?

— Da! Și uite, îți mai spun ceva. Iară să mă întrebi. Toate cântecele astea sunt pentru toți, că eu cânt cu sufletul meu.

LIANA MOLNAR TATOS ■

Maia Morgenstern și Marius Popp

La T.E.S.

ASTĂ-SEARĂ ȘI MEREU, O LOLA BLAU UNICĂ, MAIA MORGENSTERN

Scritor, compozitor, șansonetist, cabaretist, George Istrate declară: „Nici nu vă puteți închipui cât de mult mă bucur că acum Lola Blau poposește la București.” Și asta, după traduceri în engleză, italiană, suedeză, finlandeză, marilanderă, după câteva mii de reprezentări, în întreg spațiul de limbă germană.

Astă seară: Lola Blau a poposit la București, pe scena Teatrului Evreiesc de Stat. Lola Blau, micuța cântăreață evreică, silită să fugă din calea lui Hitler, își însușește „arta de a supraviețui”, căpitulând în fața unui singur punct: în fața publicului. Maia Morgenstern, „capitulând” pe scenă, subiectioneaza. În Astă seară: Lola Blau, Maia Morgenstern te duce cu gândul la Liza Minnelli în Cabaret, dar și la Marlene Dietrich interpretând Ili Marlene. Regizorul Alexandru Dabija nu mă contrazice.

Interpretarea ei le combină pe cele două, aducând însă ceva în plus, ceva ce-i numai al ei, la care se adaugă modernitatea punerii în scenă, care se traduce prin simplitatea gândului curat și concentrat. Noi am transformat, practic, o piesă de teatru într-un recital, mutând accentul de pe dramaticul situației scrise în proză pe exprimarea lor în cântec.

Ce va determina pe dumneavoastră, care nu cunoașteți limba idish, să acceptați invitația Teatrului Evreiesc de Stat?

— Primul gând a fost chiar cu tentă politică. A venit din situația asta ridicolă în care se face atâta gălăgie și, de ce să nu spunem, în care atâta reclamă mișcărilor naționaliste. De aceea am vrut să pun spectacolul aici, la T.E.S., chiar dacă e în mijlocul dărmăturilor Bucureștiului și mulți au reținerea limbii. Problema nu e, în nici un caz, de limbă pentru că textul în idish e foarte scurt, iar cântecele sunt în germană. Mai greu a fost să ne adunăm...

— Cred și eu! O asemenea echipă: Maia Morgenstern, Marius Popp, Adina Cămur, Paula Antemir — numai „vâc”.

furi”.

— De asta a și durat un an pregătirea spectacolului. Nu e simplu să reușești vârfurile. Este o experiență la care eu tin enorm acum, pentru că, teatral, simț că „alunec” ușor în direcția spectacolului cu foarte puțin text, cu o mare expresivitate a corpului și o anumită folosire a sunetului muzical. Și, încă nu e foarte mult dans aici.

— Cu toate acestea, spectacolul are imagini filmice, amintind de „Balul” lui Ettore Scola. Spre așa ceva vreți să vă îndreptați?

— Exact. Nu e neapărat un model, dar e o zonă care mi-e foarte apropiată.

— Ați vedea și pe altcineva în Lola Blau? În rolul pianistului astăzi a fost Marius Popp, dar mâine poate fi Andrei Mădăcuș.

— Condiția cu care am acceptat invitația teatrului a fost Maia. Noi ne doream de mult să lucrăm împreună.

— Sigur, anul trecut nu știți că ea va lua la Berlin premiul „Felix” — echivalentul european al Oscar-ului, pentru interpretare feminină — la filmul „Balanța”.

— Bineînțeles că nu stiam, premiul e recent. Nu despre asta e vorba! Eu cred despre Maia nu doar că este un unicat în marea de talente pe care le avem acum, dar e și un model pentru viitorul actor român.

— Rafinată, copilăroasă, dură, vulgară, extrem de feminină, disperată, increșătoare, fericiată, dezamăgită, așdumerită — și câte alte fațete prezintă într-o oră și jumătate, te prin cântec și dans, pare aproape incredibil!

— Este de o putere de muncă, o disciplină și o rigoare — ca să nu mai vorbim de talent! — rar întâlnite. E o bucurie să lucrezi cu ea.

— Unul din song-uri sună așa: „Care este profesia dumneavoastră?” / „Profesia mea este Doamnă”.

Maia Morgenstern este, cu adevărat, o mare doamnă a scenei noastre.

LIANA TATOS ■

La Los Angeles,

Nimic de vânzare

• Un excepțional polițier

Vă mai amintiți?

Flacăra a fost prima publicație din țară care a pătruns în 1991 în comunitatea românească din Los Angeles, cu această ocazie apărând revista America, America.

În acest an, Los Angeles este unul dintre orașele care găzduiește Campionatul mondial de fotbal. Tot Flacăra va înlesni să pătrundă mai curând în ambianța lui, oferind o traducere a celui mai renumit autor din aceste locuri, Raymond Chandler, care prezintă în paginile sale celebra metropolă și oamenii săi.

Vă invităm, deci, să citiți Nimic de vânzare, de Raymond Chandler, „cel mai strălucit autor de proză de acest gen” (Someret Maugham), în versiunea lui George Arion cu care „începem să avem și noi un roman polițier autentic” (Ov S. Călinăneanu), carte apărută în editura MIASAD.

La Mulți Ani !

VĂ DOREȘTE

CLUBNORD

NORD HOTEL CALEA GRIVIȚEI 143

OPEN DAILY 9PM - 05 AM

RESERVATION PHONE 659 37 74

GUNS 'N' ROSES?

Cu ce se laudă la sfârșitul anului 1993 „caracterele dubioase“

Filiația lui Guns 'N' Roses cu Aerosmith e evidentă! Și pe urmă, trebuie să știi că Axl și compania cu preluat Mama Kin înainte de a-i invita pe Steven Tyler și Joe Perry pe scena de la Vincennes în iunie 1992. Comentariul lui Joe Perry: „Caractere dubioase, muzică bună“.

Așa, ca o surpriză în preajma Anului Nou, după 28 de luni de turnee inepuizabile Guns a scos anul din mănecă, ca să lăse respirația tuturor și să facă treaba „oabilă“ și lansează albumul de reluări punk **The Spaghetti Incident?** În baza se află impresionantă colecție de discuri a lui Duff Mc Kagan. Acest experimentat membru al grupului a cântat în prima sa tinerețe în destul de multe trupe punk și în plus apreciază în mod deosebit acest gen muzical deoarece din dragoste pentru el a început să exerseze chitara și tobele. A asistat la numeroase concerte ale clasicii punk Diamond, Sex Pistols, Stooges și alții. Băieții au cotrobăit deci prin această colecție, nu așeză pe le-a plăcut mai mult și apoi s-au pus în mod democratic de acord asupra celor 12 bucați pe care urmau să le atare.

The Spaghetti Incident? mai rezervă o surpriză și poartă cea mai mare prin faptul că nu cântă numai Axl. Și acest lucru se justifică prin explicația simplă dată de Duff și anume că vocea lui Rose, stridentă câteodată, nu corespunde întotdeauna stilului pieselor. Basistul grupului și-a pus astfel la dispoziție vocea gravă și răgușită și a reușit chiar să-l convingă pe Slash (un timid de altfel) să facă același lucru pe **Black Machine**, o piesă de **Big Dumb Sex**. Și apoi, ultima lecție de învățat din acest **The Spaghetti Incident?** ar fi că Guns sunt unul din rarele grupuri actuale care ar putea reda rockului latura sa periculoasă, fierbinte, extremă, violentă. Cu alte cuvinte iată încă o trionf care nu se simte obligată să înregistreze titluri comerciale și care urcă pe scenă la orice oră vrea.

În afară de acest proiect comun materializat, iată că unii Guns își oferă plăcerea unor escapade solo. Slash și Axl au o asemenea idee în cap și Gibby Clarke e în curs de finalizare a unui album ce va ieși în curând la Virgin. Cât despre Duff Mc Kagan, el și-a lansat albumul de cont propriu **Believe In Me** despre care a fost provocat să vorbească puțin...

— Ai afirmat că nu-ți place cum sună vocea ta, deci n-ai realizat acest album cu scopul unic de a avea plăcerea să cânti...

— Cred că mulți oameni nu-și agreează vocea și nu vor să-și asculte înregistrată. Pur și simplu avem chef să fac un album personal. Odată luptă această botărare am început să-mi lucrez enorm vocea; și acum fac

— Mă consider în primul rând muzician, punk-rocker dacă vrei, pentru că prin asta vreau să arăt că nu trebuie respectată nici o limită. E doar un fel de a vedea lucrurile, o manieră de a considera viața.

— Și tu cum ești în viața de toate zilele?

— Să zicem că încerc să fac bine lucrurile care nu-mi fac plăcere.

— Când ai găsit timp să înregistrezi **Believe In Me**?

— Pentru mine a fost

saună și exerciții aproape 4 ore pe zi.

— Referitor la reluările punk de pe **The Spaghetti Incident?** aceasta e muzica cu care ai crescut?

— Nu, chiar deloc. Îmi amintesc că eu, frații și surorile mele ascultam **Led Zepplin**, **Jimi Hendrix**, **The Doors**, **The Stones**. Apoi, când am crescut și mi-am putut cumpăra discuri, unul din ele era **Toys In The Attic** al lui Aerosmith, altul **Alive** al lui Kiss și într-adevăr o mulțime de grupuri punk. Ascultarea lor a însemnat o cotitură în viața mea, în sensul că am început să-mi doresc mult un singur lucru: să-mi fac propriul grup.

— Te consideri punk?

aproape ca o terapie. Nu-mi place geaul acela de grupuri pe care unii muzicieni li acceptă în permanentă în preajma lor, măgulii fiindcă sunt adorați precum zei. După concerte, mi s-a întâmplat deseori să petrec noaptea în studio, cu prietenii, la lumina lămpărilor, distrându-ne cu câteva piese. Cam așa a început.

— Ce părere au colegii tăi din Guns, care proiecte li-au asigurat tot companimentul, despre acest album?

— Îl apreciază. Slash mă întreabă deseori cum merge cu vânzările. Axl telefonează continuu la MTV ca să-l impulsioneze să-mi difuzeze piesele! Toți băieții din trupă mă încurajează neîncetat.

GEORGE MICHAEL versus SONY I

Lumea showbiz e în mod cert fără milă. Chiar dacă ai depășit de mult statutul de debutant, și ești pe culmea gloriei, într-o zi sau alta riști să te trezești pe muchie de cuțit. Cel mai recent exemplu este George Michael în proces cu firma sa de discuri SONY. În afară de divergențele de ordin tehnic dintre cele două părți, tentativele interpretului de a distruge imaginea sa de „sex-symbol“ n-au fost apreciate deloc. Azi, G.M. nu mai lucrează sub numele său adevărat, însă asta nu-l împiedică să crească. Actualmente înregistrează pentru Warner albumul intitulat „**Trojan Souls**“, așteptând dezmădământul procesului intentat firmei Sony, mai exact cu tribunalul să autorizeze ruperea contractului care îl leagă de această societate. Acționând astfel, George își asumă mari riscuri. Dacă Sony pierde, e bine, dacă nu, interpretul nu va mai putea cânta până în 2003 când expiră contractul. Dacă-i urâm „La multi ani!“, trebuie să-i dăm explicații detaliate pentru a evita echivocul!

„I'LL BE THERE“

E te nu numai titlul unei piese interpretate de **Roch Voisine** și apreciată deja, dar este totodată și denumirea noului său album. Surpriza este că interpretul, asemenea compatrioatului său **Celine Dion**, cântă toate cele 12 piese ce compun noul produs în engleză, probabil pentru a avea acces garantat pe toate piețele planetii. Pentru a asambla acest nou L.P., Roch s-a încon-

jurat de parteneri de seamă, cum ar fi producătorul **David Foster**, care a lucrat deja cu **Barbra Streisand**, **Nathalie Cole** și **Whitney Houston** (pentru coloana sonoră a filmului **Bodyguard**). Muzicienii săi sunt de asemenea „înălțimi“. **Philippe Saisse**, al cărui nume e legat de cariera lui **David Bowie**, a **Tinei Turner** și a lui **Claudio Nongaro**, a produs 7 din titlurile noului album al lui Roch și se ocupă de claviaturi. Tobarul **Sterling Campbell** a cântat cu **Duran Duran** și **U2**, chitaristul **Nick Moroch** pentru **Madonna**, **Chaka Khan** și **David Bowie**, sau basistul **Skyler Dale** pentru **Billy Joel** și **Michael Bolton**. Îl găsim chiar pe **Carl Marsh**, care nu e altul decât omul cu clapele la **ZZ Top**.

Proiectele de viitor ale lui Roch ar fi ca în februarie și martie 1994 să străbată lumea-n lung și-n lat, pentru a asigura promovarea albumului **I'LL BE THERE**. **Georges Mary**, agentul său, are multe speranțe pentru viitorul celui pe care-l reprezintă și ajută, „Unul din visele mele ar fi să-l văd producându-se într-un concert „unplugged“ pe MTV. Un altul ar fi să înregistreze o piesă pentru un film american, care să aibă un ase-

menea succes încât să câștige Oscar-ul pentru cea mai bună piesă“.

REVISTA VANITY FAIR

Renumită pentru copertele sale șoc (de exemplu **Demi Moore** nuda și înșărcinată!), revista frappează puternic cu numărul său din noiembrie. Se poate vedea **Sylvester Stallone** în persoana, complet gol, cu mușchii încordați... În poziția celebră a **Gânditorului** lui **Rodin**. Deci Sly are bicepsi (dar nu numai) și, în plus, gândește!

Topuri — Radio Contact

— ediția 50 —

• TOP 30

1. DINA CARROLL — Don't Be A Stranger
2. INXS — The Gift
3. BRYAN ADAMS — Please, Forgive Me

TOP NOSTALGIC

1. JANIS JOPLIN — Cry Baby
2. TOM JONES — Delilah
3. PETER SARSTEDT — Where Do Yo Go To My Lovely

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. MICHAEL BOLTON — The Voice Of My Heart
2. FM — Closer To Heaven
3. PRINCE — Raspberry Beret

FLASH - CONTACT

● Nu de mult se vorbea de noua idilă a lui Prince, cu marea Ophélie Winter. O și mai nouă idilă s-a născut, asta ca demonstrație a faptului că fidelitatea îndelungată nu prea e o trăsătură de caracter pen-

tru încă teribilul Kid Of Minneapolis. Rebecca Baines se numește noua cucerire, are 22 de ani și deocamdată se poate lăuda cu nouul statut. Sau întorsit la o serată re a urmat unia din concertele londoneze susținute de star în septembrie. Reținut pentru moment, Prince, nu și-a declarat imediat amorul nebun ci a recurs la o tactică mai sigură chiar: a dat un mic anunț în presa engleză în vederea regăsirii celei pe care o pierduse după serată. La început, Rebecca a crezut că e vorba de o farsă dar în momentul când marșul ei l-a arătat fotografia ce o reprezenta însoțită de anunț a realizat că e ceva serios. Revizându-se, Prince l-a declarat că ar fi încântat dacă ea ar vrea să apară într-unul din clipurile lui. Rebecca, ușor temătoare nu e încă foarte hotărâtă... Dacă vi se pare că e de urat ceva vreunui dintre ei, nu vă sfiiți!

● Axel Rose e un băiat bun dar cu lipsuri. Și mai ales tragicomic. Una din ultimele sale isprăvi este că a convocat în fața judecătorului pe cine credeți? Pe Stephanie Seymour, fosta sa prietenă. Acuzatia: hărțuială menajeră și agresiuni repetate la întâlnirea persoanei sale. Puțin de crezut însă că gingașa Stephanie ar fi în stare de așa ceva cu eroul sau alte instrumente casnice, dar mai știți? Bineînțeles că nu putem aduce contraargumente însă Steven Adler, ex-tobăruș de la Guns N' Roses, a găsit o ocazie foarte bună de a pune pale pe foc. Vexat de faptul de a fi îndepărtat din grup, s-a decis să facă unele declarații asupra caracterului de loc comun al lider-ului său: „Axel e un depressiv, subiect a numeroase crize de nervi care însoamnă manifestări violente și autodistructive. Într-o zi am organizat o petrecere cu alcool, droguri și fete, petrecere ce s-a terminat nu tocmai bine. Și asta pentru că una dintre grupurile a refuzat să urce în cameră cu el!”.

● Cum ar suna o informație de genul: mumiile atacă Hollywood-ul? Mai mult decât neliniștitoare așa că o lăsam dar adăugăm explicații. Starurile din sus-numitul oraș nu s-au mai gândesc decât la un singur lucru: să fie mumificate după moarte la fel ca egizienii din antichitate. Madonna a făcut deja cunoscut faptul că așa vrea să rămână „imortalizată”. De această modă adură de nu se știe unde și de nu se știu cine poartă câțiva antrenori de pompe funebre din Los Angeles și mai ales un anume Claude Nowik care se declară specialist în materie. Evident tarifele sunt tutt-homonesti, mai mult de 1,5 mil. F.b. pentru o îmbalsamare în toată regulă. Carnetul de rez. dez-vous-urii ale acestui Regal Fossililor conține deja 100 de nume!

● 1 decembrie al anului trecut a fost consacrat Zilei Mondiale contra SIDA. Cu această ocazie zeci de asociații au fost mobilizate și la fel de mulți artiști. În aceea zi la Londra, a avut loc un excepțional concert de caritate pe

● Actrița britanică Joanne Whalley-Kilmer (28 ani) a fost aleasă din mai mult de 1.500 de candidate pentru a interpreta rolul lui Scarlett O'Hara dintr-un serial televizat ce va fi continuarea marelui „Pe aripile vântului”.

El va dura 8 ore și va continua povestea de dragoste din momentul în care Rhett Butler o abandonează pe eroină. Se spune că cel care va relua rolul interpretat odată de Clark Gable este Timothy Dalton și nu fi de mirare că e deprins cu „vânturile”, el a mai jucat în una din cele mai reușite ecranizări ale romanului „La riscarea de vânturi”.

● Urmare a unui sondaj efectuat de revista britanică GQ, membrii grupului U2 au fost desemnați „Personalitățile cele mai nule ale anului 1993”. Cât despre Bono, el a obținut titlul „Cel mai detestabil om al anului”. De loc frumos din partea englezilor dar gusturile... Cum nu se moare de asta dar nici măcar nu se depun armele, băieții au proiecte în continuare. Cel mai apropiat este un album constituit din câteva titluri extrase din Achtung Baby și câteva din Zoocopa remixate de specialiști ai genului, prevăzută pentru lansarea cam în această perioadă.

● Al 9-lea cer e un maximum posibil de alins pentru spirit și se identifică cu starea de fericire. Exact asta trăiește fermieritoarea Julia Roberts de la marșul ei surpriză cu Lyle Lovett, cu 10 ani mai în vârstă decât ea. Transformată corbulet, Julia a reînviat la năzbătite ei amorosce și

la foștii prieteni cărora li se recomandă resemnarea. Motivul foarte evident este că Pretty Woman a căzut în admiratie pentru frumusețea ei domn, practicant asiduă de gimnastică și totodată foarte rețelos, că să nu mai vorbim de recunoștința sau talent ca interpret country.

și scrieți-i repede, cu siguranță va citi tot!

Făți însă decenti și semnați descriptibil ca să vă poată răspunde...

● Luke Perry a refuzat turnarea unei scene făcând parte dintr-un recent episod Baywatch Hills 9219, pentru simplul motiv că trebuia să rămână cu d... pe care se mai aflau și bucăți de carne impănate. De când a rădonat un purcel ca animal de familie, Luke încercă din răpuzeri să nu se atingă de n-ai un gram de carne a speciei din care și-a ales prietenul!

● Deloc ranchimonoși, ba chiar de o generozitate în duioșătoare, Madonna a oferit 4 mil de \$ fostului ei soț actorul și realizatorul Sean Penn, pentru finanțarea reconstrucției vleiului distrus în urma incendiilor din Malibu! Sean există încă, pentru că actrița sa prietenă, actrița Robin Wright, nu prea vede cu ochi buni acest cadou!

● Tina Turner a acceptat în sfârșit să divulge secretul condiției sale fizice excelente și al aspectului său nepierimabil de tânăr. Noroc de cele care nu au încă 55 de ani și mai pot urma sfaturile eficiente. Deci, iată câteva: multă mișcare, conversarea la budism (figura neagră zire, nu eu!) și homeopatia în vederea atingerii unei armonii totale cu natura. Unul din trei tot va e accesibil, așa că, mult succes!

nal concert de caritate pe Wembley Arena unde, alături de K.D. Lang și David Bowie publicul a regăsit două stăruri, ferite de lumina reflectoarelor Mick Hucknall de la Simply Red, care își anunțase recent retragerea, și George Michael preocupat mereu de procesul curajului său în sala de discuri. Pentru că lupta împotriva acestui flagel să treacă consiliile, cei doi nu putut însă rezista să rămână participanți pasivi și s-au produs pe scenă în cadrul tendinței de a se face uitați.

● Dacă vi se pune întrebarea cine cântă „I'll Always Be There” cred că nu se poate să nu răspundeți aproape instantaneu: Roch Voisine. Corect! Ceea ce merită spus în plus despre interpret și despre albumul cu acest titlu, este că au înregistrat un frumos succes performanță. În numai 5 zile, în cele 8 țări în care a fost distribuit acest ultim produs (Europa și Canada), s-au înregistrat vânzări de 200.000 de exemplare. Dacă succesul său a provocat invl-

dia unor cântăreți canadieni, Roch dă impresia că nu dă importanță faptului și reține un singur lucru din această nouă aventură: „E bizar să spun, dar pentru mine, a cânta în engleză e într-un fel o întoarcere la surse”. Așa frumos și modest, mai rar!

● Phil Collins și întotdeauna ce face și în general face exact ceea ce vrea să facă, asigurându-și toate riscurile. După ce a îndrăznit să critice teroristii IRA în piesa We Wait, We Wonder, că și instrumental în care își alegi să cânti trebuie să te rețină, te căi de căi și să nu uităm că el în primul rând un tobar înalt, acum se așteaptă la eventuale represalii. „Va trebui neapărat să-mi supraveghez cutia de scrisori” a declarat. Profități deci de ocazie.

FLASH - CONTACT

Mutații în industria farmaceutică mondială

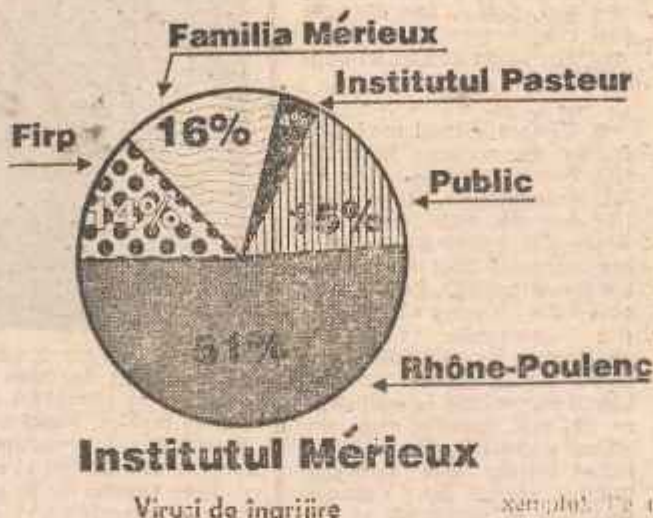
• Institutul Mérieux

De la vaccin la terapia genetică: o suia de ani de căutări

Devenit în urma căutării inspiRATE fuziuni unul din primii producători mondiali de vaccini și produse biologice, Institutul Mérieux, prin cele două principale filiale, Pasteur Mérieux și Rhône-Mérieux, specializate în medicina umană și respectiv veterinară, se orientează către două direcții majore: prevenirea bolilor infecțioase și parazitare, respectiv terapia genetică. Principiul comun al acestora este că, prin mijloace biologice active, să se întărească apărarea naturală a bolnavilor vii. Terapia genetică, ca metodă revoluționară a ultimilor ani, va trebui să răspundă problemelor medicale cele mai acute pentru decențiile ce vin: diagnosticarea precoce, prevenirea și eradicarea unor deficiențe nu numai la scara organismului, sau a organismului bolnav, ci la aceea a celui și genii responsabile.

Transplanturi de gene

Biologia moleculară, prin multe aspecte, reprezintă o revoluție pe un organism vegetal sau animal (plantă, bacterie, virus, animal superior). Există două alternative. Gena poate fi transferată în corpul unei celule care posedă o versiune slăbită a genei implantate. Este terapia genetică. Uneori, la fel de bine, genele pot fi introduse unei celule normale, dar care nu este dotată în zestre sa genetică, cu acest tip de genă. Prin acest aport, celulei i se conferă proprietăți noi, este înaltă. Se obțin astfel organisme „transgenice”.

Viruși de îngrijire

Ciclii viralici sunt metode de transfer de genă o constituie virusii. Caracterizându-se prin natura de a invade celulele vii și de a face să fie vectori de informație genetică, virusii, cu atât mai mult cu cât se pot prezenta într-o formă genetică și pot fi transferați în moduri diferite, sunt utilizati pentru a genera în corpul unei celule un virus care va vehicula „instrucțiunile genetice” către celulele supuse tratamentului, revărsând programarea genetică naturală a acestora.

Antibiotice și șoareci

Pe lângă punctul de vedere al metodei este utilizată curent în biotehnologie aplicată, microorganismelor, în cazul bacteriilor, pentru fabricarea moleculelor terapeutice (insulina, de ex-

emplu). Pe de altă parte, manifestarea genetică a celulelor sanitare ale animalelor superioare, mult mai complexă, este de dată recentă. Dacă aplicatii majore sunt utilizate în lumea cercetării și a industriei farmaceutice: celule artificiale modificate pentru creșterea unor anticorpi și animale capabile să producă substanțe de interes biologic și terapeutic. Primele animale transgenice au fost șoarecii, urmași obținuți în 1982 de doi americani, prin introducerea unei gene a hormonului de creștere. A doua reușită de mare a fost obținerea unor ovine capabile să producă (prin lapte) molecule de interes farmaceutic: antibiotice.

„Transplanturi” în industriile farmaceutice

Greii din farmaceutica mondială au început cu mult entuziasm, în ultima

vreme, pe micul soț american care nu are experiență în acest domeniu, creștându-l ca partener. Astfel, Merck s-a aliat cu Viral, elvețiana Sandoz l-a urmat, asociindu-se cu Genentech Therapy și Systemix, Smith Kline Beecham, mai apoi, s-a înțeles cu Human Genome Science. În iunie '93, Rhône-Poulenc-Rorex, filiala farmaceutică a grupului Rhône-Poulenc, le-a fost urmaș, achiziționând, contra 113 milioane USD, 37% din capitalul lui Applied Immune Sciences (AIS), cu posibilitatea de a procura, la termen, controlul acestei afaceri, estimate la 250-300 milioane USD, o sumă frumoasă dacă aflăm că AIS avea în 1992 pierderi cumulate de 67 milioane USD.

CALIN MARCUSANU ■
(După Recherche et Industrie)

MONDO-BUSINESS

În 1993 au fost privatizate 270 de societăți comerciale din 6500

Până la un 3 martie, Fondul Privatizării de Stat a privatizat 270 de societăți comerciale, dintre care 11 erau de mare mărime. Majoritatea societăților au fost achiziționate prin metoda MESO. Totalul capitalului social privatizat este de 65,5 miliarde lei, proporția de 70% este aparținând EPS-ului, fiind de 45 miliarde lei, iar valoarea acțiunilor EPS de 41 miliarde lei. Au fost analizate doborâri a 237 societăți comerciale mici și 137 mijlocii și mari, care au fost publicate în Monitorul Oficial. Măpand a fi privatizate în cursul anului 1993. De asemenea, s-a așteptat la Direcțiile de Privatizare din EPS, au 250 de societăți comerciale.

Acțiunile Eurotunnel au crescut

Prețul acțiunilor Eurotunnel S.A.P.A. a crescut luni, la bursă din Paris, de la 150 franci la 155 franci, ceea ce este o creștere de 3,3%. În ziua de luni, Canalul Mânecii a anunțat că va achiziționa compania olandeză E. 103-209 de la Paris pentru o sumă de 1,1 miliarde franci. În luna mai, informația REUTER, Directorul companiei de exploatare a

Eurotunnelului, Alain Bertrand, a declarat că nu se așteaptă un război al prețului, cu companiile navale care realizează curse între Marea Britanie și Franța, prețurile practicate fiind aceluși sau chiar mai mari decât altele. În urma investițiilor în companie, acțiunile Eurotunnel, prețurile au crescut în bursă din Paris cu 2 franci, la 155 franci. Analizistii afirmă că sentimentul pozitiv față de proiect este pozitiv, în general, acțiunile au un potențial de creștere. Un analist a afirmat că proiectul beneficiază de valoare a naționalității, în primul rând funcționare, ceea ce va aduce un anumit grad de loialitate a acestuia, în ciuda practicării unor prețuri ridicate. Prin intermediul tunelului, un nou de transport a Canalului Mânecii va fi realizat în numai 30 de minute, de la a propoziția cu vaporii pe pârâ de apă și de la 80 de minute cu feribotul.

Obiectivele economice ale președintelui Eitin

Obiectivele economice ale președintelui Boris Eitin pentru anul 1993 sunt stabilizarea economiei rusești și protejarea intereselor naționale, a afirmat purtătorul său de cuvânt, ofițer de presă. Viaceslav Kostikov, a declarat că președintele este gata să coopereze cu marile companii, care sunt interesate în „protecția intereselor Rusiei și în promovarea reforme-

lor”. Asigurarea stabilității financiare, reducerea inflației, înălbirea rublei și sprijinirea unor forme de producție sănătoase, se vor afla printre prioritățile politicii economice a acestui nou an, a mai declarat Kostikov.

În Cehia, investitorii străini vor trebui să mai aștepte

Investiții străine în Republica Cehă vor trebui să aștepte, până când procesul privatizării se va încheia complet, a declarat premierul Vachur

Klaus. El a adăugat că „influxul de investiții străine este mult prea mare, față de capacitatea de a-l absorbi a economiei”. Investițiile străine în Cehia, în primele 9 luni ale lui 1993, au totalizat 433 milioane tone, față de 600 în aceeași perioadă a anului trecut. În prezent, guvernul se pregătește pentru etapa finală a programului său de privatizare, care constă în trecerea în proprietate particulară a marilor majorități a firmelor de stat. Biroul național de statistică a anunțat că 72% din producția industrială pe primele 10 luni ale anului 1993 provine din întreprinderile de stat.

NUCLEARUL OFERĂ ENERGIE ELECTRICĂ MAI IEFTINĂ

Domeniul nuclear este considerat ca fiind cel de-al doilea mare producător de energie electrică, având costul cel mai scăzut, după cărbune, și la mare distanță de alte surse de energie. Datele furnizate de Institutul American al Domeniului Public, referitoare la costurile pe 1992 ale unui MWh energie electrică, după natura sursei, arată astfel: 21,6 USD în nuclear; 19,8 USD în cărbune; 30,7 USD în gaz metan; 35,1 USD în petrol. Un caz deosebit de performanță din acest punct de vedere îl constituie Centrul Nuclear Wolf Creek din Kansas, al cărui cost mediu de producție a fost de 12,5 USD sau 34% sub media pentru gazele de ardere.

În „Cartea albă” a energiei nucleare pentru 1993, elaborată de Comisia

pentru Energia Atomică a Japoniei sunt date costurile per Kwh pentru sursele energetice intrate în funcțiune în cursul acestui an fiscal. Dintre acestea, energia nucleară are cel mai scăzut cost: 10,4 yen/Kwh, fiind incluse și costurile de depozitare a deșeurilor radioactive. Cifra oferită pentru gaze naturale este de 11,51 yen, pentru cărbune de 10,94 yen, iar pentru petrol de 11,51 yen. Documentul oferă, de asemenea, costurile pentru construirea de centrale electrice cu termen de recuperare în funcțiune în anul 2000. Din nou, energia nucleară oferă cel mai scăzut preț: 9,52 yen/Kwh, față de gaz cu 10,77 yen și cărbune: 11,63 yen.

Sursa: NUCNET

Un serial care se va sfârși în data de 4 mai 1994

Spiritul reușitei — experiența Bouygues (11)

Alegerea și integrarea oamenilor

Recrutarea și luarea deciziei de a angaja un colaborator reprezintă acte importante pentru un conducător. Trebuie satisfăcute mai întâi trei condiții:

- a) să răspundă la o nevoie obiectivă și bine evaluată;
- b) să fie selecționat candidatul al cărui profil și a cărui stare de spirit să fie în conformitate cu exigențele pos-

tului și ale firmei;

- c) să se asigure adaptarea, instruirea și integrarea noului angajat în serviciu și în întreprindere.

Fiecare dintre aceste trei condiții are greutatea ei care depinde semnificativ de firma respectivă. La Bouygues, profilul candidatului are o importanță capitală. Într-adevăr, în afară de criteriile de selecție clasice legate de cunoștințele tehnice și de experiență, caracteristicile personalității trebuie să corespundă faimosului profil Bouygues.

Profilul Bouygues

Cei care lucrează pentru Bouygues sunt destul de tineri (vârsta medie este de 35 de ani), în majoritate bărbați (doar 14% femei), lucrează de puțină vreme în cadrul grupului (în medie, de circa 5,5 ani, doar 11% au mai mult de 15 ani vechime) și au un bun nivel de pregătire (30% au studii superioare). Diploma de studii superioare nu este un criteriu selectiv pentru a fi angajat,

recunoașterea meritelor făcându-se pe baza altor criterii.

În ceea ce privește profilul psihologic, angajatul Bouygues este luptător, mobil, adaptabil și îi place „provocările”; posedă o mare energie și o mare ambiție, iubeste riscul și progresul. Aderă la nevoile firmei, știe să fie disciplinat. Privește viitorul în față și este adeseori alina de virusul performanței, nu se instalează într-un confort rutinier și renunță frecvent la timpul personal. Sinte profund responsabil și este o totală disponibilitate în legătură cu funcția sa și cu firma pentru care lucrează.

Acest portret robot oferă sentimentul unei întreprinderi care trăiește, care are piciorul pe accelerator, care se entuziasmează ca un adolescent d'înamie. Descrierea este cu siguranță atractivă, deoarece sistemul pare că furnizează mijloacele de a satisface dorințele și nevoile legate de realizarea fiecărui prin intermediul muncii. Sigur, ne putem întreba dacă această cursă fără sfârșit între concurenți de talie mondială mai lasă loc pentru un răgaz necesar fiecărui dintre noi? Acest stress trăit ca alinare de o parte a angajaților, nu perturbă climatul de fraternitate și de respect mutual de care Francis Bouygues pare să fie foarte atașat? Din experiența noastră, din zilele pe care le-am petrecut la grupul Bouygues, nu am dedus o asemenea influență negativă.

Traducere și adaptare
MIHAI SANDOIU

MAART'S CO
design, publicitate, serigrafie

firma de publicitate MAART'S CO srl
va ofera

MAART'S CO srl
B-dul DECEBAL Nr. 73 PIATA NEAMT
Tel. 445-40193/619576; fax 610589

publicitate primara pentru firma dumneavoastra
conceptie sigla
carti de vizita imprimate plan si relief
foi si placi cu ontet
conceptie si executie
eticheta produs, raft
planta publicitare
emblame, ecusoane, legitimații funcționale, etc.

sintem specializati in confectionarea de:
eticheta autocadeziva,
autocolante publicitare pentru exterior,
interior si duble,
intr-o gama variata de culori si marimi
servicii de publicitate radio, si ziare
tehnoredactare casete publicitare pt. ziari
clisee pentru zinc si offset etc.
invitatii nunta si alte ocazii
un bogat sortiment de felicitari

oferta
confectionam firme obisnuite si luminoase
inscriptionam camioane mari si containere
totul la cel mai inalt standard de calitate!

noastra

Societatea comercială RADU S.R.L.

str. Vasile Alecsandri, nr. 2A, Suceava
tel: 0987/22975; fax: 0987/27991

- importă autoturisme noi sau puțin rulate din Germania și Italia
- comercializează autoturisme MERCEDES, VOLKSWAGEN, AUDI, RENAULT și FIAT
- procură și livrează la cerere, în termen de 15 zile de la lansarea comenzii, piese de schimb pentru toate modelele de autoturisme importate
- livrează din stoc bare de protecție (față/spate) pentru orice tip de mașină
- execută pe aparatură specială - tip KISS (import Franța) - orice model de cheie (yale, auto și pentru broaște model clasic)

COMANDA SE EXECUTĂ INTR-UN MINUT!

- comercializează prin magazinele proprii produse agro-alimentare
- livrează en gros celor interesați șampon și detergenți import Italia (A.C. 0%), precum și țigarete BASTOS (A.C. 0%)

ADRESAȚI-VĂ CU INCREDERE S.C. RADU S.R.L.!

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu,

redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă”

Marea şansă a tricolorilor

În fine, respirăm ușurați după tragerea la sorți de la Las Vegas care a adus tricolorilor cel mai frumos cadou de Crăciun. O grupă cu SUA, Elveția și Columbia pare a fi la o primă analiză cea mai ușoară din punctul nostru de vedere. Nu doresc să subapreciez echipa SUA, dar ea este o pseudoformație ușor de deplasat atât de noi cât și de elvețieni sau columbieni, sud-americani fiind, în opinia lui Pele, marii favoriți la promovarea în finala Cupei Mondiale. Poate că dubla victorie a columbienilor în fața vicecampionilor mondiali de la Italia Novanta, 2-1 și 3-0 cu argentinienii, l-a impresionat pe celebrul brazilian și sigur că părerea lui trebuie luată în serios, cu toate că fotbalistul din Pampas nu mai sunt ce au fost iar jucătorii cartelușului drogurilor din Medellín sau din Bogotá nu ating, după părerea mea, etalonul occidental. Această comparație am făcut-o pe baza numărului de internaționali români angajați în străinătate, mult superior columbienilor, factorul experiență competițională al „legiunii străine” aducându-ne mult avantaj în confruntarea cu echipele continentului nord și sud-american.

Un alt element favorizant pentru echipa română este acela al noului sistem de punctare din faza inaugurată: cele trei puncte oferite de FIFA învingătoare-

relor obligă echipele SUA, de exemplu sau Columbia să nu joace pasiv, la extremitatea cealaltă, aflându-se în-le românesc și elvețian, recunoscute ca team-uri ofensive. Cred că nu vă puteți imagina un Haagi, Răduciou, Ilie Dumitrescu precum și alți colegi de-ai lor cu harul golului, evoluând defensiv sau destructiv. Din contră, tocmai aici apare punctul forte al nostru, și anume în capacitate ofensivă bazată mai întâi pe talentul jucătorilor români, făcuți să marcheze goluri și nu să lupte împotriva timpului. Aceleași caracteristici le prezintă și elvețienii, argumente cu care îmi permit încă de azi un pronostic în vederea calificării în optimile de finală ale Campionatului Mondial din SUA, pe primele două locuri cu „văzând” România și Jara Cantoanelor. Conform tradiției, cursa totului nostru va depinde de debutul de la 18 iunie 1994 de la Los Angeles, unde elevii lui Puiu Iordănescu vor întâlni reprezentativa Columbiei. Dar până atunci, „stranieri” au un program dificil și mă gândesc la „italieni”, „belgieni”, „iberici” sau la „neamul” Lupescu alături de „olandezul” Gică Popescu. Titularul fruntaselor din Bundesliga „aleargă” după doi „lepuri”, campionat și Cupa Cupelor, la fel ca și Răduciou cu bossul său Berlusconi care dorește „totul”, „Scudetto” și apoi Cupa Campionilor Europeni, și sigur că și la

Eindhoven, Valencia, Porto, Liège, Bruges, Genova și Brescia obiectivele stabilite de conducerea cluburilor trebuie îndeplinite. Cum? cu muncă, cu efort, într-un ritm „occidental” ce presupune sacrificii, cu o motivație specială generată de bani, astfel că „angajații” noștri de peste hotare să-și multimească geții dar să-și demonstreze și calitățile. „Stressul” profesional va aduce cu sine și oboseala fizică și psihică, primele adversare ale elevilor lui Puiu Iordănescu înaintea turneului final, ceea ce va însemna la început o perioadă de refacere. Sunt convins că selecționerul federal, cu stihul său meticolos, nu va „scăpa” din ochi acest aspect important, iar exemplul Ostende este concludent, astfel că centrul de greutate al activității sale se va baza pe relaxarea activă a jucătorilor și pe reîncălcarea „bateriilor” consumate în puternicele campionate occidentale. Pe de altă parte, acumularea unei experiențe „italiene”, „germane”, „belgiene” sau „olandeză” generează o încredere în forțele proprii și aici România vine în America cu o mai mare atitudine grupă A, dar și cu un respect și din nou, chiar o frică a adversarilor față de ei noștri. Toate aceste elemente puse cap la cap mă fac să cred în calificarea noastră în optimile de finală, iar să-și să nu hazardez „având” chiar o cursă până în semifinale, iar de acolo „Dumnezeu cu noi”.

Dacă ar fi să alcătuim un clasament al reprezentativelor cu „stranieri”, lotul FRF ocupă unul din primele locuri alături de nemți, brazilieni, argentinieni, camerunezi, suedezi, ruși etc. la extremitatea cealaltă fiind de găsit italienii și spanioli care nu „exportă” nici un internațional. Deci „naționalele” respective nu au nici un fotbalist „afară”, un fapt ce de conduce la multe concluzii despre întrecerile respective. În încheiere nu îmi rămâne decât să vă urez „Un an bun și cu împlinirea dorințelor dv.”, iar fotbalistilor le dedic tradiționalul „Good luck in America”.

MONDO-SPORT COCKTAIL

Promisiune respectată, dar și altruism

După cum se știe, în ierarhia mondială a anului 1993, Romario, atacantul brazilian al lui FC Barcelona, a fost desemnat pe locul secund. Iată o întâmplare din campionatul spaniol în care echipa sa a întâlnit pe Ossasuna, Romario înscriind două goluri. „Am pariat cu Julio Salinas pe 150 de dolari că voi înscrie două goluri”, a declarat el încântat, în timp ce coechipierul său a adăugat: „Sunt fericit că am pierdut pariul, pentru că Barcelona a câștigat meciul”.

Înaltă binecuvântare

La cea de-a VII-a ediție a Campionatelor naționale de atletism ale Chinei, unde Wang și Qi au bulversat recordurile mondiale, punând sub semnul întrebării fair-play-ul sportivilor cu ochii obliși, a asistat și Roger Elchegaray, consilierul Sfantului Scaun. Nu se poate spune că atletele chineze nu au avut asistență calificată, pentru „miracolele” lor de pe pista de concurs.

Rigorile profesionismului

Johann Cruyff a interzis elevilor săi participarea la emisiunea TV „Fantasti”. Tehnicianul olandez le-a dat termen celor care au contracte cu televiziunea să-și le rezilieze până la sfârșitul anului trecut. Mai mulți jucători de la FC Barcelona — Beguiristain, Salinas, Alexanco, Guardiola și Eusebio sunt, de mai bine de un an, comentatori în cadrul emisiunii respective. Nemulțumirea lui Cruyff este legată de sezonul foarte încălzit al echipei, iar jucătorii, fiind profesioniști, ar trebui să-și vadă de munca lor, limitând activitățile extrafotbalistice.

Războiul porumbeilor

Comitetul de organizare a J.O. de iarnă (Lillehammer) a avut de înfruntat opoziția celor ce apărau drepturile animalelor privind lansarea porumbeilor cu ocazia ceremoniei de deschidere a jocurilor. Amnistia în acest „război” a intervenit o dată cu decizia Clubului amatorilor de porumbei de a antrena circa 200 de exemplare pentru a rezista la frig și a putea parcurge, în deplină securitate, cei aproximativ 15 km până la bază.

Un rasol de... aur

Atleta jamaicană Merlene Ottey, câștigătoare a titlului suprem la 200 m pistă în cadrul C.M. de atletism din vara trecută de la Stuttgart, a arătat cauzele succesului său. Astfel, ea a fost de-a dreptul „transparentă”, declarând că în afară de muncă și prietenia unor antrenori, a avut la îndemână și un „pit”. Acesta s-a numit Eln Topf și nu figurează pe lista medicamentelor interzise de CIO. Este vorba de un... rasol, este adevărat, preparat de un bucătar de înaltă clasă, angajat al firmei Poma. Să recunoaștem, Merlene este nu numai frumoasă, ci are și umor.

Medalii la J.O. de iarnă

Campionii olimpici 1994 vor lua cu ei o bucată din... Norvegia. Medalile sunt confecționate din piatră locală și metal prețios având imprimată pe verso disciplina olimpică în care sportivul a concurat. Vor fi bătute medalii de diferite valori plus alte 15.000 de medalii comemorative din bronz.

PARALELE INEGALE

„Cazul Pele”

Faptele sunt cunoscute: la ceremonia tragerii la sorți pentru alcătuirea grupelor turneului final al campionatului de fotbal din SUA, celebrul Pele a fost omis de pe lista invitaților, datorită adversității compatriotului său, Joao Havelange, președintele Federației Internaționale de fotbal; aceasta în urma criticilor și acuuzelor de corupție pe care triplul campion mondial le-a adus președintelui Confederației braziliene de fotbal, Ricardo Teixeira, nimeni altul decât ginerele lui Havelange. Că multe dintre afirmațiile lui Pele sunt adevărate o dovedesc recentele anchete declanșate în Brazilia în legătură cu înfrățirile din fotbal.

Între timp, Pele a devenit un caz. Influential ziar american International Herald Tribune părăsește obisnuitul său ton echilibrat, pentru a lansa o veritabilă filipică împotriva lui Havelange, lucru căl se poate de firese dacă ținem seama de faptul că Pele, simbolizează, în ochii americanilor, înșușul soccerului. După cum probabil vă amintiți, el a lansat, practic, acest sport în SUA, acum două decenii, cu puternica formație Cosmos New York. Apoi, a fost principalul promotor al candidaturii SUA la organizarea „World Cup 94”, chiar în detrimentul (ării sale. Unii au spus că motivul principal ar fi fost contractele pe care fostul internațional brazilian le are cu „Coca Cola” și „Mastercard”, dar cei mai mulți au fost de acord că, organizatoric, americanii sunt superiori.

Cu aceeași promptitudine, un alt cotidian cu pondere, USA Today, i-a acordat lui Pele spațiu pentru o rubrică în exclusivitate. În primul comentariu semnat de „regele fotbalului” am putut citi o prea puțin măgulitoare afirmație la adresa echipei României. Cântărind șansele adversarelor formației SUA în grupa preliminară A, Pele afirmă: „România nu joacă prea bine în acest moment, nu poate fi un adversar prea puternic”, acesta fiind, în opinia brazilianului, Columbia. Nu știu pe ce se bazează Pele, dar noi sperăm ca evoluția echipei noastre să-l contrazică. În privința conflictului cu Havelange, tonul este deosebit de diplomatic: „Nu am nici un diferend cu președintele FIFA, ci cu președintele Confederației braziliene”. Ceea ce, după cum se vede, pare a fi același lucru. În fine, există semnale că și o serie de organizații dintre care Federația jucătorilor profesioniști, din care face parte și Liga braziliană vor înainta proteste la FIFA pentru gestul cel puțin neelegat făcut la Las Vegas. Ceea ce nu va face decât să crească popularitatea lui Pele în SUA. Și, bineînțeles, va ajuta la promovarea produselor pe care acesta le prezintă în acest an, el fiind desemnat, recent, purtător de cuvânt oficial al Mastercard.

TEODORA OPREA ■

Globtrotterul vesel

Știu noi un bănuț n-are ca tălănele (aflăm că-și scrie articolele direct cu deșta). Andrei Nourescu pre numele lui, care are o dorință nebună de a călători peste hotare. Firească, numai că la bietul copil asta a ajuns o obsesie, el și-n statia de metrou Crângăși se crede tot la Zürich. Cum i s-a întâmplat recent, când aflat la Baile Felix (de lângă Oradea, adică în România precizările se impun),

a scris un articolas. I-a semnat frumusele, adăugând: „Frankfurt, 1 ianuarie”. Nici pe Mafin, nici pe Oder. N-are fi nici așa o gură în cer (po! I-am fi sugerat totuși să scrie „Felixbadem”, tot păcălea cătiva și era mai aproape de adevăr), dar articolușul cu pricina este, ne demonstrează pertinent un confrate (multim), invențiat de la un cap la altul. Măi Andrușca, băințule, de ce nu scrii tu în reviste literare, și nu la cotidian de sport, care, oricât, trebuie să informeze și nu să publice vise ale scriitorilor fantastici? Așa ar fi normală și adăugarea locului și zilei în care ai scris, creștia, procedeu uzitat în literatură, să nu alege bieții istorici literari cu limba așomă să descopere mediul care te-a inspirat.

Ierarhii... ierarhii

1. Într-o evasiananimitate, anchetele inițiate la sfârșitul anului trecut de către publicațiile românești cu preocupări mai mult sau mai puțin sportive au indicat în fruntea topurilor o gimnastă, LAVINIA MILOȘOVICI, și un boxer, FRANCISC VASTAG.

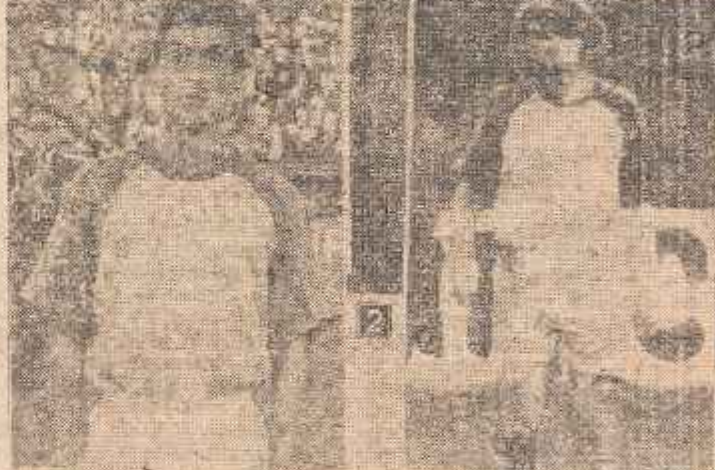
2. De asemenea, opiniile privind laureații fotbalului au convergat spre GHEORGHE HAGI (capitanul național), HIE MI-MITRESCU (capitanul campioanei naționale, Steaua) și FLO-RIN RADU RADUCIOIU (golgeterul european al preliminariilor C.M.).

3. Dublă campioană olimpică, de patru ori campioană mondială și de 6 ori campioană europeană, KATARINA WITT a revenit, la 28 de ani, în concursurile de amatori (după o absență de 5 ani). Participând la Campionatele Naționale ale Germaniei ea a ocupat locul secund, obținând calificarea la C.E. de la Copenhaga (18-23 ianuarie).

4. Deși a avut un an cu prestații excelente, arbitrul IOAN CRĂCIUNESCU (Rm. Vâlcea), a fost omis de FIFA de pe lista celor care vor oficia la World Cup '94.

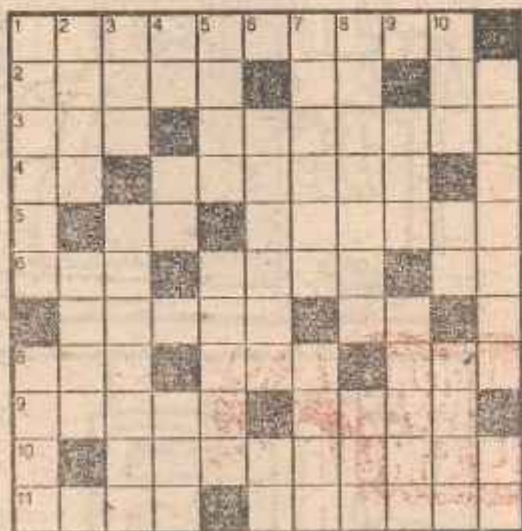
5. La aproape 27 de ani (pe care-l va împlini pe 18 februarie), ROBERTO BAGGIO (Juventus Torino) se bucură de recunoșterea mondială și europeană („Balonul de aur”).

6. SURYA BONALY („Lebăda neagră”) a câștigat pentru a patra oară Trofeul Lalique la patinaj artistic. Totodată ea și-a adjudecat pentru a șasea oară consecutiv titlul de campioană a Franței.

Pagini realizate de POMPIU L. DUMITRESCU
Fotografii de ELENA GHERA și FLORIN IONIA

Succese sportive românești — 1993

ORIZONTAL: 1) Prima sportivă a țării, campioană mondială la bârna. 2) Campioană europeană la tenis de masă, în proba de dublu cașetă, împreună cu Mihaela Stolt. 3) Fur — Campioană mondială de saia la pentation. 4) Munte! — Medalist cu bronz la Mondialele de box. 5) Bețe! —

Component al echipajului de 4 l vâsle, medalist cu bronz la Mondialele de juniori. 6) Sportul care l-a adus lui Iulian Bălcău titlul de campion european la pistol viteză — Campion mondial la canotaj — Primele în clasament! 7) Vicecampioană mondială împreună cu echipa României la floretă — În spatele porții! 8) Localitate în Ungharia — Sportul minții în care s-au remarcat Carmen Voicu, Levente Vajda și Carmen Peptun — Apă cergătoare. 9) Teren desfundat de ploaie... — și altul de pe care nu te întorci cu nici un rezultat. 10) Portarul echipei Steaua București, campioană la fotbal. 11) A lăsat parte din galeata de 4.400 m, campioană europeană de juniori la atletism — Medalistă cu bronz la Mondialele de halat-canoe, împreună cu Senda Tona, în proba de K-3000 m.

VERTICAL: 1) Medalist cu argint la Mondialele de lupte greco-romane — Dechide sezonul la schi. 2) Sportul Luminei Dobrescu — Campioană mondială de saia, în proba de lungime. 3) „Salată pentru tancuri” (abuz) — Specialitatea Adrianei Enache, vicecampioană europeană de juniori la natație (marș). 4) Oale! — Nicolae Tuga — Rupă la fugă la atletism. 5) Oasă în Sudan — Tesele. 6) Oasă în Etiopia — Nușko Sivakov. 7) Cel mai bun sportiv al anului 1993, campion mondial și european la box... — și

Filmele preferate ale fotbaliștilor (2)

STĂNGĂCIU: „Cu mâinile curate”
HUCUR: „București București”
ILIE: „Omul care aduce ploaia”
LUNG: „Lungul drum al zilei către noaptea”
IMPUSCĂTOIU: „Impuscături pe portativ”
PAPURĂ: „Comoara din Lacul de Argint”
GLARU: „Roșile”
STANGA: „Cu mâinile pe oras”
PERLAT: „Pescuitorii de perle”
DAVID: „Judecătorul” și „Asasinul”
TÂNASE: „Cărbăcel”
DEMOLLARI: „I se spunea Buldozerul”
ALBEANU: „Camera albă”
MARGARIT: „Primăvara bobocilor”
MOLDOVAN: „Frații Jderi”
POPA: „Căciulăușă”

GHEORGHE TOIA MIHAI ZGUBEA

cel mai bun fotbalist al anului, capitanul echipei reprezentative, calificată la C.M. '94 din SUA. 8) Cântăci — Ramură. 9) Marca de automobil de teren — Se strânge în apărare. 10) Invin în finale! — Un loc gol! — Pronunțat la despărțire. 11) Me-

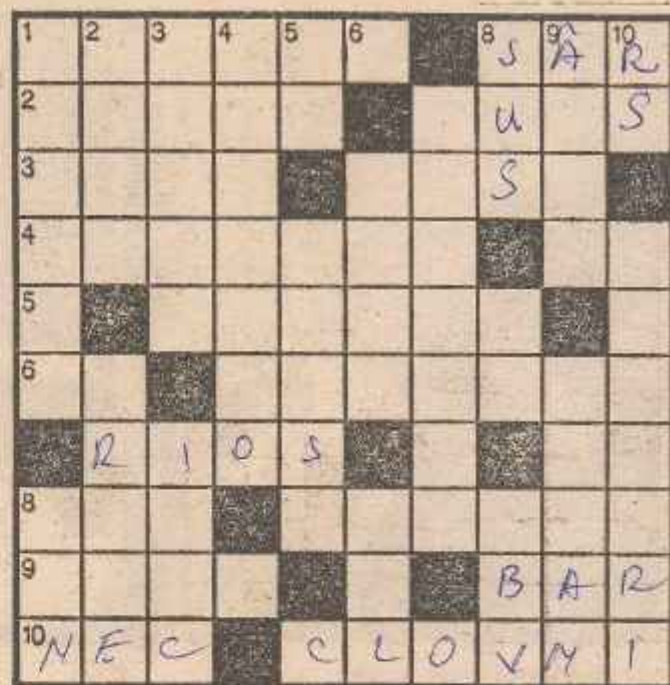
dallată cu aur și argint, la Campionatele europene de atletism pentru juniori — Trăs din tun!

Dictionar: OCS, LCT, SANI, ASMARA.

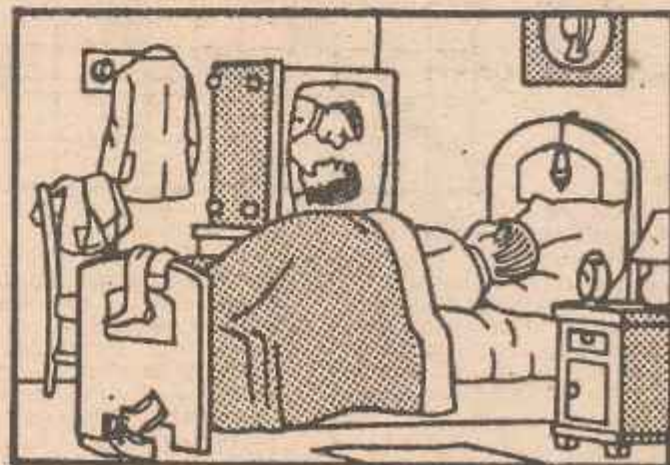
GHEORGHE TOIA

[illegible]

Culese și adaptate de
AUREL DIANU ■

- CONSTANTIN GRIGORE ■

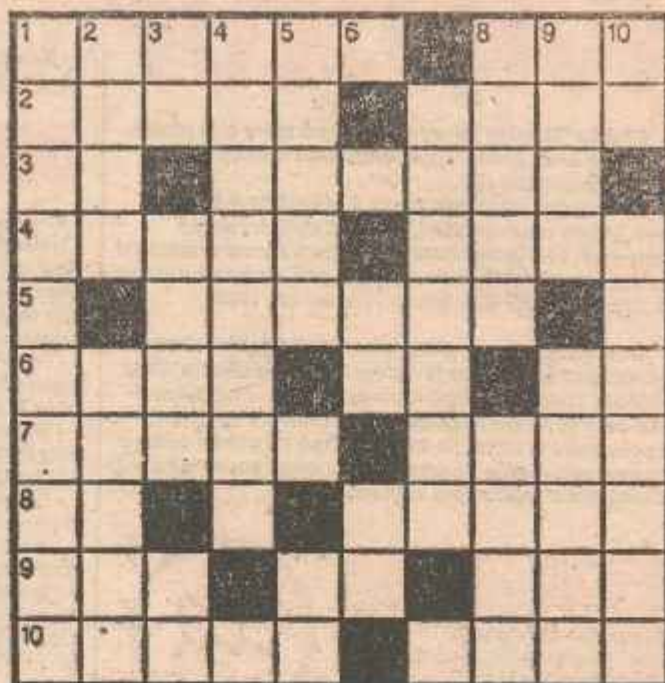

Frumusețe

ORIZONTAL: 1) Frumos — Intratînut cu preparate cosmetice, 2) Infrumusețează — nă — Prefăcut (inv.), 3) Spre — Femeia perfectă, 4) Oamenii de la munte — Scriitor român (Ștefan), autorul volumului pentru copii „Minunatul zbor al lui Ronț-Ronț”, 5) Lăptosă de strălucire (fig.), 6) Floarea ochilor noștri — Mioare — Tîrîș mîc! 7) Eroina principală a romanului „Floare odărită” de Mihail Sadoveanu, o tânără care, „fără a fi frumoasă, în ochii ei albaștri se putea observa o mare puritate” — Frumuseți feminine, 8) Talia model! — Celebru poem eminescian (File din poveste) care are ca motto un „Gazel” și din care transcriem la tema noastră următoarele versuri: „Ce tresări din vis deodată? / Tu auzi pășind în tîndă — / E iubitul care vine / De mijloc să te cuprindă / Și în fața ta frumoasă / O să tîndă o oglindă...”, 9) Loc în natură deosebit de frumos — Albie pentru tenul moldovenelor — Acest, 10) Apariție de vîrf — Nevasta lui Ianoș Gherghel din povestirea „Credință strămoșască” de Mihail Sadoveanu, femeie despre care se spune că a fost „o frumusețe în tinerețe.”

VERTICAL: 1) Extraordinar de frumoși, 2) Deosebit de...

frumos — Obraz plin de zbîrcituri, 3) Cap de peste! — Arbustul răurilor de munte — Cămăși inflorate de la țară, 4) Cel mai mare poet român, autorul basmelor „Făt-Frumos din lacrimă” și „Frumoasa lumii”, 5) A străluci de fete, cîr — Coadă de perie! 6) Goli la cap! — Cer! 7) „Frumoasă văduvă” din nuvela „Neagra Șarului” de Mihail

Sadoveanu, femeie îndrăgită de trei bărbați, 8) Una din cele trei grații în mitologia greacă — Răpitoare, 9) Oraș în Israel — Cuprins de melancolie, 10) Nina Popescu — A da strălu, cîr.

Dictionar: NUȚA, ELAT.

CONSTANTIN GRIGORE

Băuturi

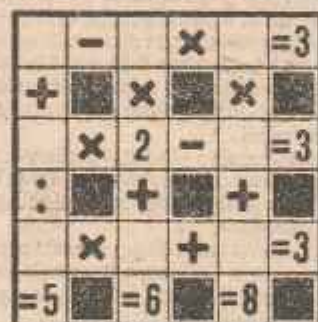
ORIZONTAL: 1) Băutură alcoolică tare, verde, cu gust amar, preparată din uleiuri eterice de pelin, anason și plante aromatice — Altă bău. — Băutură preparată din rom, co. năc, apă fierbinte îndulcită și lămăie, 2) Băutură bătuță (2 cuv.), 3) Băutură preparată din lapte de lapă fermentat — E. esență de mîed! — Trasă din cană! 4) 2.3 vote! — Consumatori de țările, 5) Vin superior dintr-un soi de viță de vie franceză — Dracul gol! 6) A prinde cu mîna paharul — În ziar! — Localitate în Norvegia, 7) Doctor în științe în Anglia — Romuri secl! — Me. — Pentru multe din medalile care au fost premiate vinurile românești, 8) Beat — Băutura villor, 9) Etaj scund sub acoperiș — Napoleon pen. tru francezi, 10) Băuturi fine — Tăria clienților, 11) Băutură cu buchet.

VERTICAL: 1) Băutură tare — Utilizat la fabricarea berii

și a spiritului, 2) Sorbit — Tratat cu apă, 3) Abreviație pentru „Stație poștală militară” — Băutură alcoolică aromată, 4) Apărute brusc — Pasăre călătoare, 5) Cafele so. luile — Comune pentru rom și grîd! 6) Incepe cu o țările! — Provoacă vesele — Literă turcească, 7) Tip de băutură răcoritoare — Lac în Suedia, 8) Senzație neplăcută după be. tie — Trecere prin apă, 9) Esență de prun! — Vas special făcut din doage, 10) Băutură alcoolică, obținută prin fermentarea mustului de mere — Întepător... la un coniac! 11) Băutură obținută prin distilarea mustului fermentat de cereale, în care s-au pus boabe de ienupăr — Băutură din coji de portocale amare, din zahăr și alcool.

Dictionar: ABRU, DSC, CIM, IVO.

GHEORGHE TOIA

ANECDOTE DE PRETUTINDENI

La anticariat

În timp ce se ocupa de un client, anticarul aude în încăperea vecină un zgomot de vase sparte. Alergînd la fața locului, constată că noua vânzătoare strîngea de po jos niște cioburi.

— Vai de mine! Ai spart un vas din secolul al 17-lea! — Uf, răsună ușurată tî-năra. Credeam că e un vas nou.

Accident aviatie

Un hoț prins de poliție este dus la secție și interogă. Conform uzanțelor, după ce este întrebat de nume, prenume, domiciliu, polițistul mai vrea să știe:

— Frați și surori mai ai? — Am avut un frate care a murit într-un accident de aviație.

— Accident de aviație? Cum s-a întîmplat? — Păi mergea pe cîmp, uitîndu-se în sus, în un avion care zbura. Și a căzut într-o groapă.

La vînaătoare

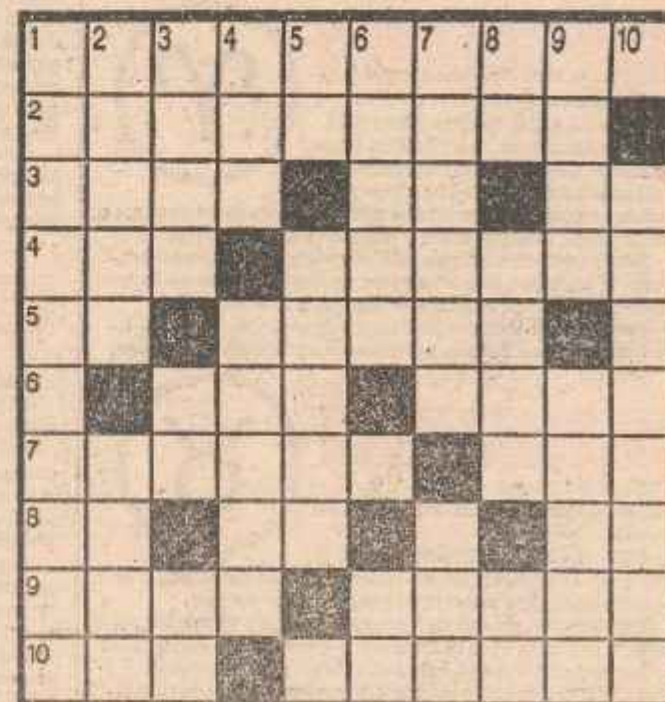
ORIZONTAL: 1) Gloanțe, 2) Păsări sau animale de pradă, 3) Odaie de culcare (reg.) — Cap de crocodil! — Upliu Vulpescu, 4) Locul în care se pot vîna loci și urși albi — Hăituită, 5) Lei decapitat! — Cîine de vînaătoare cu picioarele scurte și urechile lungi, 6) Distrus de rozătoare — Pasaj în sudul insulei Tahiti, prin bariera de corali care o înconjoară, 7) A apuca cu ghearele și cu dinții — Tot (reg.), 8) Intrarea în cabană — Lebede mijlocii! — În mijlocul bizonilor! 9) Puști — Pasăre călătoare, mult căutată de vînaători pentru carnea ei gustoasă, 10) Linx — Vultur bărbos (pl.)

VERTICAL: 1) Cîine de vînaătoare pentru vînatul mic, 2) Păsări de baltă al căror sezon de vînaătoare începe la 15

august (masc.) — A spune povești, vînaătoare, 3) Piatră semiprețioasă — Radu Herescu — Marin Sorescu, 4) 200 la romani — Momeală pusă în cursele pentru păsări, 5) Coadă de bișet! — Păsări de talie mare, vînaate pentru carnea lor, 6) ...de munte, pasăre sălbatică de mărimea unui curcan, vînată numai cu autorizație specială — Cap de șarpe! 7) Autorul volumului de poezii „Păsările miresei” (George) — Zăgaz, 8) Sfîrșitul tirului! — A fi iscat — Vîna, tă la sfîrșit! 9) Regele fiarelor (dim.) — Pasăre cu coadă lungă și ascuțită, apreciată ca vînat, 10) Urmărirea, capturarea sau uciderea unor animale sălbatice (pl.).

Dictionar: ETAC, AIFA, IIC

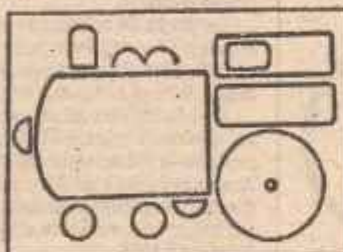
MIHAI ZGURSEA

Pagini realizate de MIHAI ZGURSEA

JUCĂRIA

Încercați să aranjați altfel piesele din care este formată locomotiva, în așa fel încât să obțineți o altă jucărie.

Dezlegările careurilor din nr. 51-52

Invitație la revelion: LUMINARI; DAR; AROMATE; VATA; MASINUTA; TOS; UR; TA; INTIMI; LINA; UNI; N; N; T; ETATE; MASĂ; IPA; GI; FE; A; AO; SALOANE; S; NĂMEȚI; LIRIC; IN; AA; ANUALE; TORTURI; TON; CANA; PACHETE.

Love story: SEDUCĂTORI; AMORASI; EN; ROI; TT; AST; MT; BARBETE; UFFARE; RAM; ROASĂ; E; NP; INTIMITATE; AU; ADEVAR; BRAT; ERE; I; VETERI-NARI.

Reconstituire: COLINDĂTORI; AMOR; OM; CAL; LAC; TREMURA; OTARI; TOPI; R; LA; ZI; ARA; IF; MULTI; IN; PICUS; ANI; O; EP; RIO; ODAT; RECE; SĂTENI; CALPICA; TM; VESELIE; TIP.

În jurul bradului: PO; OM; UMĂR; RUTĂ; CAL; MH; ARDE; O; DIE; UR; FO; IARNA; LUNA; S; C; NOR; RR; NET; MARIONETE; OR; ANI; IANUARIE.

Bucuriile iernii: BRAD; MOLIB; E; NEAUA; OA; TO-IAG; MORI; E; NL; VERDE; ATA; CANTA; LARME; IONS; ATENȚI; P; I; I; AISBERG; ACE; NEODIM; NIN-SĂ; VATA.

Daruri: CRĂCIUN; DA; HAR; ORATOR; HSO; ASA; T; N; AFORISME; ARMENI; AN; AARE; BT; D; ASNI; HRANE; VID; NOO; UT; ANIVERSARI; RA; DONAȚIE.

HOROSCOPI

cu zilele dumneavoastră de şansă și risc pe anul 1994

Revista "Flacăra" și-a propus să vă ofere și în acest an, lună de lună, horoscoful pentru luna următoare, cu zilele de şansă și de risc.

Calendarul astrologic poate fi utilizat ca o hartă rutieră: în fața unui obstacol, se ridică piciorul de pe accelerație. La o înfruntare de drumuri, numai unele sunt favorabile. În cunoștință de cauză, îl poți alege pe cel mai bun. Așadar, DRUM BUN tuturor în acest an, 1994!

În număr de zece, planetele care influențează zodii, direct sau indirect, se învârtesc cu viteze diferite. Cele rapide vor atinge aproape toate zodiile de-a lungul anului, iar cele lente vor influența numai anumite zodii. Înaintea calendarului lunar, ne-am gândit să vă oferim câteva date despre cei care, în acest an vor avea șansa de a trăi o schimbare importantă a vieții lor.

Varsător

20 ianuarie - 18 februarie

Marile influențe planetare vor fi împărțite de diferite grupe ale zodiilor.

- Cei născuți între 20 și 25 ianuarie vor beneficia de o influență a planetei Jupiter, purtătoare de noroc, dar de intensitate mijocie, între 9 și 31 decembrie, deci către sfârșitul anului.

- Nativii din 25 - 31 ianuarie vor fi influențați de Jupiter din 1 mai în 3 iulie, apoi din 3 septembrie. Asta le va da o putere sporită de muncă și dorința de a pune ordine în toate activitățile lor. Acest pasaj planetar poate anunța, de asemenea, schimbări importante în profesie, o restructurare a întregii munci.

- Cei născuți între 31 ianuarie și 5 februarie vor primi razele lui Jupiter în trei reprize: de la 1 ianuarie la 1 martie, de la 1 martie la 1 mai și de la 1 mai la 28 septembrie.

- Nativii din 5-18 februarie vor fi și ei influențați de Jupiter, dar numai o singură dată, din 28 septembrie în 9 decembrie. În interiorul acestei grupe, nativii din 15-18 februarie vor primi mai mult influența planetei Pluton, aducătoare de transformări care pot schimba unii complet viața. Pentru a utiliza favorabil aceste influențe, nativii acestei grupe pot profita de trecerea pozitivă și repetată a lui Mercur, care va avea loc între 19 și 27 septembrie, 19 și 31 octombrie, 1 și 11 noiembrie.

Pești

19 februarie - 20 martie

Zodia este influențată de toate marile curente planetare, dar în mod divers.

- Nativii din 19 în 24 februarie vor suferi influența directă a lui Saturn, între 29 ianuarie și 17 martie. Fluxul poate fi resimțit în mod neplăcut și vor trebui să reflecteze asupra unei oarecare înțelepciuni, de care au nevoie mai departe. Pot avea, de asemenea, șansa de a începe o lucrare de lungă durată, sau obținerea unui post de mare responsabilitate. În plus nativii acestei perioade beneficiază de două treceri ale lui Mercur, între 28 mai și 22 iulie și între 27 septembrie și 2 noiembrie. Asta le va da posibilitatea de a demonstra ingeniozitate, îi va ajuta să evalueze situațiile cu multă luciditate, să se facă bine înțeleși de ceilalți, să reușească tot ceea ce și propun în viața profesională.

- Cei născuți între 25 februarie și 4 martie vor primi, în mai multe reprize, pe de-o parte, trecerea directă a lui Saturn și pe de altă parte, influența lui Jupiter. Saturn le va aduce seriozitate și capacitate de a privi lucrurile în profunzime, iar Jupiter, șansă.

- Cei din perioada 5-15 martie vor fi influențați de Jupiter, în trecere rapidă, dar eficientă, pentru că va fi susținut de curentii lui Uranus și Neptun.

- La sfârșit, cei mai vizati sunt cei născuți în zilele de 15-20 martie, care vor primi curentii planetei Pluton, dublați, către finele anului, de Jupiter. Puternicul curent al lui Pluton le poate aduce un demaraj important, o promovare și mai ales un mare surplus de energie, care le va contribui la reușită și bună dispoziție.

Berbec

21 martie - 19 aprilie

Cei mai influențați de astre în anul 1994 sunt cei născuți între 12 și 17 aprilie. Uranus și Neptun, printr-o acțiune conjugată, împing spre schimbări. Aceștia au tot anul la dispoziție pentru a pregăti și culege roadele cele mai bogate de pe urma acestor schimbări, dar luna aprilie și mai se anunță a fi decisive.

- Nativii din 21-26 martie vor primi către sfârșitul anului un influx pozitiv al lui Jupiter, care le va aduce oportunități și succese importante, cu condiția ca micile curente lunari să fie bine utilizate.

- Pentru ceilalți, utilizarea judicioasă a calendarului, pe care vi-l vom prezenta lună de lună, poate duce în egală măsură la succes.

Taur

20 aprilie - 20 mai

Curentele planetare sunt împărțite de trei grupuri.

- Nativii din 11-15 mai, care vor primi influențele lui Uranus și Neptun ce le vor permite demararea unor proiecte grandioase sau obținerea unor succese meritale.

- Nativii din 16 și 17 mai vor fi influențați în același timp de Uranus, în opoziție cu Pluton, ceea ce înseamnă o etapă cheie în existența lor. În sfârșit, nativii din 18 în 20 mai, care vor primi influența lui Pluton și a lui Saturn. Se vor afla la sfârșitul unei etape de viață și vor porni într-o altă direcție, către finele lui 1994 și începutul lui 1995, când asupra lor va cădea influența lui Uranus.

Gemeni

21 mai - 21 iunie

Niciuna din cele trei planete lente mari (Uranus, Neptun, Pluton) nu atinge soarele Gemenilor în acest an. Nu vor fi, deci, mari întârzieri pentru această zodie. Sunt, totuși, de semnalat câteva blocaje și întârzieri, după cum urmează:

- Primele îi privesc pe nativii din 27-29 mai și se vor arăta pe perioadele 17 martie - 6 aprilie, 21 februarie - 6 martie și 10 noiembrie - 31 decembrie.

- Următoarele îi au în vedere pe cei născuți între 30 mai și 3 iunie, care vor trebui să fie atenți între 17 martie și 6 aprilie, 16 septembrie - 10 noiembrie și 12 noiembrie - 31 decembrie.

- Cea de-a treia grupă este a nativilor din 30 mai - 3 iunie, în perioada 6 aprilie - 24 iunie și 26 iunie - 16 septembrie.

- O altă grupare, cea a nativilor din 13 - 21 iunie, beneficiază de două lungi treceri ale lui Mercur, ceea ce le va da capacitatea de a se adapta situației în contactele profesionale, care vor fi excelente, de-a avea idei deosebite, mai ales în perioadele 27 ianuarie - 2 februarie, 21 februarie - 6 martie, 19 - 27 septembrie, 19 - 31 octombrie și 1 - 11 noiembrie.

Rac

22 iunie - 22 iulie

Importanți curenti planetari vor acționa asupra întregii zodii, dar în feluri foarte diferite, cu intensități diverse. Pentru un mare număr al reprezentanților Racului, anul va fi bogat în momente importante, transformări și schimbări radicale.

- Nativii din 22 - 27 iunie, vor beneficia de un curent saturnian puternic și pozitiv între 29 ianuarie și 17 martie; ceea ce le va permite să facă proiecte pe termen lung, sau să întreprindă o muncă de mare importanță. Acest curent influențează, în orice caz, înțelepciunea și perseverența.

- Cei din 27 iunie - 1 iulie vor beneficia de o lungă și triplă influență pozitivă a lui Saturn, din 17 martie în 6 aprilie, din 16 septembrie în 10 noiembrie și din 12 noiembrie în 31 decembrie, ca și de un dublu influx al lui Jupiter din 1 mai în 3 iulie și din 3 iulie în 1 septembrie. Aceste două curente care se repetă ocrotesc puterea de muncă, posibilitatea de a se lansa în întreprinderi lungi și dificile și, în egală măsură, loviturile de șansă.

- Același lucru pentru cei din 1 - 7 iulie: ei vor beneficia, pe de-o parte, de dublul influx pozitiv al lui Saturn, din 6 aprilie în 16 septembrie iar pe de altă parte, de triplul influx pozitiv al lui Jupiter, din 1 ianuarie până în 28 septembrie.

- Nativii din 7 - 14 iulie vor beneficia de un curent pozitiv al lui Jupiter din 28 septembrie în 1 noiembrie. Aceasta le va da posibilitatea de a profita de șansă în această perioadă, ca și posibilitatea de a rezolva problemele aflate în curs.

- Cei din 14 - 19 iulie vor primi influența viguroasă a lui Uranus și Neptun asupra Soarelui lor, ca și un influx pozitiv al lui Jupiter între 1 și 18 noiembrie. Toate acestea anunță o schimbare importantă și favorabilă, care se poate petrece în domeniul profesional sau personal (de exemplu, în ceea ce privește un ideal de viață).

- Cei din 19 în 22 iulie vor beneficia de un influx puternic al lui Pluton, dublat de un influx rapid și schimbător al lui Jupiter din 18 noiembrie în 9 decembrie. Acest dublu curent le poate aduce succes în muncă sau propuneri interesante. A venit momentul pentru ei să se arate ambicioși.

Leu

23 iulie - 22 august

Trei grupe vor primi influențe planetare lente.

- Nativii din 19 în 22 august, care vor fi influențați de Pluton, anunțând o schimbare radicală a unei etape. În plus, în februarie, se vor debarasa de o influență neplăcută a lui Saturn, care-i blochează de mai multe luni.

- Cei născuți între 28 iulie și 2 august vor primi o influență a lui Jupiter, pe care trebuie să o utilizeze cu precauție, căci pot interveni probleme financiare sau administrative. Trebuie utilizate în special pentru pregătirea unei schimbări sau pentru reorganizare. Acest influx se va face simțit în două etape, de la 1 mai la 3 iulie și de la 3 iulie la 1 septembrie.

- Cei din perioada 2 - 8 august, care vor primi în egală măsură influența lui Jupiter, dar în trei reprize, între 1 ianuarie și 28 septembrie, vor trebui, ca și cei din gruparea precedentă, să facă față unor probleme organizatorice și să se ferească de excese.

Fecioara

23 august - 22 septembrie

Trei grupe sunt vizate în mod special de marile treceri planetare.

- Nativii din 29 în 31 august. Ei vor primi pe de-o parte un curent saturnian în trei reprize, din 19 martie în 6 aprilie, din 16 septembrie în 10 noiembrie și din 10 noiembrie în 31 decembrie. Pe de altă parte, vor beneficia în două reprize de un curent benefic al lui Jupiter între 15 mai și 17 iulie și între 17 iulie și 16 august.

- Cei născuți între 31 august și 5 septembrie vor primi, pe de-o parte un curent saturnian, în două reprize, între 8 aprilie și 16 septembrie, iar pe de altă parte un curent pozitiv al lui Jupiter din 1 mai în 3 iulie și din 3 iulie în 2 septembrie. De acesta din urmă vor avea parte în special cei născuți în zilele de 31 august - 3 septembrie. Cei din 4 și 5 septembrie vor beneficia de un curent între 1 ianuarie și 28 septembrie în trei reprize: Saturn aduce acestei grupări întârzieri și obstacole, ceea ce înseamnă că fiecare trebuie să și reanalizeze situația.

Pentru că Jupiter este prezent pentru a îmbunătăți. Deci, nu trebuie să descurajați! Cine dorește să avanseze, reușește, în ciuda unor dușuri reci și a câtorva întârzieri exasperante.

- Nativii din 13 în 19 septembrie beneficiază de influențele benefice ale lui Neptun și Uranus. Pentru această grupare totul este posibil. Pot utiliza aceste curenti puternici și plini de noroc, capabili de a marca o schimbare determinantă în destinul lor. Anul este favorabil pentru a demara o lucrare importantă, pentru a lua o nouă orientare profesională, spirituală sau filozofică, sau a porni pe un drum nou. Pentru femeile acestei grupări poate fi valabilă o întâlnire masculină importantă, toate li sunt favorabile pe plan profesional și personal.

Balanța

23 septembrie - 22 octombrie

Influente planetare certe vor fi pentru trei grupuri.

- Cei născuți între 23 și 29 septembrie, care vor primi un curent jupiterian de intensitate medie, dar foarte agreabil la sfârșitul anului.

- Cei din perioada 15 - 21 octombrie, care vor primi curentul conjugat al lui Uranus și Neptun, ceea ce anunță o schimbare profesională, ce poate fi utilizată la modul constructiv.

- Cei născuți între 20 și 22 octombrie, care primesc în ianuarie un curent pozitiv al lui Saturn ce le va aduce mai multă maturitate și ocazii de a depăși situații complicate și momente în care se cere responsabilitate.

Pentru ceilalți, nu se întrevăd stimulări din partea planetelor lente. Urmăriți fără teamă calendarul, lună de lună.

Scorpion

23 octombrie - 22 noiembrie

Această zodie este, cu precădere, vizată de marile curenti planetari.

- Nativii din 28 octombrie - 5 noiembrie vor beneficia, pe de-o parte, de o trecere directă, repetată, a lui Jupiter, iar pe de altă, de un influx pozitiv al lui Saturn, care se repetă și el. Aceste influxuri conjugate, care vor alterna sau vor acționa simultan, vor fi foarte benefice. Vor aduce capacitatea de efort, de reflexie, posibilitatea de a pune în aplicare proiecte durabile și cu multă șansă.

- Cei născuți între 6 și 18 noiembrie vor beneficia de trecerea directă a lui Jupiter care le va aduce curenti de șansă pe care-i vor putea utiliza la momentul oportun.

- Nativii din 18 - 22 noiembrie vor primi influența directă a lui Pluton, favorizând unele transformări. În plus, din februarie se vor debarasa de influxul lui Saturn, deci de oboseală și obstacole care îi frânează de câțva timp. În sfârșit, vor termina frumos anul, grație trecerii directe a lui Jupiter prin dreptul Soarelui lor.

- În ce-i privește pe cei născuți între 23 și 28 octombrie, ei nu vor fi vizati de marile treceri planetare. Vor putea, deci, să urmărească doar calendarul.

Săgetător

23 noiembrie - 21 decembrie

Săgetătorul nu este vizat de trecerea lui Uranus, Neptun sau Pluton.

În schimb, cei născuți între 23 noiembrie - 5 decembrie vor primi un curent saturnian de intensități diferite și în perioade diferite.

- Cei din 23-28 noiembrie vor primi influența lui Saturn între 29 ianuarie și 17 martie, care nu le va fi foarte favorabilă. Vor beneficia, în schimb, către sfârșitul anului, în decembrie, de o trecere directă a lui Jupiter care va compensa totul.

- Cei născuți între 28 noiembrie și 1 decembrie vor primi la rândul lor trei reprize ale influenței lui Saturn, între 17 martie și 6 aprilie, între 16 septembrie și 1 noiembrie și între 10 noiembrie și 31 decembrie. Aceste perioade îi vor frâna puțin, dar ar putea servi pentru a pune punct unor activități sau unor relații care nu aduc nici un profit. Astfel, vor fi liberi să beneficieze din plin de influența lui Jupiter care va veni în ianuarie 1995.

- Cei născuți între 1 și 5 decembrie vor primi influența lui Saturn doar între 6 aprilie și 16 septembrie. Cel mai bine pentru interesele lor este ca în această perioadă să urmărească stăruie date grupării dinainte.

Întreaga zodie va avea parte de o lentă măscare a lui Marte, în perioada 4 octombrie - 12 decembrie, care le va permite o notabilă performanță profesională.

Capricorn

22 decembrie - 19 ianuarie

Capricornul va primi influența tuturor planetelor importante, dar cu intensități variabile.

- Nativii din 22 - 27 decembrie vor primi o influență benefică a lui Saturn între 1 februarie și 19 martie, care le va permite să-și lăneze fermitate destinul în mână.

- Nativii din 27 decembrie în 6 ianuarie vor primi acțiunea combinată și repetată a lui Jupiter și Saturn, ceea ce înseamnă o serioasă șansă pentru ei.

- Nativii din 6 - 11 ianuarie vor beneficia la sfârșitul anului (între 28 septembrie și 26 octombrie) de un binefăcător curent al lui Jupiter, ce le va oferi șanse de valorificare.

- Cei mai vizati de marile planete sunt nativii din 11 - 18 ianuarie, care vor primi influența trecerii directe și conjugate a lui Uranus și Neptun, ceea ce anunță o posibilitate de schimbare totală, mutarea interioară, începerea unei alte profesii, sau - pentru femei - o întâlnire ieșită din comun. La sfârșitul anului această grupare va beneficia și de curentii lui Jupiter, aducători de noroc.

- Nativii din 17 - 19 ianuarie vor primi influența trecerii lente a lui Pluton, care le va da putere.

Documentare și prezenta
Liana MOLNAR

Săptămâna viitoare, horoscoful lunii IANUARIE 1994